PANCHATANTRA

IN

TAMIL.

A Gray

Oct 1871.

PANCHATANTRA.

பஞ்சதந்திரம்.

இஃது

வித்வான்

தாண்டவராயமுதலியாரவர்கள்

செய்த

மொழிபெயர்ப்பு.

பாட்சாலைகளில் கற்கிற
மாணாக்கரின் உபயோகத்திற்காகப்
பரிசோதித்து அச்சிடப்பட்டது.

THIRD EDITION.

MADBAS:

PUBLIC INSTRUCTION PRESS.

1862.

LONDON:

Wm. H. ALLEN & CO., 13, WATERLOO PLACE S.W.

கடவுள் துணை.

பஞ்சதந்திரம்.

வரலாறு.

கல்விப்பொருளிலுஞ்செல்வப்பொருளிலுங்குறை வில்லாதவர்களுக்குறைவிடமாயிருக்கிற பாடலிபுரமென்னுமொரு பட்டணமுண்டு. அந்தப் பட்டணத்திற் சகல சுகுணங்களோடுங்கூடியிருக்கிற சுதரிசனனென்னும் அரசனொருவனிருந்தான். அந்த அரசன் தன் பிள்ளைகள் படியாமல் மூடர்களாயிருக்கின்றதைக்கண்டு, வெகு விசனத்தோடுமாலோசிக்கத்தொடங்கினான்; கல்வியுந்தர்மகுணமுமில்லாத பிள்ளைகளிருந்தாவதென்ன? பால் கொடாதவெருமைகளைக் காப்பாற்றினாற் பலனுண்டா! வேதசாஸ்திரமறிந்தவனு யொரேபிள்ளையிருந்தா லவனாலே குடும்பமெல்லாஞ்சுகமடையும். இப்படிக்கில்லாத பிள்ளைகள் கர்ப்பத்திலேயழிந்தாலும், அழியாவிட்டாற் பிறந்தவுடனேயிறந்தாலும்போகிறது நல்லது. குலத்திலயோக்கியமான பிள்ளை இருக்கலாகாது. ஜன்மாந்திரபுண்ணியத்தினாலேயிம்

மையுமனுமைக்குச் சுகங்கொடுக்கிற புத்திரன் பிறக்கிறான். பாபத்தினாற் குலத்தைக்கெடுக்கிற புத்திரன் பிறக்கிறான். மேலுமிந்தப்பிள்ளையைப்பெற்றவர்களென்ன தவஞ்செய்தார்களோவென்று கண்டோர் சொல்லும்படி நடக்கிறவனல்லவோ பிள்ளையென்று தனக்குள்ளேயாலோசித்துப் பெருமூச்சுவிட்டு, பின்பு சபையைப்பார்த்து, "இளமையுஞ் செல்வமும் ராஜசமுமறிவில்லாமையுமாகிய விந்நான்கினுளொன்றொன்றுதானே கேட்டுக்கெல்லாமேதுவாகும். இந்த நான்குமொருவனிடத்தி லிருந்தாலவனென்னபாடுபடான்? பிள்ளையெண்ணிக்கைக்குப் பிறந்து, துர்மார்க்கர்களாயிருக்கிறவென் பிள்ளைகளுக்கு நீதிசாஸ்திரோபதேசத்தினாலெந்த மகாபுருஷன் மறு ஜனனம் வரப்பண்ணுவான்?" என, அப்போது சகல நீதிசாஸ்திரங்களிலும் வல்லவனாகிய சோமசன்மாவென்பவனெழுந்து, "இவர்களுக்குச் சமானமானவறிவையுடையவர்களிவ்வுலகத்தி லில்லையென்று சொல்லும்படி நாலுமாசத்திற்செய்யமாட்டுவேன். அதுவரைக்கும் நீர் நாளையெண்ணிக்கொண்டிரும்" என்று சபதம்பண்ணினான். அதைக்கேட்டு, நடுக்கடலிற்றிசைதப்பிமயங்குமாலுமிக்கோர் துறைதோற்றினாற்போல, அரசன்மிகவுமன

மகிழ்ந்தவனுக்குபசாரஞ்செய்து, தன்னுடைய பிள்ளைகளையவன் வசத்திலொப்பித்தான். சோமசன்மாவுடனே யந்தப்பிள்ளைகளைத் தன் வீட்டுக்கழைத்துக்கொண்டுபோய்க் கருப்பஞ்சாற்றைக்காய்ச்சியொரு சர்க்கரைக்கட்டியாகத் திரட்டினாற்போல, நீதிசாஸ்திரங்களைப் பஞ்சதந்திரக்கதையாகக் கற்பித்து, ராஜகுமாரர்களுக்குச் சொல்லத் தொடங்கினான். சோமசன்மா "ஓ! ராஜகுமாரர்களே, உங்களுக்குவேடிக்கையாகச் சில கதைகள்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்" என்று சொல்ல, அதென்னகதையென்றார்கள். பஞ்சதந்திரக்கதையென்றுசொன்னான். பஞ்சதந்திரமென்பதென்ன. தெரியச் சொல்லவேண்டுமென்றார்கள். அதற்கவன், "அவை மித்திரபேதம், சுகிர்ல்லாபம், சந்திவிக்கிரகம், அர்த்தநாசம், அல்லது லப்தஹானி, அசம்பிரேக்ஷியகாரித்துவமென்னுமைந்தாம். அவைகளுண் மித்திரபேதமாவது, சிநேகத்தைக்கெடுத்துப் பகையுண்டாக்கல்; சுகிர்ல்லாபமாவது, தங்களுக்குச்சமானமானவர்களோடு கூடிப்பகையில்லாமல் வாழ்ந்திருக்குதல்; சந்திவிக்கிரகமாவது, பகைவரையடுத்துறவுசெய்து வெல்லுதல்; அர்த்தநாசமாவது தன் கையிற்கிடைத்தபொருளையழித்தல்; அசம்பிரேக்ஷிய காரித்துவமாவது,

காரியத்தைத் தேறவிசாரியாமற் செய்தல், என்று சொன்னான். ராஜகுமாரர்கள், "ஐயா, அந்தக்கதைகளையெங்களுக்கு விளங்கச்சொல்லவேண்டும்" என்றார்கள். சோமசன்மா, உங்களுக்கு மங்களமுண்டாகவென்றாசீர்வதித்துச் சொல்லத்தொடங்கினான்.

பஞ்சதந்திரம்.

முதலாவது

மித்திரபேதம்.

ஒரு காட்டிலொரு சிங்கமுமெருதுங்கூடி மிகவு மொருமையாக வாழ்ந்திருந்தன. அந்தச்சினேகத்தைக் கோட்சொல்லு முலோபகுணமுள்ள வொரு நரி வந்து கெடுத்ததென்றுசொல்ல, ராஜகுமாரர்களதெப்படியென சோமசன்மா சொல்லத்தொடங்கினான்.

"தென்னாட்டிலே மகிழாரூப்பியமென்னும் பட்டணத்தில் வர்த்தமானனென்றொருவர்த்தகனிருந்தான். அவனுக்கு வெகு பணமிருந்துமின்னுஞ்சம்பாதிக்க வேண்டுமென்கிறவாசையினாற் பின்வருகிறபடியாலோசிக்கலானான். யாதொன்று சம்பாதிப்பதருமையோவதைச் சம்பாதிக்கவேண்டும். சம்பாதித்ததைக்காப்பாற்றவேண்டும். காப்பாற்றினதை விர்த்திபண்ணவேண்டும். விர்த்திபண்ணினதைத்தானுனுபவித்து உத்தமபாத்திரத்திற்செலவழிக்கவேண்டும். காப்பாற்றாததிரவியம் நாசமாகும். விர்த்திபண்

ஞதது குறையும். தானுமனுபவித்துச்சற்பாத்திரத்தி ற்செலவழியாதது வீணுகுமெனச் சாஸ்திரமிருக்கிற தினுலும், மேலுமின்பமும் புண்ணியமுங்கீர்த்தியும் மனிதருக்குள்ளே பெருமையுமுறவும் நினைத்ததமு டித்தலும்யாருக்குண்டு, திரளாகப்பணங்குவித்தவ ர்களுக்கேயுண்டு, இல்லாதவர்களுலகத்திலே நடைப்பிணமாவார்களாகையினுலும், மேன்மேலுஞ்சம் பாதிப்பதேயோக்கியமென்றுலோசித்துக்கொண்டு, தன்னிடத்திலிருக்கிற சரக்குகளை வண்டியிலேற்றி யதிற்சஞ்சீவகன், நந்தகனென்னும்பெயரையுடைய விரண்டெருதுகளைப்பூட்டி நடத்திக்கொண்டு தேசாந்தரம்போனுன். போகும்போதொருநாள் நெருங்கிய காட்டிலே மிகுந்தபாரத்தினுற்சஞ்சீவகனென்கிறவெருது காலிடறிவிழுந்து, நொண்டியாயிற்று. அப்போது வர்த்தமானனந்தவெருதுக்குப்பதிலாக வேருெருதை வண்டியிற்கட்டியோட்டிக்கொண் டவ்வெருதுக்கு ஒராளைக்காவல்வைத்துப்போனுன். பிறகந்தச்சேவகன் வர்த்தகனிடத்துக்கிரண்டொரு நாட்கழித்துப்போயந்தவெருது செத்துப்போயிற் றென்று பொய்சொன்னுன். காட்டில் விடப்பட்ட வெருதோ, ஆயுசுபலத்தினுற்பிழைத்துப் புல்லுமுத லாகிய மேய்ச்சலாலே மிகவும் பெருத்துக்கொழுத்

தொடிந்தகாலுங்கூடியந்தக்காட்டிலேயதேச்சையாகத்திரிந்துகொண்டிருந்தது. அப்படியிருக்கையில், காட்டிற்சஞ்சரிக்கிற பிராணிகளுக்கெல்லாம் ராஜ்ஜிய பட்டாபிஷேக சடங்குகளில்லாமற்றன்வல்லமையினாலிராஜத்துவத்தையுடைந்திருக்கிற சிங்கமானது தன் பராக்கிரமத்தாற்சம்பாதிக்கப்பட்ட ராஜ்ஜியத்தைச் சுகமாகவநுபவித்துக்கொண்டிருந்தொருநாள் தாகமெடுத்துத்தண்ணீர்குடிக்க யமுனையாற்றங்கரைக்குப் போகும்போதங்கே சடிதியிலென்றைக்குங்கேட்டறியாத பேரிடிமுழக்கம்போலுமந்தரிஷபமுச்காரம்போட்ட தொனியைக்கேட்டுத்திடுக்கிட்டிதேது, புதிதாயிருக்கிறதென்று பயந்து நடுநடுங்கித்தண்ணீர்குடியாமற்சும்மாவசைவற நின்றுவிட்டது. அப்போதவ்விடத்திலிருந்த சிங்கத்தினுடைய பிரதானமந்திரி குமாரர்களாகிய கரடகன், தமனகனென்கிற நரிகளிரண்டுமிந்தவதிசயத்தையறிந்தொன்றுக்கொன்று பேசத்தொடங்கின. தமனகன் கரடகனைப்பார்த்து, "நம்முடைய அரசன் தண்ணீர்க்குப்போய்க் குடியாமலேன் சும்மாநிற்கின்றான்" என, கரடகன் "அதை விசாரிக்கிறதினமக்காவதென்ன, இரையகப்படுமா, பெருமையுண்டாகுமா, கிணற்றுத்தவளைக்கு நாட்டுவளப்பமேன் சும்

மாவிரு, தனக்குத்தகாத காரியத்தைச்செய்கிறவன் கடாவியவாய்பைப்பிடுங்கின குரங்குபட்டபாடுபடு வான்" என்றுசொல்ல, அதென்னவென்று தமனக ன்கேட்க, கரடகன்சொல்லுகின்றது.

"மகததேசத்திலிருக்கின்ற சுதத்தனென்போரொ ருவன் கோயிற்றிருப்பணிக்காகக்கொண்டுவந்தறுக் கவிட்ட மரங்களில் வாட்காரன் பிளக்கும்படி மூளை களடித்துவிட்டுப்போனவொரு மரத்தின்மேலந்தக் கோயிலுந்தவனத்திலிருக்கின்ற குரங்குகளிலொன் று வந்துட்காந்தது. அதுவம்மரப்பிளப்பிலடித்த மூ ளையையசைத்துப்பிடுங்கினவுடனே பிளப்பு நெரு ங்கியுடனசுங்கியிறந்தது. ஆதலாற்றனக்குத்தகாத காரியத்தைச்செய்தாலியார்க்கும் பிராணசேதம் வ ருமென்றுசொல்லி, நேற்று நாந்தின்று மிகுந்திருக் கின்றவிரையைத்தின்று சுகமேயிருப்போம் வா" எ ன்று காடகனழைத்தபின்பு, தமனகன் கரடகனைப் பார்த்து, "சுவாமிகாரியஞ்செய்யாமலிரைதேடுகிற த்தையே பெரிதாக நினைக்கலாமா, ஒருவன் மித்திரர் களுக்குபகாரமுஞ்சத்துருக்களுக்கபகாரமும் பண் ணவேண்டும். அதற்கிராஜசேவையே தக்கது. மே லும்ராஜாவையடுத்திருக்கையில் வெகு சனங்களுக் கு நன்மைசெய்வதே ராஜசேவைக்குப்பிரயோசன

மாம். நன்மைசெய்வதற்கிடமில்லாவிட்டாலுயிர்பி ழைத்திருப்பதனாலென்ன. காக்கையுங்காகபலியை யுமெச்சிலையுமலத்தையுந்தின்றாயிரவருஷம் பிழைத் திருக்கிறது. நாயும் பசையில்லாத வெள்ளெலும் பைக்கவ்விக்கடித்துக்கடித்துப்பல்லசைந்தும், பசி தீராமற் சந்தோஷத்தையடைகிறது. மேலுமதுயஜ மானன் கையிலிருக்கிறவொரு கவளமெச்சிலைப்பார் த்துக் காலில்விழுந்து, வயிற்றையெக்கிக்கொண்டெ லியமுகத்தைக்காட்டி முகத்தைப்பார்த்து, வாலைக் குழைத்துக்கெஞ்சிக் காத்துக்கிடந்து கொஞ்சமெச் சிலை வாங்கித்தின்னும். யானையோ, பாகனைப்பாரா மலுமடுக்காமலுமவன் வேண்டிவேண்டி. வலியக் கொடுக்க, கர்வத்தோடுவாங்கி, நாயைக்காட்டிலு மாயிரம்பங்கதிகஞ்சாப்பிடும். சிங்கம் பசியினாற்சங் கடப்படும்போது, நரி சமீபத்திலிருந்தாலுமதையச ட்டைபண்ணி, யானையையேகொல்லும். ஆதலாலு லகத்தில்யார் புகழோடு சீவிக்கிறார்களோவவர்களே பாக்கியவான்கள். சிறுகுழிகள் கொஞ்சந்தண்ணீ ரானிறையும். எலியின் சேரங்கை சிலதானியத்தா னிரம்பும். அப்படிப்போல மூடனிதாகிதந்தெரியா மற் கொஞ்சத்திலே சீவனம்பண்ணுவான். அவனுக் கும்பசுவுக்குமென்னபேதம். ஆகையால் ராஜகாரி

யம் பார்த்துப் பெருமையுடனே சீவிக்கிறதே நல்ல
து" என்றிப்படிச்சொல்லக்கேட்டு, கரடகன் தம
னகனைப்பார்த்து, "நல்லதிந்த யோசனைகளுக்குமி
ந்தப்பேச்சுகளுக்குமிப்போது நாம் ராஜகாரியத்தி
லிருக்கவில்லை. இரைதேடுகிற காரியத்திலிருக்கிறோ
ம். அப்படியிருக்க, நீயேன் வீணனமனோராச்சியம்
பண்ணுகிறாய். மூடவன் கொம்புத்தேனுக்காசைப்ப
ட்டாற்கிட்டுமோ" என்றிகழ்ந்துசொல்ல, தமனகன்
'நல்லதிருக்கட்டும், பிரதானியுங்காலத்திலைப்பிர
தானியாகிறான். தன் முயற்சியாலுங்குணத்தினாலும்
லகுவானவனுஞ்சமர்த்தனாகிறான். யாரும் மேலான
காரியத்தையேயாலோசிக்கவேண்டும். அது கைகூ
டாவிட்டாலும் பெருமை வரும். புத்திசாலிகளரு
மையானகாரியங்களைச்செய்வார்கள். புத்தியீனர்க
ளெளிமையான காரியங்களைச்செய்வார்கள். மலையு
ச்சியிலொருபெருங்கல்லையேற்றுதலரிது. அங்கிருந்
ததைத்தள்ளுவதெளிது. ஏரியினீரைக்கட்டுதலரிது.
உடைத்தலெளிது. பெருமையுஞ்சிறுமையுமவரவரா
லேயேவரும். முயற்சியுடையாரிகழ்ச்சியடையாரெ
ன்னும் பழமொழியானாலுங்கேட்டிலையா" என்றிப்
படிச்சொல்ல, தமனகனைக்கரடகன்பார்த்து, "நல்
லது, நீபோய்ச்சிங்கத்தினிடத்திலெதைக்குறித்துப்

பேசுவாய்" என, தமனகன் "நம்முடைய சுவாமி மூடத்தனத்தாற் பயந்திருக்கிறான். அதை நீயெப்படியறிந்தாயென்றுகேட்கிறையோ, சொன்னபொருளைப் பக்ஷிமிருகங்களுமறிந்துகொள்ளும். சொல்லாமலறிகிறவனே பண்டிதன். அப்படியறியாவிட்டாற் புத்தியாற்பிரயோசனமென்ன, நானுமிங்கேயிருந்தபடியேயறிந்தேன். இப்போது நானிதை முன்னிட்டுக்கொண்டுபோய்ச் சிங்கத்தைச் சினேகம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறேன்" என, தமனகனைப்பார்த்துக் கரடகன், "நம்முடைய அரசர்கள் மோந்து கொள்வதுபோற்கடிக்கிறவர்கள். அரசரும், நெருப்பும், பாம்புஞ்சரி. அப்படியானாற்பழக்கமில்லாமலிருக்கையிலவனையெப்படிச் சினேகம்பண்ணிக்கொள்வாய்" என, அப்போது தமனகன், "நான் பேசுவதிற்சதுரனென்றறியாயா, சமர்த்தனுக்கெதுபெரிது, பறக்கிறபறவைகளுக்கெது தூரம், வித்துவானுக்கெது பரதேசம், பிரியமாகப்பேசுகிறவர்களுக்கெவன் சத்துரு" என, கரடகன், "அப்படியானாலும் ராஜாக்களிடத்திலகாலத்திற்போனாலவமானநேரிடும்" என்றது. அதற்குத்தமனகன் "அவமானம்வந்தாலுமெஜமானன் சமீபத்திலேயேயிருக்கவேண்டும். யார்சமீபத்திலிருக்கிறானோவவனுடனே அ

சர்கள் காரியங்களைச்சொல்லுகிருர்கள். கொடிகள் கிட்டவிருக்கிற மரத்திலேயேபடரும். அரசர்களும் ஸ்திரீகளுந் தங்களைக்காத்திங்கிதம் பேசுகிறவர்களி டத்தில் மனதிரங்குவார்கள்" என, கரடகன், "நல் லது, நீயவனிடத்திலெப்படிப்பேசுவாய்" என்றது. தமனகன் "நல்லமழை பெய்திருக்கையிலெப்படி விரையினின்று முளைகள் புறப்படுமோவப்படி ரா ஜாவின் கேள்விக்கேற்கவென்வாக்கினின்று முத்தர ம் புறப்படும். ஆயினுமொருவேளை பிரகஸ்பதியும்பே ச்சிற்றவறுவானுல், மற்றவர்களுக்குக் கேட்பா னேன். எப்படியுங்காலமறிந்து பேசிளுலியாதோர வமானமும் வராது. அரசர்கள் தங்கள் காரியம் யா ராலே யாகிறதோ வவனிடத்திலொருவேளை சிறிது குற்றம் நேரிட்டாலுமதைப் பாராட்டாமலவனைப் ப ரிபாலித்து விர்த்தியடையப்பண்ணுவார்கள்"என, க ரடகன், "அரசர்கள் மலைபோலனுசரிக்கிறதற்குக் கடி னமாயிருக்கிருர்கள்" என, தமனகன், "ஆயினுமவர வர்கள் சுபாவமறிந்து பேசித் தனக்கிதம்பண்ணிக் கொள்ளவேண்டும்" என்று கரடகனிடத்திற்செலவு பெற்றுக்கொண்டு சிங்கத்தினிடத்திற்குப்போய்த்தூ ரத்திலேநின்று தண்டம்பண்ணி அரசனுத்தரவினுலு ட்கார்ந்தவுடனே, சிங்கம் "நெடுநாளாயுன்னைக்கா

ணும்" என, தமனகன் "இப்போது தேவரீரிடத்தி
ற்கு வரத்தக்ககாரியம் நேரிட்டதனுற்றங்களுடைய
திருவடியண்டை வரலானேன். இல்லாவிட்டால் வ
ந்ததற்குப் பிரயோஜனமென்ன, ராஜாக்களுக்கொ
ருவராலும் பலனில்லாவிட்டாலுமொருவேளை சிறு
துரும்பும் பல்லுக்குத்தவுதவும். மற்றவைகளுக்குக்
கேட்பானேன். மேலுமொருவேளையரசர்கள் குண
வானையசட்டைபண்ணித் தள்ளிவிட்டாலுமவன் ச
ற்குணம் போய்விடுமா, நெருப்பைத் தலைகீழாகப்பி
டித்தாலுமதன் சுவாலை கீழாகுமா, ஆதலாலரசர்க
ள் பரிசோதித்தறிந்து யோக்கியனை நல்லகாரியத்தி
ல் வைத்தாலவன் ராஜாவுக்குக்கீர்த்தியைப்பெருகப்
பண்ணுவான். ஆகையாலென்னைத் தாங்கள் சிறுநரி
யென்றவமானம் பண்ணலாகாது. விஷ்ணுவெடுத்
திருந்த வராக வடிவையுலகத்திற்பூசிக்கவில்லையா.
ரூபத்தைப்பாராமற் குணத்தைப் பார்க்கவேண்டும்.
மலைபோலிருக்கிற தேர் சிறு சுள்ளாணியானிலைபெ
றும். நானோ சுவாமிகாரியத்திற்பற்றுள்ளவன். கரு
வியுங் காலமுமறிந்து கருமமுடிக்குமாற்றலுள்ளவ
ன். இந்த வல்லமையெல்லாமுமது சார்பிருந்தாற்பி
ரகாசிக்கும். வாள்முதலிய வாயுதங்களும் வீணைமு
தலிய வாத்தியங்களும், பூமியும், ஸ்திரீகளும், யோ

க்கியர்களுஞ் சாஸ்திரங்களுமாகியவிவையெல்லாம் பரிபாலனம் பண்ணுகிறவர்களாற்பிரகாசிக்கும். அண்டையிற்சமர்த்தனில்லாத ராஜாவுக்கபகீர்த்திவரும்" என்றிப்படிச்சொல்லக்கேட்டு, சிங்கம் "தமனகா, நீயென் பிரதானிபுத்திரனல்லவா" என, தமனகன் சுவாமியென்று வணங்கிச்சும்மாவிருந்தது. சிங்கமேதாவது சொல்லவேண்டுவதிருந்தாற்சொல்லென, தமனகன் "தேவரீர்தண்ணீர்க்குவந்து குடியாமல் மெய்ம்மறந்து சும்மாவிற்கிறீரோ" என, சிங்கம் "மெய்தான், நானிந்தக்காட்டில் வெகுநாட்சுகமாவிருந்தேன். இப்போதிதைவிட்டுவிடத்தக்கதாகச் சம்பவித்திருக்கிறது; என்றைக்குங்கேளாத மேகமுழக்கம்போலொருதொனி இன்றைக்குக் கேட்டேன். அதனாலேதானந்த முழக்கம்போலவேயிருக்குமல்லவோவந்தப் பிராணியும். ஆதலாலிதைக்குறித்தென்னசொல்லுகிறாயோ வதுவேயெனக்குப்பிரமாணம். இப்போது நீவழுக்கிவிழுகையிலூன்றுகோல்போற்கிடைத்தாய்" என, தமனகன் "சுவாமி, தொனியினாலே பயப்படலாகாது. முன்னொருதொனியைக்கேட்டுப் பயந்து பிறகு நெருங்கிப் பார்த்தவுடனே யங்கே தோலுங் கோலுமிருக்கக் கண்டான்" என, சிங்கமதென்னவென்றுகேட்க, த

மனகன் "ஒரு நரி பசியால்வருந்தியிரைக்காகத் திரிந்து திரிந்தொரு போர்க்களத்தில் வரும்போதங்கே யசதியிலுண்டானவொரு பெரிய தொனியைக்கேட்டு மிகவும்பயந்து நான் செத்தேனென்று திடுக்கிட்டது. பிறகு சற்றே முன்னேபோனவுடனங்கொரு பெரிய பேரிகையைப்பார்த்து, அடுத்திருக்கிற மரத்தின் கிளை காற்றிலசைந்ததிலடிக்கத் தொனியுண்டாயிற்றென்றறிந்துகொண்டதனருகேபோய்ப்பார்த்து, அங்கே பேரிகையின்றோலுங்கோலுமேயல்லாமல் வேறொன்றுமில்லையெனத்தெளிந்து சந்தோஷமடைந்தது. ஆதலாற் சத்தத்தினாலேமாத்திரம் பயப்படலாகாது. தாங்கள் கட்டளைகொடுத்தாலிந்தச்சத்தத்தின் மூலத்தையறிந்துவருவேன்" என, சிங்கமப்படியே செலவுகொடுத்தது. பிறகு தமனகன் சஞ்சீவகனென்னுமெருதினிடத்திற்போய்ப் பேசியதைச்சினேகம்பண்ணிக்கொண்டு, சிங்கத்தண்டைவந்து தண்டம்பண்ணி முன்னேநின்றது. சிங்கம் "நீயந்தப் பிராணியையின்னதென்றறிந்துவந்தாயா" என, தமனகன் "தங்கள் கட்டளைப்படியே போய்ப்பார்த்தேன். முன் தாங்களெப்படி நினைத்தீர்களோவப்படியே புஷ்டியாயிருக்கிறான். அவன்றங்கணட்பை விரும்புகிறான். கட்டளையானாற்றிரும்பிப்போய்த் த

ரிசனத்துக்கிட்டுக்கொண்டுவருவேன்" என, சிங்கம் நல்லதப்படியேயாகட்டுமென, மறுபடி தமனகனெ ருதண்டைப்போ யுபசாரத்தோடழைத்துவந்து ரா ஜாவைத்தரிசனம் பண்ணுவித்தது. பிறகு பிங்கள னுக்குஞ் சஞ்சீவகனுக்கும் வெகுசிநேகமுண்டாய், ராஜாவுக்கு மற்ற யாருமவசியமில்லாமலிப்படி வெ குகாலங்கழிந்தது. அப்போது பிரதானி புத்திரர்க ளாகிய கரடகதமனகனென்னுமிரண்டு நரிகளுக்குமி னையொன்று மசப்படாமையாலாலோசிக்கத் தொ டங்கின. தமனகன் "நாங்காட்டிலேதனித்திருந்த சி ங்கத்துடனே யெருதைச் சிநேகம்பண்ணுவித்தது, யானையானது தன் மத்தகத்தைக்கொத்துகிறதற்க ங்குசத்தைத் தானேயெடுத்துப் பாகன்கையிற்கொ டுக்கிறதுபோலாயிற்று. மேலும் முன்னாலாட்டுக்க டாச்சண்டையில் நரி செத்ததும், ஆஷாடபூதியின் கூட்டுறவாற்சந்நியாசி பொருளிழந்தது மெப்படிய வரவர்கள் குற்றத்தினாலேயே சம்பவித்தனவோவப் படியே நம்முடைய தோஷத்தினாலே நமக்கினாகிட் டாமற்போயிற்று" என, கரடகனதெப்படிச்சொல் லென, தமனகன் சொல்லுகிறது.

"ஒரு தேசத்திற்றேவசன்மாவென்கிறவொருசந்நி யாசி தான் பிச்சையெடுத்துச்சம்பாதித்த திரவியத்

தைக் கந்தைக்குள் வைத்தியார்க்குந்தெரியாமற்றை
த்துப்போர்த்துக்கொண்டு பின்னும்பிச்சையெடுத்து
ச் சாப்பட்டுக்கொண்டு திரிய, அச்சூதையறிந்தவா
ஷாடபூதியென்னுமொரு திருட்டுப்பிராமணனிந்த
க்கந்தையை மாத்திரமெப்படியாயினுந்திருடிக்கொ
ண்டால், நாமெப்போதுந்திருட்டுவேலை செய்யவே
ண்டுவதில்லை. நம்முடைய தாசிக்கு வெகுநாளைக்கு
நடக்குமென் றுலோசித்தொரு பிரமசாரியைப்போ
லவந்தச் சந்நியாசியினிடத்திற்போயவன் காலில்வீ
ழ்ந்தடியேனுக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்திந்த நிசார
மாகிய சமுசாரசாகரத்தினின்னுமலையாமற்சிறிது
கடைக்கண்ணாற்பார்த்தென்னைக்கடைத்தேறப்பண்
ணும். ஓ மகானுபாவா, ஓ பரதுக்கஞ்சகியாத பரமபு
ருஷாவென்றிப்படியழுதகண்ணுஞ் சிந்தியமூக்குமா
கக்கலங்கிநிற்க, அதைப்பாசாங்கென்றறியாதவந்த
ச்சந்நியாசி யிவன்றலைமேற்கையைவைத்துப் பயப்
படாதேயென்றான். அதுமுதலாகவாஷாடபூதி வெ
கு பயபத்தியுடனே யவன்காலாலிட்ட வேலையைக்
கையாற்செய்துகொண்டு, கந்தைக்குச்சமயம்பார்த்
துக்கொண்டிருக்குநாளிலொருநாளொரு பிராமண
ன் வீட்டிலிருவரும் விலாப்புறம் வீங்கப்பிச்சைபண்
ணிக்கொண்டு வெகுதூரம் வந்த பிறகாஷாடபூதி

யொருவருமறியமாலொருதுரும்பையெடுத்துத் தன்றலைமேலேவைத்துக்கொண்டந்தத்துரும்பைக் குருவுக் கெடுத்துக்காட்டி, ஐயையோ! நமக்குப்பிட்சை கொடுத்த பிராமணன் வீட்டுத்துரும் பென்றலையிலொட்டிவந்துவிட்டதே, அன்னமிட்ட வீட்டிற்கன்னமிடலாமா, உப்பிட்டவரையுள்ளளவுநினையென்று பழமொழியுமிருக்கிறதன்றோவென, வாய்பதற, நடுநடுங்கி யிதையந்தவன்னதாதாவீட்டிற் போட்டுவிட்டிதோநொடியளவில்வருவேனென்று குருக்கள் பார்க்கும்படிபரபரப்பாகச்சிறிதுதூரங்காலடி பிட்டத்திற்படும்படியோடியொருசெடிமறைவிலுட்கார்ந்திருந்துவிட்டு, பின்பிரைக்கவிரைக்கவோடிவந்தாசாரியன்காலில்விழுந்தெழுந்து, "சுவாமியும்முடையவனுக்கிரகத்தினாலிந்தப்பாவத்திற்குத்தப்பினேன்" என்றான். இதைப்பார்த்தந்தவேழைச்சந்நியாசியாச்சரியப்பட்டிவன் பரசொத்துக் காசைப்படாதபரமாத்துமாவென்றுநம்பித்தன்னுயிர்க்குச்சமானமாகநினைத்திருந்தகந்தையைச் சீஷன்கையிற்கொடுத்தொரு குளக்கரையிலிருக்கச்சொல்லித்தான் சலபாதைக்குப் போய்க்காலலம்பப் போனவிடத்திலிரண்டாட்டுக்கடாக்களொன்றோடொன்று முட்டிச்சண்டைசெய்யவவைகளின்மண்டையிலிருந்தொழுகுகிறவுதிரத்தை

யுண்ணலாமென்ருெரு நரிபோயிரண்டுக்குநடுவிலக ப்பட்டிறந்தது. அந்தவனர்த்தத்தைப்பார்த்துக்கொ ண்டு சிறிது நேரமிருந்தான். அப்போதந்தச்சேஷனி துதானல்லசமயமிதுவிட்டாலினிக்கிட்டுமோ, காற்று ள்ளபோதேதூற்றிக்கொள்ளவேண்டுமென்று நினை த்துக்கந்தையைச்சுருட்டிக் கொண்டோடிப்போனு ன். உடனே சந்நியாசி வந்து பார்த்துச்சேஷனைக்கா ணுமல், "ஓகோ, நம்மையாஷாடபூதியேய்த்தானே, நாமோசம்போனுேமேயென்று திகிற்பட்டுப்புக்கண் டம்பறிகொடுத்த பார்ப்பாத்தியைப்போலொருவரு டனுஞ்சொல்லாமலிருந்துவிட்டான்" என இதைக் கேட்டுக்கரடகனிதற்கு நான் செய்யத்தக்கதென்ன வென்றுகேட்கத்தமனகன் "யாதொன்று போயிற் ருேவதைமறுபடிசேகரிக்கவேண்டும். எதுசம்பாதிக் கவில்லையோவதைச்சம்பாதிக்கவேண்டும். எதிராக வரும் விக்கினங்களைத்தடுக்க வேண்டுமென் றிப்படி யாலோசித்துப் பண்ணுகிறவனல்லவோமந்திரி. இப் போது நமக்குப்பிங்களசஞ்சீவகர்களுடைய சிநேக த்தால்லெல்லாச் சங்கடமு நேரிட்டது. இவர்களுடை யநட்பைப்பிரித்தாற்ருனமக்கிவ்வளவன்னங்கிடைக் கும்" என்றுசொல்லக்கரடகன் "அந்தப்பிங்களசஞ் சீவகர்களுறவைக்கெடுக்கயாராலாகும்.மணியினின்

றுமொளிபிரிக்கப்படுமோ, இது முடியாதகாரியமல்லவோ" எனத்தமனகன் "என்னசொல்லுகிறாய், உபாயத்தாலாகிறது பராக்கிரமத்தாலாகுமோ, ஒரு காகஞ் சொர்ணமாலையாலொரு கிருஷ்ணசர்ப்பத்தைக்கொன்றதறியாயோ" எனக் கரடகன் "அதெப்படி" என்றுவலோடுகேட்கத் தமனகன் சொல்லத்தொடங்கிற்று.—

"ஒரு பெரிய மரத்திற்கூடுகட்டிக்கொண்டாணும் பெண்ணுமாகியவிரண்டு காக்கைகளொடுநாள் வாழ்ந்திருக்கும்போதந்த மரப்பொந்திலொரு நாகம்வந்துசேர்ந்தந்தக்காக்கையிடுகிற முட்டைகளையெல்லாங்குடிக்கக்கண்டிதற்கென்ன செய்யலாமென்றுமிகவும் விசனப்பட்டுத்தனக்குச்சினேகமாகிய நரியிடத்திற்போய், நடந்த சங்கதிகளைச் சொல்லியிப்போதாகிலுமுட்டைகளைக் காப்பாற்றுகிறதற்கென்னசெய்யலாமென நரி "ஒரு நண்டானது வெகு நண்டாசையைக் காட்டிக் கொக்கைக்கொன்றாற்போலதையோருபாயத்தாற்கொல்லவேண்டும்" எனக்காகம் "நண்டு கொக்கையெப்படிக்கொன்றது, சொல்லுமையா" என நரிசொல்லுகின்றது,—

"மீன்களையே மிகுதியுந்தின்றுவளர்ந்தவொருகிழக்கொக்கானது குளக்கரையில் வந்து விசனமாய்த்

ன்றுகொண்டிருந்தது. அப்போததிலிருந்த மீன்க ள் கொக்கைப்பார்த்து, "நீயுன்னுகாரத்தைவிட்டுச்சு ம்மாவிருப்பானேன் சொல்" எனக்கொக்கு "நான்மீ ன்தின்பதுமெய்தான். ஆயினுமின்றைக்கிங்கே செம் படவன் வந்தெல்லாமீன்களையும் பிடிக்கவிருக்கிறதி னாலென்னுடைய விரைகளெல்லாநிர்மூலமாய்ப்போ குமேயென்றேங்கிச்சும்மாவிருக்கிறேன்" எனவிதைக் கேட்டு மீன்களெல்லாங்கூட்டங்கூடியெவனமக்குபா யஞ் சொன்னுனோ வவனேயுபாயஞ்சொல்லுவானெ ன்ருலோசித்துப்பிறகு கொக்கைப்பார்த்து, "நீயே யெங்களையிப்போதிரட்சி". எனக் கொக்கு "நான் செம்படவனோடு சண்டைபண்ணச்சமர்த்தனல்ல ; மேலுநான் கிழவன், உங்களை வேறோரிடத்திற்குக் கொண்டுபோவேன் ; அதனாலெனக்குமிந்தத்தள்ளா மையான காலத்திற்பரோபகாரியென்கிறபெயரும் வரும்; நீங்களும் வெகுகாலம் பிழைத்திருப்பீர்கள்" எனவப்போதந்தப்பேதைமையான மீன்களெல்லா ம் பிராணனைக்காப்பாற்றும் பொருட்டதன்பேச்சை நம்பி, நல்லதப்படியே கொண்டுபோகவேண்டுமெ னக்கெஞ்சவந்த வஞ்சனையான கொக்கு நடைக் கொவ்வொன்ருகக்குளத்திலிருக்கின்ற மீன்களையெ ல்லா மூக்கினுற்கெளவிக்கொண்டுபோய்ச் சில மீன்

களைத்தின்று, மற்றமச்சங்களையொரு பெரிய பா
றையின் மேலுலரவைத்தது. பிறகந்தக்குளத்திலிரு
ந்தவொரு நண்டிந்தக்கொக்கைப்பார்த்து "ஓ! ஜீவ
காருணியனேயென்னையுமவ்விடத்திற் கொண்டுபோ
கவேண்டும்" என வேண்டிக்கொள்ளக்கொக்கு வ
ருங்காலத்திலெதுவும் வலியவருமென்றுள்ளுக்குள்
ளே சந்தோஷித்தப்படியே நண்டையுங்கவ்விக்கொ
ண்டு போகும்போது, நண்டு வழியின்மீன்கள் செத்
துக்கிடக்கிறதையுமீன்முட்கள் சிந்திக்கிடக்கிறதை
யுமீன்கள் பாறையின்மேலுலருகிறதையும்பார்த்து
ஐயோ! பலமீன்களையுங்கொன்று நம்மையுங்கொல்
லவந்தது ; நம்மைக்கொல்வதற்குமுன்னமே நாமி
தைக்கொல்வோமென்றோருபாயநினைத்துக் கொக்
கைப்பார்த்து "நீயென்னைவருத்தப்பட்டுக்கொண்டு
வந்தாயங்கே யென்னுடைய பரிவாரங்களிருக்கின்
றன, ஆகையாலங்கேயென்னை நீமறுபடியுங்கொண்
டுபோனாலவைகளையுங்காண்பிப்பேன்" எனவதைக்
கேட்டுக்கொக்குப்பேராசைப்பட்டுத்திரும்பி யந்தக்
குளத்திற்குநேரே வருகையில், நண்டு கொடுக்கினால
ந்தக்கொக்கின் கழுத்தையிரண்டு துண்டாக நறுக்
கிக் குளத்தில் வீழ்ந்து சுகமாய் வாழ்ந்தது. ஆகை
யாலந்தக் கொக்கைப்போலப் பாம்பையுங்கொல்ல

வேண்டும்" எனக்காகம் "அப்படிபாம்பைக்கொல்ல நான்செய்யவேண்டியவுபாயமென்ன" என்றுகேட்க நரி "இப்பட்டணத்திராஜகுமாரி குளிக்கிறமஞ்சனச்சாலேக்குப்போ, அவள்ஸ்நானம்பண்ணும் போதாபரணங்கள் கழற்றிவைத்திருக்கும்; அந்தவாபரணங்களிலொன்றையெடுத்துச்சனங்கள் பார்க்கும்படி கொண்டுவந்தந்தமரப்பொந்திற்போடு" என்று சொல்லக்காக்கையுமப்படியேசெய்ய, அந்தவிராஜனுடைய வேலேக்காரர் போயந்த மரத்தின்பொந்தைப்பிளக்க, நாகஞ்சீறி வந்தது; வரவேயதைஇரண்டுதுண்டாகநறுக்கியெறிந்தார்கள். இப்படிக்காகத்தின்காரியநிறைவேறிற்று. ஆகையாலெல்லாமுபாயத்தாற்கைவசப்படும். எவன்புத்திமானோவவன் பலவான். எவனுக்குப்புத்தியில்லேயோவவனுக்குப்பலமெங்கே. பூர்வம் புத்திபலத்திஞலொரு முயல் சிங்கத்தைக்கொன்றதெனவதெப்படியென்று கரடகன்கேட்கத்தமனகன் சொல்லுகின்றது,—

"ஒரு நெருங்கியகாட்டின் மதோன்மத்தனென்னுஞ்சிங்கமானதக்காட்டிலிருக்கிற மிருகங்களேயெல்லாங்கொன்றுதின்று கொழுத்து வெறிகொண்டு திரிகிறநாளின் மிருகங்களெல்லாமொன்ருகத் திரண்டுபோய் "ஓய் மிருகேந்திராவுன்னுடையகாட்டி

விருக்கிற மிருகங்களையெல்லாமிப்படிக் கொன்முன் மிருகங்கணிர்மூலமாய்ப்போம். ஆதலாற்றினமொவ்வொன்றுமக்கிரை கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம், அதை நீர் பட்சித்துக்கொண்டிருக்கலாம்" என்று பிரார்த்திக்கச் சிங்கமெய்தானென்று நம்பி "அப்படியே செய்கிறேன்" என்று சத்தியஞ் செய்து கொடுத்தது. பின்பொவ்வொன்றுகத் தின்றுகொண்டுவருநாளில், ஒருநாளொரு கிழமுயலினுடைய முறைவந்தது. அப்போது விலங்குகளெல்லாங்கூடி யின்றைக்குன்முறைபோவென்று சொல்ல, முயலானதின்றைக்கு நமக்கு மரணம் வந்தபடியாலிதற் கோருபாயம் யோசிக்கவேண்டும். புத்திமானுக்கெதுதான் கைகூடாது. ஆகையானுமிப்போதுபாயத் தாற் சிங்கத்தைக் கொல்வோமென் றுலோசித்து, மெள்ளமெள்ளவந்தச்சிங்கத்தின் பசிவேளைதப்பிவரச் சிங்கம்பார்த்து "முயலே, யானையானுலுமென்னுடைய பசிவேளைதப்பி வருகிறதில்லையே, நீயெவ்வளவுபிராணி, இப்படித் தாமசமாய்வரலாமா" என்று மிகுந்த கோபத்தோடு கையைத் தரையிலே மோதிக்கேட்க, முயல் "ஐயனேயிதுவென்குற்றமன்று. உன்னுடைய பசிவேளைக்கேவந்தேன். வந்த வழியிலொரு பொல்லாத சிங்கத்தைக்கண்டு பயந்

தொளித்திருந்தச்சிங்கம் போன்பின்புவந்தேன்" என்று சொல்லச்சிங்கம் "என்னையல்லாமலிந்தக்காட்டில்வேறே சிங்கம் நீபார்த்தாயா, காட்டுவா" என்றழைக்கவழைத்துக்கொண்டுபோய்ச் சேறுநீருமிருந்தவொரு பாழ்ங்கிணற்றையிதிலேயிருக்கிறதென்றுகாட்டச்சிங்கமுயலின்பேச்சை நம்பிக்கிணற்றையெட்டிப்பார்த்ததிற்றன்றின தன்னிழலையந்தச்சிங்கமிங்கேயிருக்கிறதென்று நினைத்துக்கோபத்தோடதைக்கொல்லவேண்டுமென்றதிற்பாய்ந்து, சேற்றிலமுந்தியிறந்தது. ஆகையாலெவன் புத்திமானே வவன் பலவானென்றுனக்குச்சொன்னேன்" எனக்கரடகன் "சிங்கத்தினிடத்திற்குச் சுகமாய்ப்போ. உனக்கு மங்களமுண்டாகட்டும்" எனப் பிறகு தமனகனந்தச்சிங்கந்தனித்திருக்கிற சமயம்பார்த்துப் போய்த் தண்டம்பண்ணி, "சுவாமியுமக்கின்றைக்கொரு பொல்லாங்குநேரிட்டது. அதை நானறிந்து கட்டளையில்லாமல் விண்ணப்பம்பண்ணிக்கொள்ளலானேன்" எனச் சிங்கமதென்னசொல்லெனத் தமனகன் "உம்முடையமித்திரனாகிய சஞ்சீவகனும்மிடத்தில் விசுவாசங்காண்பித்தும்முடையவிராச்சியத்தைப் பிடுங்கிக்கொள்ள யோசித்திருக்கிறான். இதை நீர் பொய்யென்று நினைத்துக்கோபித்தாலும

ல்லது தண்டித்தாலும் ராஜனுக்கொருதுன்பம் வரு
ம்போது தன்னலத்தைப்பாராமல் ராஜனுக்கு நல்
லவுபாயங்களைப் போதித்துச் செயயத்தக்க காரிய
ங்களைச் செய்வித்தன்மந்திரிகளுக்கு நீதித்தொழி
லாகையாலுமக்கிதைத்தெரிவித்தேன்" எனப் பிங்
களனிதைக்கேட்டாச்சரியப்பட்டுச் சும்மாவிருந்த
து. பின்னுந்தமனகன் "நீரவனை முக்கியப்பிரதானி
யாக்கினீர். அப்படியேயிருக்கட்டும், எனக்கென்ன.
ராஜாவும் பிரதானியுஞ்சமானமாயிருந்தால், ராஜல
ட்சுமியவ்விருவரிலொருவனைக் கைவிடுவாள். மே
லுமெப்போதிராஜாவொருவனையே பிரதானியாக்கு
கிருனோவப்போதந்தப்பிரதானிக்குக் கர்வமுண்டா
கிறது. அவன் சுதந்தரஞ்யிராச்சியவாசையால் ரா
ஜாவைக் கொல்லவிச்சிக்கிருன். ஆகையாலிப்படி
ப்பட்டமந்திரியை வேரோடுகளையவேண்டும். இல்
லாவிட்டாலவனுற்றீங்குநேரிடும். இது தங்களுக்கு
ச்சொல்லவேண்டுமா, தாங்களெல்லாமறிந்திருக்கி
றீர்கள். லோகத்திற்செல்வத்தை விரும்பாதவனரு
மை" என்றிப்படியெல்லாஞ்சொல்லக்கேட்டுச் சிங்
கநகைத்துச்சஞ்சீவகனிடத்திலெனக்கிருக்கிறசினே
கம்போகாது. மித்திரர்களனேகவநியாயம்பண்ணி
னுலுமதைப் பிரியமாகவே நினைக்கவேண்டும்" என

த்தமனகன் "இதுதான் புத்திக்குத்தோஷம், இதனு லுமக்கபாயம்வரும், சாதுக்கள் புத்தியைக் கேளா மற்றுட்டர்புத்தியைக் கேட்கிறவனெவனோ வவன் மருந்துதின்னுத ரோகியைப்போல விபத்தையடை வான். காதுக்கினிமையாயுமிதம்பண்ணுகிறதாயு மி ருக்கிறவசனந்துர்லபம். காதகனுடையவசனஞ்செ விக்கினிமையாயினுமதைக்கேட்கலாகாது" எனச் சி ங்கம் "நானபயங்கொடுத் திரட்சித்தவனெனக்குத் துரோகம்பண்ணுவானு, என்னபேச்சுப் பேசுகிறுய் போ" என, மறுபடியுந்தமனகன் "துஷ்டர்குணமாறு மா, நாயின்வாலைக்குணக்கெடுக்கலாமா. எட்டிமரத் துக்கமுதம்வார்த்துவளர்த்தாலுமதற்குத் தித்திப்பு ண்டாகுமா. எப்படியும் பிறர்க்கிதம்பண்ணுவது சா துவுக்கு முக்கியதருமம். ஆகையாற்றுங்கள்கேளா மலிருந்துமிந்த விர்த்தாந்தத்தைச்சொன்னேன். இ னிமேலென்பேற்குற்றமில்லை. ஒருவேளை ராஜா பா மரர்களுடைய புத்தியைக்கேட்டுச் சங்கடப்படும் போது காரியகாரர்மேற் குற்றஞ் சுமத்துகிருனுத லானுன் சொன்னேனென்றிப்படிச்சொல்லிச் சும் மாவிருந்தது. அதற்குச் சிங்கம், "இதை நான் சஞ் சீவகனுக்குச் சொல்லவேண்டும்" எனத் தமனகன் "அவனுக்கிதைச்சொன்னுலவன் சாக்கிரதைப்பட்டு

வேறொருபாயத்தாற் பொல்லாங்கு தேடுவான். ஆகையாலிதையவனுடன் சொல்லாதிருப்பதேயோக்கியம். ராஜாவின்மந்திராலோசனையிரகசியமாகவேயிருக்கவேண்டும்" எனவிதைக்கேட்டு மறுபடியுஞ்சிங்கம், அந்தச் சஞ்சீவகன் விரோதப்பட்டென்னசெய்யமாட்டுவான். அவன் சாமர்த்தியமெவ்வளவு" என்றுசொல்ல, நரி "நாமவனையறியமாட்டோம், அவன் பராக்கிரமமுஞ்சுபாவமு நமக்கெப்படித்தெரியும். ஒருவன் குணத்தையறியாமலவனைச் சேர்க்கலாகாது. சேர்த்தாலொரு சிலைப்பேன் மூட்டுப்பூச்சியைச்சேர்த்து நாசமடைந்தாற்போலாகும்" எனச்சிங்கம் "அதெப்படிச்சொல்" எனத் தமனகன் "ஒரு ராஜாவின் பஞ்சணையின்மந்தவிசர்ப்பணியென்னுமொரு சீலைப்பேனெடுநாளாக வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கையி லொருநாளதன் வீட்டுக்கு டிண்டிபனென்னுமூட்டுப்பூச்சிவந்தது. அதைப்பார்த்துச் சீலைப்பேன், "அப்பா நீ பொல்லாதவன்; முட்களைப்போன்ற பற்களினாலே தூங்குகிறதற்குமுன்னமேயுடுக்காய்க்கடிப்பாய், நீ சமயந்தெரியாதவனாதலால், ராஜசயனத்திலிருக்கத்தக்கவனல்ல. இவ்விடம்விட்டோடிப்போ" என்று கடுகடுத்துச்சொல்ல, மூடு "நானப்படிச்செய்யவில்லை. நீசொன்னபடியே

கேட்பேன்" என்று காலில் விழுந்து பிரார்த்திக்கச் சிலேப்பேன் மனதிரங்கி "நல்லது நீவெடுக்கென்று கடியாமலித்திரைசெய்யப்பார்த்து மெத்தெனக்கடித்துக் கொஞ்சரத்தங்குடித்திரு" என்று சொல்லவப்போதந்த மூட்டுப்பூச்சி நல்லதென்றிருந்து பிறகு ராஜா விழித்திருக்கும்போதே சுறுக்கென்றுகடிக்க, ராஜன்றிடுக்கென்றெழுந்திருந்தென்னமோகடித்ததென்று சோதனைக்காரருடனேசொல்ல, அவர்கள் விளக்கைக்கொண்டு சோதிக்க, மூடு கட்டிற்சந்திலொளித்துக்கொண்டது. அதற்கிடங்கொடுத்த சிலேப்பேனகப்பட்டது. அவர்களதனை "நீயல்லவா வெங்களிராஜனைக்கடித்தாய்" என்று நசுக்கிக்கொன்றுர்கள், ஐயோ வகைதெரியாமலிறந்தது. ஆகையாலொருவன் குணத்தைத்தெரிகிறதற்குமுன்னமேயவனுடனேசகவாசம்பண்ணலாகாது" எனச் சிங்கங்கேட்டு, "அந்தச்சஞ்சீவகனுடைய துஷ்டசுபாவமின்னபடியென்றெனக்குத்தெரிந்தாலப்போது நிசம்" என்று சொல்லத் தமனகன் "அந்தவெருதும்மைக் கொல்ல நினைத்துத் தன் கொம்புகளை முன்னிட்டுக்கொண்டும்முடைய சந்நிதியிலே வரும்போது தங்களுக்குத் தெரியவரும்" என்று சொல்லிவிட்டெருதினிடத்திற்குப்போயங்கே தன்மனதின் மிகவும் வி

சனமிருக்கிறதாகத் தோற்றுவித்தது. அப்போது சஞ்சீவகன் "மித்திரா, சுகமா" என்று கேட்கத் தமனகன் "சேவகனுக்குச் சுகமெங்கேயிருந்துவரும். சம்பத்தும் விபத்துங்கூடவேயிருக்கின்றன. ராஜாவுக்குப் பிரியமாயாரிருக்கிறார்கள். யாசகன் சம்மானத்தையடைவானே. இந்தக்காலமேது, தனக்கு மித்திரன்யார், தன்வலியெவ்வளவென்றெப்போதும் விசாரித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்" எனவிதைக்கேட்டுச் சஞ்சீவகன் 'இப்படியேன்சொல்லுகிறாய்" எனத் தமனகன் "ராஜகாரியத்திலுண்டாகிய வஞ்சகத்தை மற்றொருவரோடு சொல்லலாமோ, ராஜாவறிந்தாற்கொல்லுவான். ஆனாலும் நீயென்னம்பிக்கையாலே சிங்கத்தோடு சிநேகம்பண்ணினதினாலுனக்குச்சொல்லுகிறேன். அந்தச் சிங்கமுன்மேன் மிகவுங் கோபங்கொண் டுன்னைக்கொன்று தன்னுடையசேனைக்கெல்லா நல்லவிருந்திட நினைத்திருக்கிறது" என்றுசொல்ல வதைக்கேட்டவுடனே சஞ்சீவகன் வருத்தத்தோடுமாலோசித்துக்கொண்டிருந்தது. தமனகன், "வேறேயாலோசனையென்ன, யாதொன்று சம்பவித்ததோவதற்குத்தக்கதாக நடக்கவேண்டும்" எனச் சஞ்சீவகன் நீசொன்னதெல்லாஞ் சரிதான். உலகத்திலுமப்படியேயிருக்கிறது. சாதா

ரணமாய் ஸ்திரீகடுர்ச்சனர்களுக்கு வசமாயிருக்கிறா ர்கள். ராஜாக்கடுஷ்டர்களைப் பரிபாலிக்கிறார்கள். துஷ்டனுடனே மிகவுஞ் சிநேகித்தாலவன் விபரீத மாக நினைக்கிறான். குருடனுக்குக் கண்ணாடியைக் காண்பித்தாலுஞ் செவிடன்காதிலுபதேசித்தாலும வர்கள் விபரீதமாகவே நினைப்பார்கள், துஷ்டனைப் படியே விபரீதமாக நினைக்கிறான். எப்படிச் சந்த னமரம் பாம்போடு கூடியிருக்குமோ வெவ்வாறு தாழை முட்களோடுகூடியிருக்குமோ வப்படியே பெரும்பாலும் ராஜாக்கடுஷ்டர்களாற் சூழப்பட்டி ருக்கிறார்கள். ஆகையாலிப்படிப்பட்ட பொல்லா ங்கு நமக்கு நேரிட்டது" எனவிதைக்கேட்டுத் தம னகன், "அந்தச்சிங்கத்துக்கு வாய்ப்பேச்சுமாத்தி ரந்தித்திப்பேயல்லாமல் மனது மிகவுங்கடூரந்தான். பூர்வம் பிரமா கடலைக்கடக்கிறதற்குக் கப்பலையுண் டாக்கினான். இருட்டைப்போக்கடிக்க விளக்கைச் சிருஷ்டித்தான். யானையையடக்க வங்குசமிருமித் தான். துஷ்டர்களுடைய மனதடங்கும்படி யாதொ ன்றுஞ்செய்யாமற்போனான்" எனவிவையெல்லாங் கேட்டுச் சஞ்சீவகன், பெருமூச்செறிந்து "பெரிய பொல்லாங்குநேரிட்ட திதைத் தப்பித்துக்கொள்ள வெனக்குச் சாமர்த்தியமில்லை. எமனுடையவாயில

கப்பட்டவனெப்படித் தப்பிப்போவான். எப்படியொரு குற்றமுமில்லாதவொட்டையைக் காகமுதலானவைகூடிக் கொலைசெய்தனவோவப்படி வஞ்சனைபண்ணுகிறதுஷ்டர்களோரிடத்திற் குற்றமில்லாமலே கொலைசெய்கிறார்கள்" என, "அதெப்படியண்ணே சொல்லவேண்டும்" எனச் சஞ்சீவகன் சொல்லுகிறது.—

"ஒரு காட்டின் மதோற்கடனென்கின்றவொரு சிங்கம், நரியையும் புலியையுங் காக்கையையுந் தனக்கு மந்திரிகளாக வைத்துக்கொண்டரசாண்டுவருகிறகாலத்திலொருநாளந்தக் காட்டிலொட்டகமொன்று வழிதப்பிவரக்கண்டு, மந்திரியாகிய காக்கைநீயாரென்றுகேட்கவந்தவொட்டகநான் வழிதப்பிவந்துவிட்டேனென்று சொல்லவதையிட்டுக் கொண்டுபோய்ச்சிங்கத்தினிடத்தில் விட்டு, நடந்த காரியத்தைச் சொல்லவதைச்சிங்கங்கேட்டுப்பயப்படாதே, நம்முடையமந்திரிகளுடனே நீயுமொருமந்திரியாயிருவென்றதற்கபயங்கொடுத்து, மந்தாணகனென்று பெயரிட்டுத்தன்னிடத்தில் வைத்துக் கொண்டது. இப்படி வெகுகாலஞ்செல்லுகையிலொருநாட்சிங்கத்துக்குச் சரீரமசவுக்கியமாக விருந்தபடியினாலம்மூன்றையுமழைப்பித்தின்றைக்கெம்மாலிரை சம்பாதி

க்கக் கூடாது. நீங்கள் போயெனக்கேதாவதிரை கொண்டுவரவேண்டும். பிறகு நான் தின்றுமிருந்த தை நீங்கடின்னலாமென விம்மூன்றுஞ் சிங்கத்தின் கட்டளைப்படியந்தக் காட்டிற்போயிரை தேடிப்பார் த்தகப்படாமையாலப்போது தங்களோடுகூடவிருந் த மந்தானகனைத்தூரத்திற்போம்படி யொருவேலை யிட்டுக்காகமற்றை யிருவரையும்பார்த் தின்றைக்கு நாமந்தானகனைக்கொல்லுவோம். புல்லுந்தழையுந் தின்னுகிறவனுனமக்குப் பிரயோஜனமென்னவென, மற்றிரண்டுஞ்சரிதானவனுக்கு நம்முடையராஜாவப யங்கொடுத்திருக்கிறதினாலவனை நாமெப்படிக் கொ ல்லலாங்கூடாதென்க்காகம், "நாமின்றைக்குச்சிங்க த்தின் கையாற்றப்பாமன் மரணமடைவோம், பசி யெடுத்தாற்றாயும் பிள்ளையை விட்டுவிடுகிறாள். பாம் பு தானிட்ட முட்டைகளைக்குடிக்கிறது. ஆகையா ற் பசியாற் பீடிக்கப்படுகிறவனெந்தப்பாதகந்தான் பண்ணமாட்டான். இதுவுங்களுக்குத் தெரியவில் லையா" என்று சொல்லியுடனே சிங்கத்தண்டைபோ ய்க்காகம், "சுவாமி யின்றைக்கெதுவுங்கிடைக்கவி ல்லை" என, "இதற்கென்னவுபாயம்பண்ணலாம்" எ ன்று சிங்கங்கேட்கக்காகம் "தங்கள் சுவாதீனத்தி லிரையிருக்கையில் வேறேயாலோசிப்பானேன். ...

ண்ணையைவைத்துக்கொண்டு நெய்தேடலாமா” எனச்சிங்கம், “என்னிடத் தாகாரமெங்கேயிருக்கிறது” எனக்காகம் “மந்தானகனென்னுமொட்டையிருக்கிறதே” எனவிதைக்கேட்டுச் சிங்கம் பூமியைக் கையாற்றொட்டுச் சிவசிவாவெனக் காதின்மேற்கையைவைத்து, “நானவனுக்கபயங் கொடுத்திருக்கையினீங்களிப்படி விபரீத வார்த்தை சொல்லலாமா, அடைக்கலம்புகுந்தவர்களைக் கைவிடலாமா; பசு, பூமி, தானியமிவற்றின்றானத்தைக்காட்டிலுமபயதானமதிகம். அசுவமேத புண்ணியத்தைக்காட்டிலு மிந்தப் புண்ணியமதிகமென்று சாஸ்திரமுமிருக்கிறதே” எனக்கேட்டுக் காகம் “ஐயாவேயென்றொருவிண்ணப்பத்தைக் கேட்டருளும். ஒரு குலத்துக்காகவொருவனைவிட்டுவிடலாம். ஒரு கிராமரக்ஷணைக்காகவொரு குடும்பத்தைத் துறக்கலாம். ஒரு தேசபாலனத்தின்பொருட்டொரு கிராமத்தைக் கைவிடலாம். தன்னிமித்தம் பூமியைவிடலாம். ஆகையாலிது தப்பன்று. ஆகிலுமவனைத் தாங்கள் கொல்லவேண்டாம். நாங்களே கொல்லுவோம். இல்லாவிட்டாலவனே சாவவுடன்பட்டென்னைக் கொல்லுங்களென்பான். அப்போது நாங்கள் கொல்லுவோம்” என்று சொல்லச் சிங்கஞ்சும்மாவிருந்தது. பிறகு காகமது

லே கட்டளையாக நினைத்துக்கொண்டுபோய், மற்றைமூன்றையுமிட்டுக்கொண்டு சிங்கத்தினிட்டவந்து "சுவாமியின்றைக்கொன்றுமாகாரமகப்படவில்லை. அதனாலுங்களுக்கின்றைக்குப் பட்டினியிருக்கலாயிற்று; அப்படியிராமலென்னைப்புசிக்கலாம்" எனச் சிங்கம் "நீயெவ்வளவு. உன்னையுண்டதினாலென்பசிதீருமா, உன்னுடலென்கடைவாய்ப்பல்லுக்குப்போதுமா" என்று கேட்க, நரி "அப்படியானாலென்னைத் தின்னும்" என்றுநிற்க, "நீயுமப்படித்தான், நீயதிகமல்ல" என்று மறுக்கப் புலி "இவ்விருவரிலுநான் பெருத்திருக்கிறதினாலென்னைப் பக்ஷித்துப் பசிதீரும்" எனச் சிங்கம் "நீதானெனக்கெவ்வளவினா. உன்னைப் பெரிதாகநினைத்துக்கொண்டிருக்கிறையோ" என்றுசொல்லவொட்டகமிதைப்பார்த்து "சுவாமி, நானெல்லாரைக்காட்டிலும் பெருத்திருக்கவில்லையா? சித்தமானாலென்னைக்கொல்லலாம்" எனவிதைக்கேட்டவுடனே புலியுநரியும் பாய்ந்துவிழுந்தந்தக்ஷணமேயையோவதைக்கொன்றெல்லாம் புசித்தன. ஆகையாலெங்கேமிகவுங்கீழ்களிருக்குமோவங்கே சுகமிராது. பிராணனுக்கு நாசம்வருமென்றெநினைக்கவேண்டும். இவ்விடத்திலுமப்படியேயிருக்கிறது. துஷ்டர்கள்கையிலகப்பட்டுச் சும்மாவிற

க்கிறதைக்காட்டிலுஞ் சண்டைசெய்வதே யோக்கியம். சண்டைமுனையிற்செத்தாற் சொர்க்கமடைகிறன். சத்துருவைச் செயித்தாலிராச்சியமடைகிறன். ஆதலாற்சூரர்களுக்குச்சாவும், பிழைப்புஞ்சமானம்" என்றது. அதைக்கேட்டுத் தமனகன் "பகைவர்களுடைய பராக்கிரமத்தை யறியாமலெவன் பகைத்துக்கொள்ளுகிறானோவவன் சமுத்திரஞ்சிட்டுக்குருவியினாலெப்படி யவமானமடைந்ததோ வப்படியேயவமானமடைவான்" எனவப்போது "தம்பியதெப்படி" என்று சஞ்சீவகன் கேட்கத் தமனகன் சொல்லுகின்றது:—

"சமுத்திரக்கரையிலிரண்டு சிட்டுக்களாணும்பெண்ணுமாயொரு செடியின்கீழ்க் கூடுகட்டிக்கொண்டிருக்கும்போது, பெட்டையாண்பறவையைப்பார்த்திங்கே முட்டையிடலாமென்றுகேட்கவாணிது நல்லவிடமென்று சொல்லப் பெண்ணிந்தக்கடற்கரையிலொருவேளையபாயநேரிடுமென வாண்சிட்டுச் சமுத்திரத்திற்கென்னுடனே பகைத்துக்கொள்ளச் சாமர்த்தியமில்லையெனப் பெண்ணுனக்குஞ்சமுத்திரத்திற்கும் வெகு தாரதம்மியமிருக்கின்றதே. எவன்றன்வலியும் பிறர்வலியும் பார்க்கிறதில்லையோவவன் விபத்தையடைவான். எவன் பார்க்கிறானோவ

வன் சுகமடைவான். மேலுந்தனக்கிதம்பண்ணுகிற மித்திரன்பேச்சைக் கேளாதவனுமையெப்படிக்கழி யைவிட்டு மரணமடைந்ததோவப்படியே மரணம டைவானெனவாணதெப்படிபெண்ணே சொல்லடி யெனப் பெட்டைக்குருவிசொல்லுகிறது,—

"விகடசங்கடமென்னுமிரண்டன்னமுங் கம்புக்கிரீ வனென்னுமாமையுஞ் சினேகமாயொரு குளத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கையி. லன்னங்களிப்போதிங் கே மழைபெய்யாமையாற் குளம்வற்றிப்போ மா கையா லினிவேறொரு குளத்திற்போய்ச் சேர்வது யோக்கியமென்று நினைத்திதை நம்முடைய சினேகி தனுக்குச் சொல்லவேண்டுமென் றுலோசித்தப்படி யேயதற்குச்சொல்லும்போது, கம்புக்கிரீவனீங்கள் செப்பட்டையினாற்பறந்து போவீர்களுன் வேறோரி டத்திற்கெப்படிப் போவேனென, விகடசங்கடர்க ளங்கள் வார்த்தையினம்பிக்கைவைத்து ஸ்திரமா யிருப்பையாகி லுன்னையுங்கொண்டுபோவோம் கொண்டுபோகையில் வழியிலேதொன்றும்பேசாம லிருந்தாற்போகக் கூடுமென்று சொல்லியொரு கழி கொண்டுவந்தாமையைப்பார்த்திந்தக் கழியைப்பல் லினாலேபலமாய்க்கடித்துப் பிடித்துக்கொள்ளு, வி ட்டுவிடாதே, நாங்களிருவருமிதையிருபுறத்திலுமூக்

காற் கௌவிக்கொண்டாகாச மார்க்கமாய்ப்போகி றேமென்றுசொல்லியக்தக்கொம்பையிரண்டும் பற் றிக்கொண்டெழும்பிப் பறந்துபோகையிலிதயொ ரு பட்டணத்துச்சனங்கள் பார்த்ததிசயித்து நகை த்தெல்லோருமொருமிக்க விதென்னவொரு கழியை யிரண்டு பறவைகடூக்கிக்கொண்டதையாமையாற்பி டிப்பித்துக்கொண்டுபோகின்றனவென் றிப்படிப்பே ரிரைச்சலிட்டுப் பேசினார்கள். அதைக்கேட்டுக் கம்பு கிரீவனிந்த விரைச்சலெங்கிருந்துண்டாகிறதென்று சொல்வதற்கு வாய்திறந்தவுடனே, கழியினின்றுவி டுபட்டுப்பூமிமேல் விழுந்தது. அப்போதங்கேயிருந் த புலாற்றின்பவர்களுடனேயதைக் கொன்றுதின்றா ர்கள். ஆகையாற்றனக்கிதம்பண்ணுகிறவர்கள் பேச் சை யசட்டைபண்ணலாகாது. மேலும்யாதொருகா ரியநேரிடுவதற்குமுன்னேதானே யாலோசிக்கிறவ னும், வருகிறபோதேயாராய்கிறவனுஞ் சுகமடைவா ர்கள். இதைவிட்டியாதொன்று வரத்தக்கதோவது வரட்டுமென்றியார் சொல்லுகிறானோவவன் வந்துபி ன் காப்போனென்னுமீனைப்போறசமடைவானென்ன ச் சேவலதெப்படியெனப் பெட்டைச்சிட்டுச்சொல் லுகிறது,—

"ஒரு பெரிய குளத்தில்வருமுன் காப்போனென்றும், வருங்காற்காப்பவனென்றும், வந்தபின்காப்பவனென்று மூன்றுமீன்க ளநேகநாளாய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்குநாளிலொரு நாள் வலைகாரர் வந்திதிற்றண்ணீர் கொஞ்சமாயிருக்கிற தாகையாலிவந்திதிலிருக்கிற மீன்களையெல்லாம் பிடிப்போமென்று பேசிக்கொண்டதை வருமுன்காப்பவன் கேட்டுத்தன் சினேகிதரிடத்திற்குப்போய்' நாமிவ்விடம் விட்டுச் சீக்கிரமாகப்புறப்படவேண்டுமினியிங்கே நிமிஷநேரமுமிருக்கலாகாதெனவிதைக்கேட்டு வருங்காற்காப்பவனமக்கு விபத்துவரும்போது பார்த்துக்கொள்ளுவோம். காரியநேரிடும்போததற்குத் தக்கதாகப்புத்தியுண்டாகுமெனப் பிறகு வந்தபின் காப்பவன்றன்னிடத்தை விட்டுவிடுகிறதுதான் மூர்க்கத்தனம். எது வரத்தக்கதோவது வரவேவரும். யாதொன்று வரத்தகாததோவதை நாம் வருந்தியழைத்தாலும்வாராது. ஆதலானான் வரமாட்டேனென்றுசொல்லியந்தக்குளத்திலேயேயிருந்தது. பிறகு வருமுன் காப்பவன் வேறிடத்திற்குப் போய்விட்டது. மறுநாளுதயத்திற்செம்படவர்வந்து வலையெறிந்துமீன்களைப்பிடித்தார்கள். அதில்வருங்காற்காப்பவ னகப்பட்டுச்செத்தாற்போற் பாசாங்குபண்ணிக்கொண்டிருந்

தது. அதைப்பார்த்திதுசெத்ததென்றெண்ணிக்கொண்டு செம்படவனதைக்கரைமேற் போட்டுவைத்தான். இதற்குள்ளேயநுவலன்கண்ணுக்குத்தப்பித் தண்ணீரிற் புகுந்தொளித்துக்கொண்டது. பிறகு வந்தபின் காப்பவன் வலைக்குள்ளகப்பட்டிப்போதென்ன செய்யலாமென்றங்குமிங்குமோடவதைச்செம்படவன் கண்டு, தடியாலடித்துக்கொன்றான். மற்றிரண்டுஞ்சுகமடைந்தன. ஆகையா லெதையுமாலோசித்துச்செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிப்பிறகு புருஷன் சொற்படியங்கேதானே முட்டையிட்டது. அப்பொழுதுசமுத்திரமதன் வல்லமையையறியாமன் முட்டைகளையடித்துக் கொண்டுபோயிற்று. சிட்டைதப்பார்த்து வெகு துக்கமாய்ச் சேவலுடனே சுவாமி, தங்களுக்குப்பெரிய சங்கடம்வந்தது. முட்டைகளைச்சமுத்திரங்கொண்டு போயிற்று. இப்போதென்ன செய்யலாமெனச்சேவனீபயப்படாதே, நான்முட்டைகளைக்கொண்டுவருவேனென்றிராணியைப்பாரென்று சொல்லி யெல்லாப் பறவைகளையுங்கூட்டிக்கொண்டு கருடனைச்சரணமடைந்தது. கருடனதை விஷ்ணுவுக்கறிவித்தப்பறவைமிகவும் வருத்தப்படுகிறதாகையாலதன் முட்டைகளைக்கொடுப்பிக்கவேண்டுமென, விஷ்ணுசமுத்திரத்தைப்பார்த்தது

ன்முட்டைகளைச் சீக்கிரமாய்க் கொடுவென்றுசட்ட
ளையிட்டவுடனே சமுத்திரமுட்டைகளைக் கொண்டு
வந்துகொடுத்தது. ஆகையாற்சத்துருக்களுடைய ப
ராக்கிரமமறியாமற்பகைத்துக்கொள்ளலாகாது. அந்
தச் சிங்கத்திற்ககங்காரத்தினாற்றெரியவில்லை யெனக்
கேட்டுச் சஞ்சீவகன்றமனகனைப்பார்த்து, நல்லதந்
தச்சிங்கத்தின் சண்டைக்குறிப்பெப்படி யிருக்குஞ்
சொல்லெனத்தமனகனெப்போதவன் காதுகளைநெ
றித்துக்கொண்டு வாலைத்தூக்குவானோ வப்போது
கொல்லநினைத்தா னென்றறியவேண்டும். அக்காலத்
திலப்படியே நீயுமவனுக்குமுன்னே யிருக்கவேண்டு
ம். சுத்தவீரனாகியவுனக்குத்தெரியாதா. எல்லாந்தெ
ரிந்தவர்களுக்குச்சொல்வானேனெனச் சொல்லிவிட்
டுத்தமனகன்மறுபடி கரடகனிடத்திற்குப்போயிற்று.
அப்போதுகரடக னென்னவாயிற்றுச் சொல்லென
த்தமனகன்காரியமுடிந்ததிருவருடைய சினேகத்தி
ன் வாயின்மண்விழுந்தது. இப்போது நான் சிங்கத்
தின் கோபக் குறியிப்படியிருக்குமென்று சஞ்சீவக
னுக்குச்சொன்னபடியேசெய்விக்கிறேனென்றுபிங்க
ளனிடத்திற்குப்போயப்படியே யதைச்செய்வித்தது,
பிறகு சஞ்சீவகன் சிங்கமிருக்குமிடத்திற்குவந்து பா
ர்க்கும்போது,தனக்குத்தமனகன் முன்சொன்னபடி

யேயிருக்கக்கண்டு, மிகவும் விசனமடைந்து, பராக்கிரமத்தினாலேயே பிராணனைவிடவேண்டுமென்று நிச்சயித்து யுத்தத்திற்காரம்பிக்கவே யிரண்டுக்கும் பெரியசண்டைவிளைந்தது. கரடகனதைப்பார்த்துத்தமனகா, துஷ்டாவுன் சேர்க்கையால் ராஜாவுக்குஞ்சினேகனுக்குஞ் சண்டையுண்டாயிற்று. ராஜநீதியிற் சாம, தான, பேத, தண்டமென்னுநான்குபாயங்களிருக்கின்றன. அவைகளிற்சாம மென்னுமுபாயமுக்கியமானது. அதனாற் காரியசித்தியுண்டாகிறதுபோல, மற்றவைகளாலுண்டாகாது. பகையிருந்தாலுஞ்சாமவுபாயத்தாலேயே போம். இப்படியிருக்கையினீராஜாவைப் பெரியபொல்லாப்பில்வீழ்வித்தாய். ராஜாக்களிற் சிலரீனர்களுடைய புத்தியைகேட்டுச்சங்கடமடைகிறார்கள். ஆகையாற்குணவந்தர்களுடையகூட்டுறவு ராஜாக்களுக்கிருக்கவேண்டும். கபடியாகவிருக்கிற பிரதானிபுத்திசாலியானாலுமவனொருபோதும் ராஜாவண்டையிலிருக்கலாகாது. மற்றுந்தானே சம்பத்தையடையவேண்டுமென்று நினைத்து, ராஜாவினிடத்தில் வேறொருவன் சேரலாகாதென்றிச்சிக்கிறவனும் ராஜாவுக்குபயோகியாகான். பலபெயர் சமர்த்தர்கள் ராஜாவினிடத்திலிருந்தால், ராஜா பிரகாசிப்பான். ஆசைக்காரருந் துஷ்டருமாகிய விவர்க

ருடைய கூட்டுறவால்ராஜா பிரகாசிக்கமாட்டான். த
ன்னைவிட ராஜாவினிடத்தில் வேறொருவனிருக்கலா
காதென்றியாரிச்சிக்கிறானோவவனை ராஜாவுக்குச்ச
த்துருவென்று நினைக்கவேண்டும், அப்படியே நீயி
தத்தீங்கு விளைத்தாய். எசமானுடைய தயை கிடைத்
தாற்சேவகர்கள்கர்வியாமன் மிசவுமடக்கமாக விரு
க்கவேண்டும். நீயதை விட்டு விபரீதமாகநடக்கிறா
ய். பிதாவைப்போலிருப்பான் புத்திரனென்பதை நீ
பொய்யாக்கிறாய். இப்போதுனக்குநானென்னசொ
ல்வேன். கொக்குக்குரங்குக்குபதேசம்பண்ணியெப்
படியிறந்ததோவப்படியுன்னாலே நான் மரணமடை
வேனென்றெனக்குத் தோற்றுகின்றதென்றிப்படிக்
கரடகன் சொன்னதைக் கேட்டுத் தமனகனதெப்ப
டிச்சொல்லெனக்கரடகன் சொல்லுகின்றது,—

"ஒருநாட்குளிரால் வருத்தப்படுகிற குரங்குக்கூ
ட்டம் மின்னும்பூச்சிக்கூட்டத்தைப்பார்த்து நெருப்
பென்று நினைத்துக் குளிர்காய்வதற்காகவதனருகே
போயிற்று. அப்போதங்கேயொருமரத்தின்மேலிரு
ந்த சமுகனென்னுமொரு பறவையிதைப்பார்த்துக்
குரங்கினருகே வந்து மின்மினிப்பூச்சி, நெருப்பன்
றென்று சொன்னவுடனே யந்தக்குரங்குக்கூட்டத்
திலொன்று கோபித்தந்தப் பக்ஷியைப்பிடித்து நீ

யெனக்குப் புத்திசொல்லுகிறவனாவென்று கல்லிலறைந்துகொன்றது. ஆகையாற்றுஷ்டர்களுக்குபதேசம்பண்ணலாகாதென்று கரடகன்சொல்லத் தமனகனொன்றும் பேசாமன் மௌனமாயிருந்து, மனதின் மிகவும் விசனப்பட்டு நானிந்தப் பாதகம்பண்ணினேனென்றுசொல்ல, மறுபடியுங்கரடகனடா தமனகாவிப்படிக்கொத்த நடக்கையினாலே துஷ்டபுத்தியைப்போல நீயுநாசமடைவாயெனவப்போது தமனகன் றுஷ்டபுத்தியெப்படிக்கெட்டான் சொல்லெனக் கரடகன் சொல்லத்தொடங்கினது.—

"துஷ்டபுத்தி, சுபுத்தியென்றிரண்டு செட்டிப்பிள்ளைகள் பணஞ்சம்பாதிக்கிறதற்காகத் தேசாந்தரம் போனார்கள். அவ்விடத்திற்சுபுத்திக்குப்பூமியிலொருபணப்புதையலகப்பட்டது. அதைச்சினேகத்தினாலே துஷ்டபுத்தியுடனே சொல்லத் துஷ்டபுத்தியந்தத் திரவியத்தையிங்கேயே புதைத்துவிட்டுக் கொஞ்சம் பணமெடுத்துக்கொண்டு போவோமெனச் சுபுத்தி சினேகத்தினாலதற்குச்சம்மதித்துப்பிறகதிற் கொஞ்சம் பணமெடுத்துக்கொண்டு மற்றைப்பணத்தையொரு மரத்தடியிற்பள்ளந்தோண்டியதிலே புதைத்துவைத்துப்பின்பு வீட்டுக்குப் போய்ப்பழையபடி சினேகமாயிருக்கையிலொருநாடுஷ்டபுத்தி தனி

யேபோயந்தப் பொருளையெல்லாமெடுத்துக்கொண்டுவீட்டுக்குவந்துவிட்டான். சில நாட்கழித்துத் துஷ்டபுத்தி சுபுத்தியைப்பார்த்தந்த நம்முடையதிரவியத்தைக் கொண்டுவருவோமெனவிருவரும்போயந்தவிடத்திற் பார்க்குமளவிலங்கொன்று மில்லாமையாற்றுஷ்டபுத்திமிகவும்வருத்தத்தோடு சுபுத்தியைப்பார்த்திங்கிருந்தபணத்தை நீயேகொண்டுபோனாய், மேலுங்கபடமாய் வருத்தப்படுகிறாயென்று சொல்லிக்கலகப்பட்டிதை ராஜாவுக்கறிவித்தான். ராஜாநியாயாதிபதியை யழைப்பித் திதைப்பஞ்சாயத்திற்றீர்க்கவேண்டுமெனக் கட்டளையிடவவனொர்துநாளைக்குள்ளேதீர்த்துப் போடுகிறேனென்று ராஜாவின்முன்னே கெடுவைததுக்கொண்டுவந்து பஞ்சாயத்துக்காரம்பித்தான். அப்போது துஷ்டபுத்தியெனக்குச் சாக்ஷியிருக்கிறதந்தச்சாக்ஷியை யிப்போதேகேட்கலாமெனப்பஞ்சாயத்தாருஞ்சாக்ஷியைக்கொண்டுவாவெனத் துஷ்டபுத்திவீட்டுக்குப்போய்த் தன்றகப்பனுடனேசொல்லுகிறான், — அப்பாவுன்னுடையவொரு பேச்சாலெனக்குப் பதினாயிரம் வராகன் கிடைக்குமெனக் கிழவனெப்படிக் கிடைக்குமென்று சொல்லெனத் துஷ்டபுத்தி நீர்மரப் பொந்திலிராத்திரிக்குப்போயுட்கார்ந்திருக்கவேண்டும். அங்கே நீ

யாயாதிப்தி முதலானோர்வந்தங்கிருந்த பணத்தை யார்கொண்டுபோனார்களென்னும்போது, நீர் சுபுத்திகொண்டுபோனானென்றாற் காரியமாகுமென விதைக்கேட்டுப்பிதா பொல்லாங்கு நேரிடுகிற காரியத்தைப்பண்ணிச் சுகமடையவேண்டுமென்றிச்சிக்கிறது கொக்கைப்போன் மூடத்தனமாயிருக்கிறதெனத் துஷ்டபுத்தியதெப்படியெனப் பிதா சொல்லுகிறான்.—

"தான் பொரிக்கிற குஞ்சுகளையெல்லாமொரு பாம்பு தின்னப்பறிகொடுத்துக்கொண்டுவருகிறவொரு மூடக்கொக்கப்போது பொரித்த தன் குஞ்சுகளைக் காப்பாற்றுகிறதைக்குறித்தென்னசெய்யலாமென்று பெண்கொக்கோடேகூட வேரிகணாயி லுட்கார்ந்தாலோசித்துக்கொண்டிருக்கையிலக்கொக்கின் சிநேகனாகிய குளிரனென்னும்பெயரையுடையநண்டானது கொக்குகளைப்பார்த் தின்றைக்கேனிங்கள் வியாகுலமாயிருக்கிறீர்களெனவவைகட்ங்கள்விருத்தாந்தமெல்லாஞ்சொல்லக் குளிரனதைக்கேட் டாண்கொக்கைப்பார்த்து, நல்லதுனக்குப் பாம்பைக்கொல்லுகிறவுபாயமொன்றுசொல்லுகிறேன். கீரிப்பிள்ளையின்வளைமுதற்கொண்டு பாம்பிருக்குமிடமட்டு மீன்களையிறைத்துவைத்தாற் "காரியஞ் சித்தியாகுமென்ற

து. கொக்கப்படியேசெய்யக் கீரிப்பிள்ளை தன்வளை யினின்றும்புறப்பட்டு மீன்களைத் தின்றுகொண்டே போய்ப பாம்பையுங்கடித்தெறிந்துவிட்டுக்கொக்கி ன்குஞ்சுகளையுஞ்சாப்பிட்டது. ஆகையாலிப்படிப்ப ட்டவாலோசனை பண்ணலாகாதெனத் துஷ்டபுத்தி பிராசொன்னதைக்கேளாமலவனைவலுவிலிழுத்துக் கொண்டுவந்து, மரப்பொந்திலுட்காருவித்து, விடி யற்காலத்தி னியாயாதிபதிமுதலானபேரையுஞ் சுபு த்தி முதலானோரையுமவ்விடத்திற் கூட்டிக்கொண்டு போய்ச்சாக்ஷியிந்தமரத்தைக் கேளுங்களென்றான். அப்போதந்தமரத்திலிருந்திங்கிருந்த பணமுழுதுஞ் சுபுத்தியே கொண்டுபோனானென்றொரு சத்தம்புற ப்பட்டது. சுபுத்தியிதென்னமோசமாயிருக்கிறதிங் கேயொரு பிராணியில்லாமற்றொனி யெங்கேயிருந் து புறப்பட்டது. இது தெய்வீகமாகவிருந்தால் மெ ய்யல்லவோசொல்லவேண்டுமென் றிப்படித்தனக்கு ளெண்ணமிட்டுக்கொண்டந்த மரத்தின் மேலேறிச் சோதிக்கையிலதிலொருபொந்துகாணப்பட்டது. உ டனேயிங்கே கிருத்திரமிருக்குமென்றெண்ணியங் கே நெருப்பைமூட்டிப் பற்றுவித்தான். உள்ளேயி ருந்தகிழவன் பாதிவேகிறமட்டும் பல்லைக்கடித்துக் கொண்டிருந்து, பொறுக்கப்போகாமலலறிக்கொ ண்டு வெளியேவந்துவிழுந்தான். அப்போதங்கிரு

க்கோரெல்லோருமிதென்ன விதென்னவெனக்கேட்கக்கிழவனென்பிள்ளை துஷ்டபுத்திகபடத்தினலென்னைப்பலாத்காரமாகக் கொண்டுவந்திங்கே வைத்தானென்று சொல்லியிறந்துபோனான். நியாயாதிபதியிதைப்பார்த்து, ராஜாவுக்கு விண்ணப்பம் பண்ணப்பிறகு துஷ்டபுத்திவாயினாலேயே ராஜாவெல்லாமறிந்துகொண் டவனைக் கழுவிலேற்றின னென்று சொல்லிப்பின்னுங் கரடகன்றமனகனைப்பார்த்துப் பாம்பைவெகுநாள் வளர்த்தாலுமதெப்படியும் வளர்த்தவனையுங்கடிக்கும். ஆகையாலெனக் குன்னிடத்திற்பயந்தோன்றுகிறது. இனிமேலுன்னிடத்திற்றேவதத்தனைப்போ னடந்துகொள்ளவேண்டுமென வதைக்கேட்டுத் தமனகன்றேவதத்தனெப்படி நடந்துகொண்டான் சொல்லெனக் கரடகன் சொல்லுகிறது,—

ஒரு பட்டணத்திற்றேவதத்தனென்னு மொருசாவகாரி தான் திரவியவீனனாய்ப்போனதினால் மறுபடி திரவியஞ்சம்பாதிக்க நினைந்து, தேசாந்தரம்போகப் புறப்படும்போது, தன்வசத்திலிருந்தவாயிரம்ருப்புக்கப்பிகளை யவ்விடத்திலிருந்த தன் சிநேகிதனிடத்தில் வைத்துவிட்டுப்போனான். போனவிடத்திற்றிரவிய சம்பாத்தியத்தைக் குறித்தேகவயாயம்பண்

ணியும், பணமகப்படாமையான் மீண்டும் வீட்டுக்கு
வந்து தன்னுடையவிரும்புக்கம்பிகளைக்கேட்டான்.
வைத்துக்கொண்டசினேகிதன் மிகுந்த துராசையி
னலிரும்புக் கம்பிகளை யெலிகடிஞ்றுவிட்டனவென்
ருன். இவனிந்தவபூர்வத்தைக்கேட்டு நல்லதிருக்க
ட்டுமென்றுசொல்லி வீட்டுக்குப்போனன். பிறகொ
ருநாட்சினேகிதன் பிள்ளையை விளையாடுகிறதற்காக
வவனிடத்திலிருந்தெடுத்துக்கொண்டுபோய் மற்ரெ
ரு வீட்டிலொளித்துவைத்துப் பின்பு சினேகிதனிட
த்தில் வந்துட்காந்தான். அவனுன்னிடத்திலிருந்த
வென்பிள்ளையெங்கேயெனச் சாவகாரி யுன்பிள்ளை
யைப்பறவை தூக்கிக்கொண்டுபோயிற்றென்ருன்.
இதையவன் கேட்டு மிகவுங்கிலேசப்பட்டவனையிழு
த்துக்கொண்டேதிகாரியண்டைபோ யிந்தத்துஷ்ட
னென்பிள்ளையைக்கொண்டுபோயொளித்துவைத்து
விட்டுப் பிள்ளையைப் பட்சியெடுத்துக்கொண்டுபோ
யிற்றென்கிருன். என்பிள்ளையை யெனக்குக்கொடு
ப்பிக்கவேண்டுமென வதிகாரியிதைக்கேட்டுச் சாவ
காரியையழைத் திவன்பிள்ளை யெங்கேயிருக்கிறது
சொல்லென வவனிவன்பிள்ளையைப் பட்சிகொண்டு
போயிற்றெனவதிகாரியிதைக்கேட்டுக் குலுங்கநகை
த்திந்தவசம்பவமிதுவரைக்குமுலகத்திலில்லை. அப்ப

டியிருக்க நீயெப்படிச்சொல்லுகிருயெனவப்போ த வனிதோராச்சரியமா, எப்படியிரும்புக்கம்பிகளை யெலிக்டின்றுவிட்டனவோவப்படியே யிதுவுஞ்சம்பவித் ததாண்டவனேயெனவிதைக்கேட்டுநியாயாதிபதி முன்னடந்தவைகளை விசாரித்தறிந்துகொண் டவனுடையவிரும்புக்கம்பிகளை நீ கொண்டுவந்து கொடுத்தாலவனுன்பிள்ளையைக்கொண்டுவந்து கொடுப்பானென்றவுடனேயவ்விருவருமப்படியேசெய்து தங்கள்வீட்டுக்குப்போனார்களென்றிப்படிப்பட்ட கதைகளைச்சொல்லிப்பின்னுந்தமனகனுக்குக் கரடகன்சொன்னபொருளைத். தெரிந்துகொள்ளாதவன் கல்லுக்குச்சமானம். அவனுக்குபதேசித்துப்பலனில்லையென்றுசொல்லிக் கரடகதமனக நரிகளிரண்டும் பிங்கலனிடத்திற்குப்போம்போது, சிங்கஞ்சஞ்சிவகனேடு கூடச்சண்டைபண்ணியதைக்கொன்றுவிட்டு விசனமாயுட்கார்ந்திருந்தது. இதைக்கண்டு தமனகன் ராஜாவைப்பார்த்துச் சுவாமி, தாங்கள் சத்துருவைக் கொன்று துக்கப்படுகிறீர்கள். இது நியாயமல்லவே சத்துருவைக்கொல்லவேண்டுமென்று சாஸ்திரமிருக்கிறது. பிதாவானாலும், பந்துவானாலும், புத்திரனுலுமித்திரனுலுமிவர்களில்யார் தன்னைக்கொல்லப்பிரவர்த்திக்கிருனேவவனை ராஜா கொல்லவேண்

டும். தயையுள்ளராஜனுமெல்லாம்பக்ஷிக்கிறபிராம
ணனுஞ்சுதந்தரமாயிருக்கிறபெண்சாதியுந் துஷ்டசி
னேகிதனும் விபரீதசேவகனுமசாக்கிரதையான மந்
திரியுநன்றியறியாதவனுமிருக்கலாகாது. மேலுமெ
ய்பொய், கடுமைமென்மை, கொலைதயை, உதாரத்
துவமுலோபத்துவம், பலவழியாகத் திரவியஞ்சம்
பாதித்தல், வெகுபெயருடையசிநேகிதமிப்படிப்பட்
ட பலகுணங்கள் ராஜாவுக்கிருக்கவேண்டுமென்று
ராஜநீதியிலிருக்கின்றன. அப்படியே தாங்களிதுசெ
ய்தீர்களென்றுசொல்லித் தமனகன் சிங்கத்தைச்சந்
தோஷிப்பித்தது. பிறகு சிங்கமந்தக்காட்டின் முன்
போலத் தன்னிராச்சியத்தையனுபவித்துக்கொண்டு
சுகமாயிருந்தது.

மித்திரபேதம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

சுகிர்ல்லாபம்.

அல்லது

நட்புப்பேறு.

புத்திசாலிகளாயிருக்கிற சினேகிதர்கடிரவியமில்லாதிருந்தாலும், வேறே சாதனங்களில்லாவிட்டாலுங்காகமுமெலியுமாமையுமானுநட்பினாலொன்றையொன்று காப்பாற்றினாற்போல வொருவர்க்கொருவருதவுவார்களெனச் சோமசன்மாசொல்ல, ராஜகுமாரர்களதெப்படியெனச்சொல்லத்தொடங்கினான்.

“கோதாவரிக்கரையிலிருக்கிறவொரு பெரியவன்னிமரத்தில் லகுபதனனென்னுங்காகம் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கையிலொருநாள் விடியற்காலத்திலங்கேயமனைப்போல மிகவும்பயங்கரமாயொருவேடன்வந்தான். லகுபதனனவனைப்பார்த்துப்பயப்பட்டிந்தத்துராத்மாவென்னபண்ணுவானோதெரியவில்லை. ஆகையாலிதைச்சோதிக்கவேண்டுமென் றினாதேநிகிறயத்தனத்தைவிட்டிருக்கவிதற்குள்ளே யவ்வேடன் வலையை விரித்துப்பலவகைப்பட்டதானியத்தைத்

தெளித்தங்கேயோர்செடிமறைவிற்பதுங்கிக்கொண்
டிருந்தான். அதன்பிறகுதன்பரிவாரத்தோடந்த மர
த்தில் வந்திறங்கின சித்திரக் கிரீவனென்னும் புருவ
ரசங்கேயிறைத்திருக்குந்தானியத்தைப் பார்த்துத்த
ன் பரிவாரப்புருக்களுடனேயிந்தநிர்மானுஷியமான
காட்டிற்றானியமெப்படி வரும், யாராகிலுங்கொண்
டுவந்து போட்டிருக்கவேண்டும். இது நமக்குத்தெரி
ந்தாலல்லாமலிதைப்பக்ஷிக்கலாகாது. ஒருபிராமண
ன் பொற்காப்புக்காசைப்பட்டுப் புலியினாலெப்படி
மரணமடைந்தானோவப்படிக்கேதோவொரு விபரீத
மாகத் தோற்றுகிறதெனப்புருக்களதைக்கேட்டதெ
ப்படி மஹாராஜாவேயெனச் சித்திரக்கிரீவன் சொல்
லுகிறது,—

"நான் றென் காட்டின் மேய்ந்துகொண்டிருக்கை
யிற்பார்த்தேனதைக்கேளுங்கள். ஒரு கிழப்புலி பல
வீனத்தாலாகாரஞ் சம்பாதிக்கக் கூடாமலோரேரி
கரையினீராடிக் கையிற்றர்ப்பைவைத்துக் கொண்
டுட்காந்திருக்கையிலொரு பிராமணனந்த வழியில்
வந்தான். புலியவனைப்பார்த்து, ஓ பிராமணாவிந்தப்
பொற்காப்புத்தருகிறேன் வாவெனவிதைக்கேட்ட
ந்தப்பிராமண னப்புலியைப்பார்த்திந்தக்காப்பு நம
க்குவலியக்கிடைக்கிறது. மரணத்துக்கிடமாகியபுலி

யின் கிட்டப்போகலாகாதாகையாலிந்தக்காப்பிலா சைவைக்கலாகா தென்போமாஞன் மரணத்துக்கு காலண்டையும் வழியாகையாலிதைக்குறித்துப் பிர யத்தனமவசியம் பண்ணவேண்டுமென்று தன்றுரா சைக்கேற்பத் தனக்குள்ளேயாலோசித்து நிச்சயித் துக்கொண்டு புலியைப்பார்த்து, ஐயா! புலியாரே காப்பெங்கேயிருக்கிறதெனப் புலிகையில்வைத்துக் கொண்டிதோபாரும் பிராமஞேத்தமாவெனக் கா ண்பித்தது. பிராமணனுன்னிடத்தி லெனக்கெப்படி நம்பிக்கையெனப் புலி நான் வைகறையின்மூழ்கி நி த்தியதானம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன். நகமும் பல்லும்போன கிழவனுயிருக்கிறேன். இப்போதெ ன்னிடத்தினம்பிக்கையில்லையா. வேட்டல், ஓதல், கொடுத்தல், தவம், சத்தியம், உறுதி, பொறுமை, ஆ சையின்மையென்னுமிவ்வெட்டுத்தருமங்களையு நான றிந்திருக்கிறதனுலிந்த வபூர்வவஸ்துவை யார்க்காகி லுங்கொடுக்க விச்சிக்கிறேன். இதனுலென்னிடத்தி னற்குணமிருக்கிறதென்று மெவ்வளவாஞலுந்தூர்க் குணமிருக்கிறதென்றுமறியவில்லையாவெனவப்போ து பிராமணனிதுமெய்தான். ஆஞலும் புலி மனித னையடித்துத்தின்னுகிறதென்று மிகவும் லோகாப வாதமிருக்கிறதெனப் புலி நான்றருமசாஸ்திரமும

றிந்திருக்கிறேன். தன் பிராணன்றனக்கெப்படித்தி த்திப்போ வப்படி யெல்லார்க்குமிருக்குமென் றறிந் து சாதுக்கள் பிராணிகளிடத்திற் றயையாயிருக்கி ருர்கள். தன்னைப்போலச் சுகதுக்கங்களைப் பிறரிட த்திநினைக்கிருர்கள். நீ மிகவுந்தரித்திரனுகையாலு னக்குக்கொடுக்கயத்தனிக்கிறேன். சாஸ்திரமுமிப் படியேயிருக்கிறது. எப்படியுமேழைக்கே கொடுக்க வேண்டும். செல்வமுள்ளவனுக்குக் கொடுக்கலாகா து. மருந்து நோயாளிக்கெப்படிக்குணங்கொடுக்கு மோவப்படி நோயில்லாதவனுக்காகுமா; நீயிந்தவே ரியிலே மூழ்கிவந்து காப்பை வாங்கிக்கொண்டு வீட் டுக்குப்போவென்றவுடனே, பிராமணன் ஐயோ! பிராமணனுக்குப் பின்புத்தியாகையாற் புலியின்பே ச்சை நம்பி ஸ்நானம்பண்ணுகிறதற்கேரியிலிறங்கின வுடனேயுளையிற்புதைந்து காலைப்பிடுங்கிக்கொண்டு வரக் கூடாமற்றிகைத்தான். புலியதைப்பார்த்துப் பிராமணு! பயப்படாதே, நானுன்னைச் சேற்றினின் றுமெடுக்கிறேன். சற்றிருவென்று சொல்லிக்கொண் டு மெல்லெனப்போயவனைப் பிடித்துக்கொண்டது. அப்போது பிராமணனெண்ணமிடுகிருன். துஷ்டர் கள் வேதாத்தியயனம்பண்ணியிருந்தாலுந் தருமசா ஸ்திரமறிந்திருந்தாலு மவர்கள்வார்த்தையி னம்பிக்

கைவைக்கலாகாது. எவன் சுபாவமெப்படியோ வ
தெப்போதும் போகாது. இப்படியிருக்கையினம்மு
டையசாதிக்கியல்பாயிருக்கிற பேராசையினுலிந்தத்
துஷ்டனிடத்தில் விசுவாசம்வைத்து மோசம்போ
னேனென்றிப்படிப் பச்சாத்தாபப் பட்டுக்கொண்டி
ருக்கையிலந்தப்புலி கொன்றுதின்றது. ஆகையான்
மிகவுமாலோசனைபண்ணி யேதொன்றுசெய்யத்தக்
கதோவதைச்செய்யவேண்டும். அப்படிச்செய்தால்
யாதொருதீங்குநேரிடாதென்றிப்படிச்சித்திரக்கிரீவ
ன் சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டொருபுருகர்வத்
தோடிப் படியாலோசித்தாலோரிரையு நமக்ககப்ப
டாது. மேலும் வெட்கப்படுகிறவன், பொருமையுள்
ளவன், சந்தோஷப்படாதவன், குரோதமுள்ளவன்,
நிராச்சந்தேகமுள்ளவன், பிறர்பொருளாற் சீவிக்கி
றவனிவ்வாறுபேருந் துக்கத்தையே யனுபவிப்பார்க
ளெனவிதைக்கேட்டுப் புருக்களெல்லாந் தானியத்
தைத்தின்னும்பொருட்டுப்போய், நிலத்திலிறங்கி வ
லையிலகப்பட்டன. புருவரசனதைப்பார்த்தெல்லா
ருமென்சொல்லைக் கேளாமற்போனுர்கள். இப்போ
து நானொன்றியாயிருந்து பலனில்லையென்றுசொல்
லியதுவும் வலையில் வந்தகப்பட்டது. வேடன் பக்ஷி
கள் வலையிற்சிக்கிக்கொண்டதைப்பார்த்ததனிடத்தி

ற்கு வரத்தொடங்கினான். அதைப் புறாக்கள் கண்டு, சித்திரக்கிரீவனைப்பார்த்து, நாங்கணிசன்புத்தியைக்கேட்டுன்னையவமானம்பண்ணினோம். அதன் பலன்பிராப்தியாயிற்றெனவப்போது சித்திரக்கிரீவனிப்போதிதைச்சொல்லிப்பயனென்ன விதற்கோருபாயமிருக்கிறது. எல்லோரும் வலையோடுகூடவொருமிக்கப்பறந்து வேறிடத்திற்குப் போகவேண்டும். அப்படிச்செய்தாற்றான் பிராணனைக் காப்பாற்றலாமெனவிதைக்கேட்டவுடனே யெல்லாப்பறவைகளும் வலையோடுகூடச்சடுதியிற்பறந்துபோயின. அதைவேடன்றூரத்திலிருந்து பார்த்தாச்சரியப்பட்டிவைகளோரோமனதாய் வலையைக்கொண்டுபோயின. ஆயினுமிவைகளிலொன்றுக்கொன்றுசண்டைநேரிடும். அப்போதென்கையிலகப்படுமெனநினைத்துக்கொண்டவைகளின் பின்னேயோடும்போது புறாக்கள் கண்ணுக்குமறைந்துபோய்விட்டன. பிறகவன் வருத்தப்பட்டுத்திரும்பி வந்துவிட்டான். இவ்வாச்சரியமெல்லாம்பார்த்திருந்த லகுபதனனென்னுங்காகமந்தப்புறாக்களின்பின்னேபோயிற்று. கபோதராஜா தன் கூட்டத்தைப்பார்த்துக் கண்டகிநதிதீரத்திலிருக்குஞ் சித்திரவனத்திலென் சினேகிதனான்விரணியகனென்னுமோரெலியரசனிருக்கிறான். அவன் பல்லினாலே

நம்முடைய வலையையறுப்பான். அங்கே நடவுங்க
ளெனவிதைக்கேட் டப்படியேயெலியரசன் வளைய
ண்டையிறங்கின். அப்போதேதாவதாபத்து நேரிடு
மென்பதைக்குறித்துத் தன் வளைக்கு நூறு வழிசெ
ய்துகொண்டுள்ளேயிருந்தவெலியரசன் புருக்களிற
ங்கின சப்தத்தைக்கேட்டுப் பயந்தடங்கியிருக்கையி
ற் சித்திரக்கிரீவன் சிநேகிதா விரணியகனேயெங்க
ளோடேயேன்பேசவில்லையெனவிதைத் தன் சிநேக
னுடைய தீங்குரலென்றறிந்து சந்தோஷத்தோடுகூ
டச் சீக்கிரமாகவளையினின்றும்வந்து நான் புண்ணி
யவானாகையாற் சித்திரக்கிரீவனென்னுமித்திரனெ
ன்வீட்டுக்குவந்தான். இவ்வுலகத்தின் மனமொத்த
மித்திரனோடுசம்பாஷிக்கிறதிலும் வேறே யானந்த
மேதென்றுபசாரஞ்சொல்லிப் பிறகதனுடையவவஸ்
தையைப்பார்த்து மிகவுந்துக்கித்து மித்திரா, நீயெ
ல்லாரைக்காட்டிலுஞ்சமர்த்தனாமே, உனக்கிப்படிப்
பட்டகாரியமெப்படி நேரிட்டதெனப் புருவெந்தக்
காலத்திலெது நடக்குமோவதுநடக்கும். விதிவலி
து. அதன்முன் யாருடையவுபாயநடக்கும். கடல்
பெருகிமேலிட்டாலதற்குக்கரையேதெனவிரணியக
னிந்தப்பேச்சு மெய்யே. நூறுநாழிகைதூரத்திலிரு
ந்து வஸ்துக்களைத் தெரிந்துகொண்டுபோகிற நீயி

ன்றைக்கு வேடன்வலையிற்பாராமற் சிக்கிக்கொண் டையேபார். சந்திரசூரியர்களுக்கு ராகு கேதுக்க ளாற்பீடைவருதலும், யானையும் பறவையும் பாம்பு ங்கட்டுப்படுதலும், புத்திசாலிகளுக்குவறுமைவருத லுந்தெய்வத்தின் மகிமையேயல்லாமல் வேறல்ல வென்றுசொல்லிச் சித்திரக்கிரீவன் கட்டுண்டிருக் கிறவலைக்கயிற்றையறுக்கத்தொடங்கிற்று, அப்போ து சித்திரக்கிரீவன் மித்திரா முன்னேயென்பரிவா ரத்தினுடைய கயிற்றையறு, பிறகென்பாசத்தைத் துணியெனக் கேட்டெலியென்பல்லு மிகவு[illegible] வானது அதற்குப் பலமுங்கொஞ்சம். [illegible]ந்தலை பெயருடைய பந்தனைகளெனக்கெப்படியறுபடும். உன்றலையையறுத்துப் பின்னென் சாமர்த்தியத்துக் குத்தக்கதாகவவர்களுடையதலையையுமறுப்பேனெ னச் சித்திரக்கிரீவனல்லது முன்னேயிவர்களுடை யபாசத்தையறுவெனவிரணியகன் றன்னைக்காப்பா ற்றிக்கொண்டு தன் பரிவாரங்களைக் காப்பாற்றவே ண்டும். அறம்பொருளின்பம்வீடாகிய விவைகளுக் குப் பிராணன் முக்கிய சாதனமாகையாலதைக்கா ப்பாற்றினுலெல்லாவற்றையுங் காப்பாற்றினாற்போ லாகிறதெனச் சித்திரக்கிரீவனிந்த நீதிசரிதான். ஆ யினுமிப்படிப்பட்ட வேதனையினின்றும் பாலனம்ப

ண்ணுகிறதற்கல்லவோ வென்னையிவர்கள் ராஜாவா க நினைக்கிருர்கள். ஆகையாலென்பிராணனிடத்தி லிச்சையைவிட்டிவர்களைப் பிழைப்பியென வதைக் கேட்டெலி நீ பரமசாது. அடுத்தவர்களையாதரிக்கிற வனுயிருக்கிருய். எசமானனிடத்தில் விசுவாசமாயி ருக்கிற சேவகனுஞ் சேவகனிடத்திற் பிரீதியாயிருக் கிற வெசமானனுஞ்சுகமடைவார்களென்று சொல்லி யெல்லாவற்றின் பாசங்களையுமறுத்துச் சித்திரக்கிரீ வனுடையகட்டையுஞ் சேதித்தது. பிறகொன்றுக் கொன்று தழுவிக்கொண்டு பிரியவார்த்தைகள் சொ ல்லின. சித்திரக்கிரீவன் பரிவாரத்தோடுகூடத் தன் னிடத்திற்குப்போனது. லகுபதனனென்னுங்காகமி வையெல்லாம்பார்த்தாச்சரியப்பட்டிரணியகனைநோ க்கி நீ பாக்கியவனுயிருக்கிருய். ஆகையாலுனமுன் சிநேகத்தை விரும்புகிறேன். நீ தயைசெய்தெனக் குச் சினேகனுகவேண்டுமென வப்போதிரணியகனீ யாரெனக்காகநான் லகுபதனனென்கிறகாக்கையெ னவதைக்கேட்டெலியுனக்குமெனக்கும்வெகுதூரம். உலகத்திற் சமானஸ்தர்களுக்கே சிநேகமுண்டாகிற து. நானுனக்கிரை. நீயென்னைத்தின்கிறவன். இப் படியிருக்கையிலிதெப்படியாகும். ஆபத்துக்கே மு காந்தரமாம். நரி சினேகத்தினுலொரு மான் வலையி

லகப்பட்டதுபோ லுன்னாலெனக்குப் 'பொல்லாங்கு நேரிடுமென, லகுபதனன் அதைக்கேட்டு மானெப்படி வலையிற்சிக்கிக்கொண்டதென வெலிசொல்லத் தொடங்கிற்று.

"மகததேசத்திற் சண்பகவனத்தின் மானுங்காகமுமொன்றுக்கொன்று நட்பாயிருந்தன. அப்படியிருக்கையிலந்தமான் மனதின்படி புல்முதலானவைகளை மேய்ந்துகொழுத்திருக்கிறதை ஒரு நரி பார்த்துத் தனக்குள்ளேயாலோசித் திவனமக்கசாத்தியமாயிருக்கிறான். ஆகையாலிவனை வஞ்சனையாற்கொல்லவேண்டுமென்றிப்படி நிச்சயித்ததன்சமீபத்து போய்ச் சிநேகிதா சுகமாவெனவதைக்கேட்டு மானியாரென, நரி நான் குத்திரபுத்தியென்கிறநரி யிந்தக்காட்டில் யாருமற்றபாவியாயொருவனாகத்திரிந்துகொண்டிருந்தேன். இன்றைக்குன்னைப்பார்த்துமிகுந்த சந்தோஷத்தையடைந்தேன். இப்போதுனக்குவேலைசெய்துகொண்டுன்னிடத்திலிருக்கவிச்சிக்கிறேனெனவிதைக்கேட்டு மானல்லதென்று பொழுதுபோனவுடனே யிரண்டுஞ் சண்பகமரத்தின்கீழே வந்தன. அம்மரத்தின்மேல் வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற மானின் சிநேகிதனாகிய சுபுத்தியென்னுங் காகமிவ்விரண்டையும்பார்த்து மானை ஓ! மித்திரா

 Caste & character

வுன்னண்டையிலிருக்கிறவன் யாரெனா, மானிந்தச்ச ம்புகனென்னுடன் சிநேகிக்க விரும்புகிறனென வப் போது காகமித்திரனே சடுதியில்வந்த வழக்கமில் லாதவனை நம்பலாகாது. ஒருவன் குலமுநடத்தையு ந்தெரியாமலவனுக் கிடங்கொடுத்தாலொரு பூனைக் குச் சரற்கவனென்னுங் கழுகிடங்கொடுத்திறந்தாற் போல நேரிடுமெனவதைக்கேட்டு மான் சரற்கவ னெப்படிச் செத்தானெனக் காகஞ்சொல்லுகிறது.

"பாகீரதி தீரத்திற் றிரிகூடமென்னு மலையிலொ ருமுதியவித்திமரத்தின் பொந்தில் வாசம்பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற நகமுங்கண்ணுமில்லாத சரற்கவ னென்னுமொரு கிழக் கழுகானது, மற்றைப்பக்ஷி கடன்னிடத்தி லிரக்கம்வைத்துத் தங்களாகாரத்தி ற்கொஞ்சங்கொஞ்ச நெருக்கிக் கொடுக்கத் தின்று கொண்டு சீவித்திருக்கையிலொருநா ணெடுஞ்செவி யனென்னும்பூனை பறவைகளுடையகுஞ்சுகளைத்தின் னவேண்டியந்தமரத்தின்கீழேவரவதைக் குஞ்சுகள் பார்த்துப்பயந்து பெருங்கூச்சலிட்டன. கழுகு கே ட்டு நீங்களேன் பயப்படுகிறீர்களிங்கேயார்வந்தா னெனவிதற்குள்ளே பூனை சரற்கவனைப்பார்த்து நா ன்செத்தேனெனப்பயப்பட்டுடனே மனதிற்றைரிய ம்பண்ணிக்கொண்டிந்த சத்துருவைத் தப்பித்துக்

கொண்டோடுகிறதற்கு நமக்குச் சத்தியில்லை. ஆ
கையாலிவன் சமீபத்திற்போகவேண்டும். பின்னெ
துவுண்டாகுமோ வதுவுண்டாகட்டுமென்றிப்படி நி
ச்சயித்தந்தக்கழுகின்கிட்டப்போய்ச் சமர்த்தனேயு
னக்கு வந்தனம்பண்ணுகிறேனெனக் கழுகதைக்கே
ட்டு நீயாரெனலப்போது பூனை நெடுஞ்செவியனெ
ன்னும்பூனையெனப் பின்பு சரற்கவனீசீக்கிரமாயிவ்
விடம்விட்டோடிப்போ. இல்லாவிட்டாற் சாவாயெ
னப் பூனை நானென்விர்த்தாந்தத்தைச்சொல்லுகிறே
னதைக்கேள். பிறகுகொல்லத்தக்கதானாற்கொல்லு.
சாதிபேதத்தினாலேயே பிராணிகளைக்கொல்லுவதா
வது, பூசிப்பதாவது யோக்கியமல்ல. ஆதலாலவ
னனடத்தையைப்பார்த்தெதுசெய்யத்தக்கதோவது
செய்யவேண்டுமெனக் கழுகிதைக்கேட்டுப் பூனை
யைப்பார்த்து நீயேன் வந்தாய் சொல்லெனப் பூனை
நான் கங்காதீரத்தினித்தியஸ்நானம்பண்ணிச் சாந்தி
ராயணமுதலாகிய விரதங்களாசரித்துக்கொண்டிரு
க்கிறேன். நீ மிகவுந்தருமவானாயிருக்கிறாயென்று ப
க்ஷிகளாலெப்போதுங்கேள்விப்படுகிறதினாலும் வய
தின்முதிர்ந்த வித்துவானிடத்திற்றருமங்கேட்கவே
ண்டுமென்று சாஸ்திரமிருக்கிறதினாலுநானுன்னிடத்
திற்குவந்தேன். நீ தர்மத்தைவிட்டென்னைக்கொல்ல

த்துணிந்தாய். இப்படியில்லறத்தாருடைய வாசார மெங்கும் பார்த்ததில்லை. சத்துருவுந்தன்வீட்டுக்குவந்தாற் சாதுக்களவனுக்குச் சம்மானம்பண்ணுவார்கள். மரந்தன்னைவெட்டுகிறவனுக்கு நிழல்கொடுக்கவில்லையா. சாதுக்கடங்கள்வீட்டுக்கெவன்வந்தாலும் பூசிக்கிறார்கள். குறைச்சலொன்றும்பண்ணுகிறதில்லை. அதிதியாருடையவீட்டுக்குவந்து முகம் வாடிப்போகிறானோவவன்றன் பாவத்தைடயவ்வீட்டுடைசமானனுக்குக்கொடுத்திவன் புண்ணியத்தைக்கைக்கொண்டுபோகிறானகையாலெல்லாரிடத்திலுந் தயைசெய்கிறார்கள். சந்திரன் சண்டாளன் வீட்டிலும் பிரகாசிக்கிறானென்விதைக்கேட்டுக் கழுகு பூனையிறைச்சிகளைத்தின்கிறது. மேலுங்கொலைசெய்கிறதென்று நினைத்திப்படி நான்சொன்னேனெனவதைக்கேட்டு நெடுஞ்செவியன் பூமியைத்தொட்டுச் சிவசிவவென்றுச்சரித்துக் காதின்மேற் கையைவைத்து நான் றருமசாஸ்திரங்கள்கேட்டு மிகுந்த வைராக்கியமடைந்து பொல்லாத கருமங்களையெல்லாம் விட்டுவிட்டேன். அநேகசாஸ்திரங்களிற்கொலைசெய்வதுபோல வேறொருபாதகமில்லையென்று சொல்லியிருக்கின்றது. எவர்கண் மற்றொருவனைக்கொன்று தங்களுக்குச் சுகத்தைவிரும்புகிறார்களோ வவர்கணர

கத்தையடைகிறார்கள். ஆகையாற்கொலைசெய்யாம லிருப்பதுபோல வேறொரு தருமமில்லையென்று நி னைத்துக் காட்டிலிருந்துகொண்டு காய் கனி கிழங்கு களைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் பாதகமெப்படிப்பண்ணு வார்களென்று சொல்லிக்கழுகுக்கு நம்பிக்கை வர ப்பண்ணியதன் வீட்டிலிருந்தது. பிறகந்த ருத்திரா க்ஷப்பூனை பட்சிகளின் குஞ்சுகளை நாடோறுமங்கே கொண்டுவந்து தின்றுகொண்டிருக்கத் தலைப்பட்ட து. அப்போது குஞ்சிழந்த பறவைகளெல்லாங்கிலே சப்பட்டொன்றாய்க்கூடித்தங்கள் குஞ்சுகளைச் சோ திக்கத்தொடங்கின. பூனையிதையறிந்தவ்விடம்விட் டோடிப்போயிற்று. அந்தப்பக்ஷிகளங்கேபார்த்துக் கொண்டே கழுகின் பொந்தண்டை வந்து பார்க் கையிலக்குஞ்சுகளுடைய வெலும்புகளும்சிறகுகளு ம் விழுந்துகிடக்கக்கண்டு, நம்முடைய குஞ்சுகளை யிந்தத்துரோகிக்கழுகே பக்ஷித்ததென்று நிச்சயித் தந்தக்கழுகைக்கொத்திக்கொன்றன. ஆகையாலொ ருவனுடைய குணந்தெரியாமலவனுக்கிடங்கொடுக் கலாகாதெனவப்போது நரியொருவன் சுபாவஞ்சி நேகிக்கிறதற்குமுன்னே தெரியுமா, நல்லோர்களுக் குச் சுபாவத்தினாலே காரியமில்லையவர்களுடைய சிநேகங் கண்டமாத்திரத்தினாலேயே யாகிறதென.

மானதைக்கேட்டுக் காகத்தைப்பார்த் தெப்படி நீ யெனக்குமித்திரனோவப்படியேயிவனுமிருக்கட்டு நீ யொன்றுக்குந்தடைசொல்லாதேயென்று சொல்லி நரியைத் தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொண்டது. பிறகு மூன்னுந்தங்கண்மார்க்கத்தின்படி வயிற்றை நிரப்பிக்கொண்டு ராத்திரிக்கந்தவிடத்தில் வந்துகொண்டிருந்தன. இப்படியிருக்கையிலொருநாணரி மானைப்பார்த்து மித்திராவிந்தக் காட்டிலிளவிளவென்று நேர்த்தியான பயிரிருக்கிறதை யுனக்குக்காண்பிக்கிறேனென்றுசொல்லி யதையிட்டுக்கொண்டுபோய்க் காட்டிற்று. அன்றுமுதலாயந்த மான்போய்த் தினமானம் பயிரை மேய்ந்துகொண்டிருக்கையிலதைக் கொல்லைக்காரன் பார்த்தங்கே வலைகட்டினான். பின்பு மானங்கே வழக்கப்படி மேயப்போயதிற்சிக்கிக்கொண்டிப்போதென்னை மித்திரனைத்தவிர யார் விடுவிப்பானென்று மனதிலெண்ணிக்கொண்டிருக்கையிலங்கே நரிவந்தென்னுடைய மநோரதங்களை வேறிற்றிப்போது நானிதனெலும்பையுமாம்சத்தை யுமிரம்பத் தின்னுவேனென்று வாயூறமனதிலெண்ணிக்கொண்டு சும்மாவிருந்தது. அதைக்கண்டு மான் மித்திரா வேன்சும்மாயிருக்கிறு யென்னுடைய தளையைச் சீக்கிரமாயறுத்தென்னை விடுவி. சங்கடகா

லத்திற் சிநேகிதர்களுடையிழந்தவன்கைபோலுத வுகிறார்களெனச் சம்புகன், ஆம், நீசொல்வதெல்லா மெய்யேயாயினு மென்க்கின்றைக்கு விரததினமா கையாலுனிந்தத் தோல்வலையைத் தீண்டமாட்டே னெனக்கென்னசொன்னாலுங்கேட்பேன்; சிநேகித னுக்காக நான் பிராணனைவிடத்தக்கவனென்றுசொ ல்லியதன் கண்ணுக்குத் தப்பித்துக்கொண்டங்கே யோரண்டையொளித்துக்கொண்டிருந்தது. காசமி ராத்திரிக்கு மான் வரவில்லையென்றதைத்தேடும் பொருட்டிங்குமங்குந் திரிந்துகொண்டங்கே வரு கையிலந்த மானினவஸ்தையைப்பார்த்துச் சிநேகி தாவுனக்கிந்தவவஸ்தையிப்படியேன்வந்ததென, மா னிதுவுன்வார்த்தையைக் கேளாமையால்வந்தபல மெனக்காக முன் கூட்டாளியான சம்புகனெங்கே போனானென,மானென்னுடையவிறைச்சியைத்தின் கிறதற்காகவிங்கேதானேயொளித்துக்கொண்டிருப் பானெனவதைக்கேட்டுக் காகந்தனக்கிதம்பண்ணுமி த்திரன்பேச்சைக் கேளாதவனுக்கு விபத்துச் சீ க்கிரமாகவரும். பின்னுமவன் சத்துருவுக்குச்சந்தோ ஷம் வருவிக்கிறானெனச் சொல்லிக்கொண்டிருக் கையிற் கொல்லைக்காரன்கையிலொரு தடியையெடு த்துக்கொண்டுவரவவனைப்பார்த்துக் காகமானுக்கு

மித்திரா, நீ யிப்போது மூச்சையடக்கிக்கொண்டு செத்தவனைப்போலக் கிடந்தா லவனுன்னைப் பார்த்து நீ செத்தாயென்றெண்ணிக்கொண்டு கட்டியவலையையவிழ்த்துச் சுருட்டி வேறோரிடத்தில் வைக்கப்போவான். அப்போது நான் கத்துகிறேனதைக்கேட்டமாத்திரத்தினீ மிகவும் விரைவாயோட்டம் பிடியென்று சொல்லித் தானப்படியே பொய்யாக மானின்கண்ணைக் குத்திக்கொண்டிருந்தது. இதற்குள்ளேவந்த கொல்லைக்காரன் மானைப்பார்த்துச் செத்ததென்றெண்ணிக் கட்டியிருந்த வலையையவிழ்த்தோரிடத்திலொன்றாகக் கூட்டிவைக்கப்போனான். காகமதைப்பார்த்துச்சங்கேதப்படிகத்த,மானதைக் கேட்டவுடனே யோட்டம்பிடித்தது. அதைக் கொல்லனினைத்தந்தக்குடியானவன்றடியை விசிறியெறியவது பதிவிருந்தநரிமேற்பட்டிறந்தது. ஆகையாற் புண்ணியமாவது பாவமாவது மிகுதியானாலதன் பலனுடனேயுண்டாகிறதென்று சொல்லிப் பின்னுமெலியிப்படி மானுக்கு நரியின் சினேகம்போ லுன்னுறவுபயோகமன்றெனக் காகமுன்னைத் தின்றாலெனக்குப் போதுமா, நீ பிழைத்திருந்தானன் சித்திரக்கிரீவனைப் போலச்சுகமடைவேனென் றுன்னட்பை விரும்புகிறேனெனப் பின்னுமிரணியகனியெனக்குப்

பகைவனுன்னுடனே நான் சினேகம் பண்ணுகிறதில்லை- சத்துருதனக்கனுகூலமாயிருந்தாலுமவனோடே சினேகிக்கலாகாது. தண்ணீர் வெந்நீரானாலுநெருப்பையவிக்கும். எது தக்கதோவதைச் செய்யவேண்டும். தண்ணீரில் வண்டியும் பூமியின்மேற்கப்பலுநடக்குமா, இதனாற்சத்துருக்களிடத்திலும் விபசாரியிடத்திலுநம்பிக்கை வைக்கலாகாதென்றிப்படிப் பலவிதமாகச் சொல்லக்காக நானுன்னுடனே சிநேகிப்பேனில்லாவிட்டாற் பட்டினியாகவிருந்திங்கேயே பிராணனைவிடுவேன். நெருப்பின் வெப்பத்தினாற் பொன் முதலானவையுருகியொன்ருகிறது. யாதேனுமொருநிமித்தத்தினாலேவிலங்குபறவைகண்மித்திரத்துவத்தையடைகின்றன. பயத்தினாலாகிலும் யாதோராசையினாலாகிலுமூடர்களுக்குச்சிநேகமுண்டாகிறது. சாதுக்களுடைய சிநேகமோ கண்டமாத்திரத்திலுண்டாகிறது. மண்பானை சீக்கிரமாயுடைகிறது. பிறகு பொருந்துகிறதில்லை. பொன்குடஞ் சீக்கிரத்திலுடையாதுடைந்தாலொன்றும். இப்படியே துர்ச்சனசற்சனர்களுடைய சினேகமிருக்கிறதெனவிதைக்கேட்டிரணியகனுன் வார்த்தையானுன்சந்தோஷமடைந்தேனிப்போ துனக்குமெனக்குஞ்சினேகத்துவமிருக்கட்டு மினிமேனுமிருவருமொரு மனதாயிருக்

கவேண்டும். உபகாரம்பண்ணுகிறவன் மித்திரனென்றுமபகாரம்பண்ணுகிறவன் சத்துருவென்றுமறிந்து மனக்களங்கமில்லாமனடக்கவேண்டுமென்றிப்படிப் பேசி நிச்சயித்திரணியகன் லகுபதனனுக்குச் சிறிதாகாரங்கொடுத்துத் தன் வளையிற்போயிற்று. சிநேகலாபம்பெற்ற காகமுமதனிடத்திற்செலவுபெற்றுக் கொண்டு தன்னிடத்திற்குப்போயிற்று. அதுமுதலாயிவைகளத்தியந்த சிநேகமாயொன்றுக்கொன்றுகாரங்கொடுத்துக்கொண்டு பலபல வார்த்தைகள் பேசிக்கொண்டிருக்கையிலொருநாள், லகுபதனனெலியைப்பார்த்து, மித்திராவிப்போதிங்கேயிரையகப்படாமையால் வேறேரிடத்துக்குப்போகவிச்சிக்கிறேனெனவதைக்கேட்டிரணியகனெங்கே போகிறாயெனவப்போதது தண்டகாரணியத்திற்கர்ப்பூரகௌரமென்கிற தடாகத்திலிருக்கிற வாமையாகிய மந்தரனென்பவனெனக்குச் சிநேகிதனாயிருக்கிறானவனென்க்கு விதம்விதமானமீன்களைக்கொடுத்துப் போஷிப்பானதைக்குறித்து நானவனிடத்திற்குப்போகிறேனெனக்கேட்டிரணியகன், மித்திராவவ்விடத்திற்கென்னையுங்கொண்டுபோகவேண்டும். நான்றேசாந்தரம்போக விரும்புகிறேனெனவப்போதுகாக்கை நீயப்படி விரும்புவானேனெனவிரணியகனங்கேபோனபி

= மரியாதை.

ன்பு சொல்லுவேனென, லகுபதனனிரணியகனையெ டுத்துக்கொண்டந்தவிடத்துக்குப்போயிற்று. அவை களைப்பார்த்து மந்தரனவ்விரண்டுக்குமாதித்தியம்ப ண்ணிற்று. அபபோது லகுபதனன் மந்தரனைப்பார் த்திந்தவிரணியகன் மிகவும் பரோபகாரியிவன் சித் திரக்கிரீவனையவன் கூட்டத்தோடுகூட வலையினின் றும் விடுவித்தானப்போதிவனட்பினிலைமையைப்பா ர்த்து நானுமிவனுடனே நட்புக் கொண்டேனெனவ தைக்கேட்டுக் கூர்மஞ் சந்தோஷப்பட்டிரணியகனை ப்பார்த்து, மித்திரா நீயிந்த மனிதசஞ்சாரமில்லாக் காட்டில் வருவானேனெனவப்போதெலி சொல்லு கிறது.

"சம்பகாவதியென்னும் பட்டணத்திற்சூடாகர்ண னென்னுமொரு சந்நியாசி மிகுந்த சோற்றைக்கப்ப ரையிற்போட்டுறியின்மேல் வைத்துவிட்டு நித்திரை பண்ணிக்கொண்டிருப்பான். பின்பந்தச்சோற்றை நான்றின்றுகொண்டு சுகமாகவிருக்கிற நாளிலங்கே வீணாகர்ணனென்னுமொரு சந்நியாசி வந்தவனோடு கூடவநேக கதாப்பிரசங்கம் பண்ணிக்கொண்டிருக் கையிலந்தச்சூடாகர்ணன் கையிலொரு தடியினா லே பூமியைத் தட்டிக்கொண்டு சோற்றைக்காப்பா ற்றிக்கொண்டிருந்தான். அப்போது வீணாகர்ணனெ

ன்னுடைய கதையையநாதரவுபண்ணி நடுவே வே
றேயென்ன வியாபாரத்திலிருக்கிருயெனச் சூடாக
ர்ணனுன்வார்த்தையையநாதரவுபண்ணவில்லே. இ
வ்வெலியென்பாத்திரத்திலிருக்கிறவன்னத்தை நா
டோறுந்தின்னுகிறது. அதையோட்டுகிறேனென,
விஞகர்ணனப்போதறியைப்பாாத்துக்கொஞ்ச பல
முள்ள விந்தவெலி யிவ்வளவுயர மெப்படிக்குதிக்கிற
து. இதற்கேதோவொரு காரணமிருக்கவேண்டும்
அதுதானெதுவாயிருக்கலாமென்ருலோசித்துப் பா
ர்த்தான் மிகவுமிங்கே திரவியமிருக்கவேண்டும். உல
கத்திற்றிரவியமுள்ளவர்கள் பலமுள்ளவர்களாயிரு
க்கிருர்கள். அசாத்தியமான காரியங்களேச்சாதிக்கி
ருர்கள். ராசத்துவத்துக்குமிதுகாரணமாகும். எல்
லா மிதிஞலாகின்றனவென்று சொல்லவந்தச்சந்நி
யாசியிதைக்கேட்டு மெய்தானென்று நம்பிப்பூமியை
வெட்டியையோவென்றிரவியத்தை யெடுத்துக்கொ
ண்டான். அன்றுதொடங்கி நானிளேத்துப்போனே
ன். பின்பெனக்கிரையுங்கிடையாததிஞன் மெள்ள
மெள்ள நடந்துகொண்டிருக்கையிலந்தச்சந்நியாசி
பார்த்துப்பாரிந்தவெலியிப்போது தன்னுடைய சா
தித்தன்மையையடைந்திருக்கிறது. முன்னிருந்த த
ந்மதம்போய்விட்டது. ஆகையாற்பணமில்லாதவர்க

ளையெல்லோருமற்பமாய் நினைக்கிறார்களெனவிதை
க்கேட்டு நானிப்போதிங்கேயிருக்கிறது சரியன்றி
தை வேறொருவரோடுஞ்சொல்லலாகாது. பொரு
ளிழவும் இரகச்சித்திரமுந்தானமுமானமுமவமான
முமாயுணர்ந்தனமுமாகியவிவைகளைப்புத்திமான் வெ
ளிப்படுத்தலாகாது. தன் விதி பிரதிகூலமாயிருக்
குங்காலத்திற்பராக்கிரமமுமுயற்சியும் வீணாகின்ற
ன. பணமில்லாதவனுக்கு வனவாசத்தைக்காட்டி
லுஞ்சுகமில்லை. எந்தவிடத்திலும் பணக்காரனாயி
ருந்தோமோ வந்தவிடத்திலேழையாயிருக்கிறது த்
தமமன்றென்று மறுபடியிழந்த பணத்தை யெடுத்
துக்கொள்ளவாயத்தப்பட்டேன். அப்போது சந்நி
யாசியென்னைத்தடியாலடித்தானதனாலே மிகவுந்து
க்கப்பட்டென் சினேகிதனோடேகூடவிங்கேவந்தேனெ
ன, மந்தரன் மித்திரா, நீ யிதனாலதைரியப்பட்டுறை
விடந்துறந்தோமென்றுவருத்தப்படவேண்டாம். சா
துக்களெங்கேபோனாலுமரியாதைபெறுகிறார்கள். சி
ங்கம்வேறொருகாட்டுக்குப்போனாலும்புல்லைத்தின்கி
றதில்லை. யானையையே தின்னும். உற்சாகமுள்ளவ
ன், சந்தோஷமுள்ளவன், தைரியசாலி, சூரன், கள
ங்கமில்லாதவனிவர்களிடத்திலே லட்சுமிதானே வ
ந்தடைகிறாள். நீ பணமிழந்தாலுமெப்போதுஞ் சந்

தோஷத்தோடே கூடியிருக்கிருய். ஆகையாலுனக்கிருக்கிறசுகம் பணத்தாசையான் மயங்குகிறவர்களுக்கில்லை. இன்னுங்கேண்மேகச்சாயை, துஷ்டனுடையதயை, இளம்புல், பாலஸ்திரீ, யௌவனம், தீமிவைகள் வெகுநாளைக்கு நில்லாவாகையாலிவையிழந்துபோனாலழுதுகொண்டாகாரத்தைக் குறித்தேங்கியிருக்கலாகாது. எவன் கர்ப்பத்திலிருக்கிருனோவவன் பிறக்கிறதற்குமுன்னேதானே தாய் முலையிற்பாலையமைத்துவைக்கிருன். அப்படிப்பட்ட வனுயுசுள்ளவளைக்குங்காப்பாற்றமாட்டானே. நீ நல்ல விவேகியாயிருக்கிறதினுலிவையெல்லா முனக்குத் தெரிந்தேயிருக்கும். இனிச்சினேகமாயென்னிடத்திற்சுகமாயிருவெனவிவையெல்லாங்கேட்டு லகுபதனன் மந்தரா நீ சகலகுணசம்பன்னன், மேலுஞ்சற்குணன், சாதுக்களுக்கு வந்தவாபத்தைச்சாதுக்களே நிவர்த்திபண்ணுகிருர்களென்றறிந்து நாங்களுன்னை நாடிவந்தோமென்றுசொல்லி, நீண்ட பெரிய மரத்தின்மேற்போயுட்கார்ந்துதன் சுபாவப்படியே யிங்குமங்கும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேதோவொரு பயமுகாந்தரத்தையறிந்தவ்விரண்டுக்கு நீங்களுங்களிடத்திலொளித்துக்கொண்டிருங்களென, மந்தரன் றண்ணீரிற்போயிற்று. எலி வளையினுழைந்தது. காகம்

விருட்சத்தினுனியிலிருந்து பார்க்கையிலேதொன்று ங்காணப்படாமையாற் பின்பம் மூன்றுமொன்றுக் கொன்று பேசிக்கொண்டிருக்கையிலங்கவைகளின் சமீபத்திற் சித்திராங்கனென்னுமொருகலைமான் வந்து, நான் வேடர்பயத்தாலுங்களிடத்திலிருக்கலாமென்று வந்தேனெனவதைக்கேட்டு மந்தரனதற்குச்சம்மானம்பண்ணியிதுவுன் வீடு, நானுன் சேவகனென்றெண்ணிக்கொண்டுசுகமாயிருக்கவேண்டுமென, முகமலர்ந்து மனங்கலந்தவின்சொற்சொல்லப் பிறகதுவுமிவைகளுடனட்புக்கொண்டிருந்தது. அப்படியிருக்கையிலொரு நாட்சித்திராங்கனென்னுமான்புன்மேய வேறேரிடத்திற்குப்போய் மீண்டு சாயங்காலம் வாராமையாலாமைமேயப்போன மானின்றைச்சேன் சாய்ந்தரம் வரவில்லையென்றுவிசனப்படவதையறிந்தெல்லாம்விசனமடைந்தது. மறுநாள் விடியற்காலத்திற்காக்கை பறந்து நாலுபக்கத்திலும்பார்த்துக்கொண்டு போகையிற்சித்திராங்கன்றேல்வலையிலகப்பட்டிருக்கிறதைக்கண்டதன் கிட்டப்போய் மித்திராவுனக்கிந்தவவஸ்தையெப்படி நேரிட்டதென, மானிப்போதிதைக்கேட்டுப்பிரயோசனமில்லை. நீபோயிரணியகனைச்சீக்கிரமாயிட்டுக்கொண்டுவந்தாலவன் வேடன் வருகிறதற்குள்ளென்பா

சத்தை யறுத்தென்னை விடுவிப்பான். வேடன்வந்தா லொருபாயமுமடவாதெனவிதைக்கேட்டவுடனேவி ரைவாகப்போயவைகளுடனே நடந்த காரியத்தை ச்சொல்லி யிரணியகனையிட்டுக்கொண்டுவந்தது. வ ந்தவிரணியகன் மானைப்பார்த்து நீ சமர்த்தனுயிரு க்கையில் வலையிலெப்படியகப்பட்டாயெனமான்வல் லமையிருந்தாலும் வருவது வருமிப்போதென்னைச் சீக்கிரமாய் விடுவி. எனக்குப்பழைய பயமிருக்கின் றது. முன்னுன் குட்டியாயிருக்கையில்வேடன் வலை கட்டியென்கூட்டத்தைவளைத்தான். மற்றவைகள் பெரிய மான்களாயிருந்தபடியாற்குதித்துவலையைத் தாண்டிப்போயின. எனக்குக்குதிதோடச் சத்தியி ல்லாதிருந்ததாதலால் வேடன் பிடித்திராஜாவினிட த்திற்கொண்டுபோனுன். ராஜாவாங்கித்தன் பிள்ளை கையிற்கொடுக்கவங்கே நான் வெகு நாளிருக்கையி லொருநாண்மேககர்ச்சனையைக்கேட்டு மிகவுஞ்சஞ் சலப்பட்டுக்காற்று மழையாற்பீடிக்கப்பட்டு மான் கூட்டங்களோடும் போதவற்றின்பின்னுனேனுடுவேனு வென்று மனுஷபாஷையினுலெனக்குள்ளே பேசிக் கொண்டேன். ராஜகுமாரனிதைக்கேட்டு நாற்றிசை யும் பார்த்தென்னையும் பார்த்தான். பின்பு சற்றுநே ரஞ்சும்மாவிருந்திது மனுஷனைப்போலெப்படியுச்ச

ரித்தது. ஆகையாலிதுவொருவிசித்திரப்பிராணியா யிருக்கிறதென்றுநினைத்துப்பயத்தினாற்சுரத்தில் விழுந்தான். பிறகு விடியற்காலத்திற்சோதிஷர்களையழைப்பித்தவர்களுடனே யிதைச்சொல்லவவர்களெல்லாமிருகங்களுமனிதரைப்போற்பேசுகின்றன. ஆயினுநமக்கு முன்னேபேசுகிறதில்லை. அதுவுமுன்னைப்பாராமற்பேசிற்று. இதற்காக நீ பயப்படவேண்டாமிது யாதொரு விசித்திரப்பிராணியன்று. இதனாலுனக் கெவ்வளவும்பயமில்லையெனவிதை கேட்டு ராஜகுமாரனென்னை விட்டுவிட்டான். பிறகிக்காட்டில் வந்தேன். இப்படி முன்னொருதரம் வலையிலகப்பட்டேனாகையாலென்னைச்சீக்கிரமாக விடச்சொல்லுகிறேனென விதற்குள்ளே மித்திரத்துவத்தினாலே மந்தரனுமங்கே வந்திரணியகனைப்பார்த்து மித்திரா விப்படித்தாமசம் பண்ணுகிறது சரியன்றிப்போது வேடன் வந்தாலெல்லாமோடிப்போவோம். வலையிலகப்பட்ட சித்திராங்கனைப்பிடித்துக்கொள்வானிதைக்குறித்தெனக்குக்கிலேசமாயிருக்கிறது. நினைப்பின்படி மனதிலிருக்கிறதையறிகிற சிநேகிதனுமனோகரஸ்திரீயும்,பிறர் துக்கமறிகிற பிரபுவுங்கிடைக்கிறதருமையென்றிப்படி மந்தரன்சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் வேடன் சடிதியிலெமனைப்போற்..

த்தில் வருகிறதை லகுபதனன் கண்டெலியைப்பார்த்து, மித்திரவேடன்வந்தான், இப்போது பெரியசங்கடநேரிட்டதெனவதைக்கேட்டிரணியகனதிசீக்கிரமாய்ச்சித்திராங்கன் வலையையறுத்தது, அறுத்தவுடனே கிட்டவந்த வேடனைப்பார்த்தெல்லாமோட்டம்பிடிக்கவப்போதவன்விசனமடைந்து நாலண்டையும் பார்க்கையின மந்தான்றன்னடையின்படி நடந்துகொண்டிருந்தது. வேடனதைப்பார்த்துப்பிடித்துத்தன்வில்லிற்சேர்த்துக்கட்டிக்கொண்டு கொஞ்சஞ்சந்தோஷத்தோடே போகும்போதனைப்பார்த்து மானுமெலியுங்காகமுமிகவுஞ்சிரமப்பட்டிப்போதென்ன செய்யலாமென்று வேடன்பின்னே போகத்தொடங்கின. அப்போதிரணியகனொரு சங்கடநிவர்த்தியாகிறதற்குள்ளே மற்றொன்று வந்து நேரிட்டது. ஆகையாற்சீவனுக்குத்தேகத்தோடு கூடவநேகந்துக்கங்களையனுபவிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்தத் அன்பஞ்சிநேகத்தினமக்குவந்தது. எவன் மித்திரனிடத்தில் விசுவாசம் வைக்கிறானோவந்த விசுவாசமவனுக்குத் தாய், தந்தை, சகோதரன், பிள்ளை, சுற்றங்களிடத்திலிராதென்றிப்படி வெகுவிதமாய்த் துக்கித்துப்பின்னும் வேடன் றூரமாகப்போவதற்கு முன்னே மந்தரனை விடத்தக்கவுபாயம்பண்ண

வேண்டும் பிறகாகமாட்டாதெனவப்போதவைகளென்னசெய்யலாஞ்சொல்லெனவெலி சித்திராங்கனேரிகளாயிற்செத்தவனைப்போலக் கிடக்கவேண்டுமதுன்மேற்காகமுட்காந்துகொண்டு பொய்யாகக்குத்தவேண்டுமப்படியிருந்தாலதை வேடன்பார்த்து மந்தரனைப் பூமியில்வைத்துவிட்டு மானண்டைபோவானிதற்குள்ளே நானுமையின் கட்டைச்சேதிப்பேன் பிறகவ்வாமை தண்ணீரிலோடிப்போமென விதைக்கேட்டெல்லாமவ்வாறே செய்துமந்தரனை விடுவித்தன. பிறகந்த வேடன் வாய்த்தவிடும்போ யடுப்பு நெருப்புமிழந்தவன்போல வெட்கி மிகவும் வருத்தமடைந்து கைக்குவராத பெரிய லாபத்தையிச்சித்துக்கைக்குவந்த சிறிய லாபத்தையிழந்தேனே யார்க்குமதிகவாசையதிக நஷ்டம். கிடைத்தமட்டும் போதுமென்று நினைக்கிறவனே மகாபுருஷனென்றிங்ஙனமெண்ணிக்கொண்டு தன் வீட்டுக்குப்போனவுடனேயந்தக் காகமுமாமையுமானுமெலியுமிகவுஞ்சந்தோஷமடைந்து தங்களிடத்தின் முன்போல வாழ்ந்திருந்தன.

சுகிர்ல்லாபம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது.

சந்திவிக்கிரகம்,

அல்லது-அடுத்துக்கெடுதல்.

முன்னே பகையாளிகளாயிருக்கிறவர்களுடைய விசுவாசத்தினம்பிக்கை வைக்கலாகாது. நம்பினாலெப்படிக்காகங்கோட்டான்களின் குகையைக்கொளுத்தி நாசம்பண்ணினதோவப்படி நேரிடுமெனவதைக்கேட்டிராஜகுமாரர்களதெப்படிச்சொல்லுமெனச் சோமசன்மா சொல்லுகிறான்,—

"தென்றேசத்தின் மயிலைநகரத்தின் சமீபத்திலொரு பெரியவாலமரத்தின் மேகவர்ணனென்னுங்காகராஜன்றன் கூட்டங்களோடு கூடவிருக்கையிலங்கே உருமர்த்தனனென்னுமிராசகோட்டான் கூட்டத்தோடு மலைக்குகையிலிருந்து வந்தாலமரத்தைவளைத்துக்கொண்டிராத்திரியிலகப்பட்ட காகத்தையெல்லாங்கொன்றுவிட்டு நாடோறும் போய்க்கொண்டிருந்தது. அதனாலவ்விடத்தை விட்டுவிடும்படி காக்கைகட்கு நேரிட்டதனான் மேகவர்ணன்றன் மந்

திரிகளையழைத்து நம்பகைவர் நாடோறுமிங்கிரா
மாறு வந்து காக்கைகளைக் கொல்லுகிறார்களெமக்
கோ விரவிற்கண்டெரிகிறதில்லை. மேலுமவர்களிரு
ப்பிடமுமறியோ மறிந்தாலங்கே போயவர்களைக்
கொல்லலாம். பகைவரை யசட்டைபண்ணினாலது
நோய்போற்பெருகிப் பொல்லாங்கு விளைக்குமாத
லாலிப்போழ்து சந்திவிக்கிரகம், பேதம், கலகமெ
னுமிவற்றுட் டக்கதிதுவென்று சொல்லுவீர்களென
வினைக்கேட்டு மந்திரிகளரசன் கேட்பதற்கு முன்
னேதானே பிரதானிகளிதஞ் சொல்லவேண்டுமில்
லாவிடிற் கேட்டபிறசாயினும் விரைவாய்ச் சொல்ல
வேண்டும். அப்படிச்செய்யாமற் சும்மாவிச்சசம்பே
சுகிறவனையரசனுக்குச் சத்துருவென்று நினைக்கவே
ண்டுமென்றிவ்வாறு சொல்லிப் பின்பு மந்திரிகளைத்
துமென்ன செய்வோமென்றென்றுக்கொண்டாலோ
சிக்கத் தொடங்கின. அப்போதவைகளிலுத்தமசீ
வியென்பதரசனை நோக்கி மகாராஜாவே வலியர்க
ளுடனே பகைபண்ணலாகாது. சமாதானமே தகு
ந்தது. பகைவர்களை வணங்கிக் காலம்பார்த்து மோ
சம்பண்ணுகிறவர்கள் சுகமடைகிறார்கள். ஆற்றிற்
றண்ணீர் நிரம்பிப் பெருகிவருகையில் வணங்கிய
செடி நாசமடையாமற் பின்பு முன்போலிமிர்க்கு

ருக்கிறதே. நெருக்கமான காலத்திற்றுட்டர்களுட
னே சமாதானம்பண்ணியுயிரைக் காப்பாற்றினாற் பி
ன்பெல்லாச் செல்வமுஞ் சர்பாதிக்கலாம். மேலு
ந் தனக்குப் பலபேர் பகைவர்களிருந்தாலவர்களி
லொருவனோடு உறவுகொண்டெல்லாரையுங் கெடுக்க
வேண்டும். இலாபம், நட்பும், பொருளுமாகிய இவ
ற்றினிருப்பைத்தன்னிடத்திலும் மாற்றானிடத்திலுமில்
லையென் றாராய்ந்துகொண்டு கூடுமானாற் பின்பவ
னுடனெதிர்க்கவேண்டும், இல்லாவிடிற் கூர்மவிர்த்தி
யையநுசரித்துத் தனக்குப்பலமுள்ள காலத்திற் கி
ருஷ்ணசர்ப்பத்தின் வியாபாரத்தை யனுசரிக்கவே
ண்டும். ஜெயிப்புந்தோற்பு மொருவன் பங்கல்ல
வாதலால் மாற்றானுடைய வலியும் வலியின்மையு
ம் பார்த்தேதுஞ்செய்யத்தக்கதோ அதுசெய்யவேண்
டும். சமயத்திற் கொக்குப்போ லடங்கியிருந்து
சமயத்திலதன் குத்தைப்போலிருக்கவென்று பெ
ரியோருஞ்சொல்லி யிருக்கிறார்களேயென விப்படி
யதன் வாக்கியத்தைக்கேட்டிராஜ விரண்டாம் பிர
தானியைப்பார்த்தா னதற்கென்ன சொல்லென
விரண்டாமந்திரியவன் சொன்னவற்றிற்சிறிது நன்
மையில்லை. பெரிய சங்கடநேரிட்டபோது பகை
வருடனே சந்திபண்ணலாகாது. நெருப்பினுற்றாய்ச்

சினை நிரந்த நெருப்பையறியாதா, நம்மைக்கோட்
டான்கள் வருத்துகின்றனவென்றவர்களோடு சந்தி
பண்ணினாற்கொல்லுவார்கள். விஷமச்சுரமப்பியங்
களைத்தால் வளர்கிறதுபோலுநெய்யினானெருப்பு வி
ர்த்தியாகிறதுபோலும் பொல்லாங்கு சம்பவிக்கும்.
சத்துரு வலியவனுமெளியனுமென்பீரானலதற்குச்
சிந்தையில்லை. யானைபெரிதாயிருந்தாலுமதைச்சிங்
கக்குட்டிகொல்லாநிற்கும். ஆதலால் மனோபலத்
தோடு பகைவரைக் கொல்லவேண்டும். அரசனுடை
ய கொடுந்தண்டத்தைப்பார்த்து வைரிகளியல்பாய்
ப்பயமடைகிறார்கள், என்றும் பெயர்பெற்றிருக்கிற
பராக்கிரமசாலியாயுமெல்லாராலுமறியப்பட்டவனு
யுமிருக்கிறவன்னவன்றோ பாக்கியவான் இல்
லாவிட்டாலின் பெலவார்த்தைக்கெடுத்துப்பயனெ
ன்ன. பராக்கிரமத்தாலுயர்த்திருக்கிறவனேயுயிருள்
ளவன். மற்றவர்கள் பிணத்துக்கொப்பானவர்களெ
ன்றிப்படியதுசொன்னவற்றையெல்லாமரசன்கேட்
டு, மூன்றும் பிரதானியைப்பார்த்துநின் கருத்தைச்
சொல்வாயெனவது அரசனேகேள் பகைவன் றன்
னிலும் வலியவனாயிருந்தாலவனோடு பொருந்தலா
வது பொருதலாவது செய்யாமற்றன்னிட
த்தைவிட்டு வேறிடத்திற்போகவேண்டுமிதுவேந

ல்லது. இவ்வேளை சண்டைசெய்யலாகாதென்று வைரியின் பலத்தைப்பார்த்தெவன் றேசத்தைத்துற ந்துபோகிருனேவவன் பாண்டவர்களைப்போற்சுகம டைகிருன். இதைவிட்டெவன் செருக்குடனேயுத் தஞ்செய்கிருனேவவன் குலமுதலறக்கெடுகிருனெ னவிதைக் கேட்டரசனுலாமந்திரியைக்கேட்க, நா லாமந்திரி தன்னிடம்விட்டுப்பெயர்த றகுதியாகக் காணவில்லை. முதலை தன்னிடத்திலிருந்தான் மலை யொத்த யானையையுமிழுத்துக்கொண்டுபோகிறது. அதுவே தன்னிடம் விட்டுப் பெயர்ந்தாலதை நாய் களுமிழுத்துக்கொண்டு போகின்றன. ஆகையாற் றன்னிடத்திலிருந்து நட்புள்ளவர்களை யுதவிக்காகவ ழைப்பித்துக்கொண்டு பகைவர்களைக் கெடுக்கவே ண்டும். எவன் சத்துருவருகிருனென்று பயந்து த ன்னிடம் விட்டுப்போகிருனேவவன் மறுபடியவ்விட த்திற்கு வருகிறதில்லை. பற்பிடுங்கின பாம்பு மதமி ல்லாதயானையு மிடம்விட்டுப்பெயர்ந்த வரசுமெல் லாராலுமவமானமடைகின்றன. மேலுந் தன்னிடத் திலிருந்தாலொருவனே நூறுபெயருடன் யுத்தம்ப ண்ணுகிருனுதலாற் றூக்கத்தையுமதிலையுமேற்படுத் திக் கொண்டவற்றின் சார்பாற் பகைவருடனே யுத் தம் பண்ணவேண்டும். அதனுல் வெற்றிபெற்ருல்

லட்சுமியைப் பெறலாம். செத்தாற் சொர்க்கம்பெற லாமாகையாலிவ்விரண்டையுந் துறக்கலாகாது. நில த்திற் சிக்கெனவூன்றிய வேரையுடைய மரங்காற்றி ஞல் விழாது. அந்தமரமே தன்னிடத்திலிராவிட் டால் வாயுவதைத் தள்ளுகிறதாகையாலேதொன்று செய்யத்தக்கதோ வதையிங்கேயிருந்துகொண்டே செய்யவேண்டுமெனவிப்படியதன் கருத்தை யறிந் துகொண்டைந்தாமந்திரியை யுன்னபிப்பிராயமெப் படியெனவது சுவாமியென்றுலோசனையுமிப்படியே யிருக்கிறது சார்பைவிட்டாற் சமர்த்தர்களும் பராக் கிரமக் குறைச்சலடைகிறூர்களாதலால் யாரையாறு லுமுதவிக்குச் சேகரித்துக்கொள்ளவேண்டும். அது வுமிருப்பிடத்திலிருந்தே சம்பாதிக்கவேண்டும். உ றைவிடம்விட்டுப் பிரிந்தவனுக்கு யாரும் வாய்ப்பே ச்சினுலாறுலுஞ் சகாயம்பண்ணுர்கள். எப்போதக் கினிக்குப் புற்சருகுமுதலியவற்றின் சேர்க்கையாற் காட்டைக்கொளுத்த வலியுண்டாகிறதோவப்போது வாயுமித்திரத்தனமாயுதவிபண்ணுகிறது. அந்நெருப் பே விளக்குவடிவாயந்தரமாநிற்கும்போது காற்றே யதையவிக்கிறது. மேலும் வலியவர்களுடைய சார் பிருந்தாலெல்லோர்க்கும் பெருமை யுண்டாகிறது. தாமரையிலையைச்சார்ந்த நீர்த்துளி முத்தினெளி

யை யடைகிறது. சார்பில்லாமல்யாதொருகாரியமு
மாகிறதில்லையாகையான் மற்றொருவனை யனுசரிக்க
வேண்டுமிதுவேயென் கருத்தெனப் பிறகு மேகவர்
ணராஜன் பிதாவின் மந்திரியாகிய சிரஞ்சீவியைப்
பார்த்துக் கும்பிட்டுமுடைய சந்நிதியிலெல்லோ
ரையுங் கேட்டவர்கள் சொன்ன வுத்தரங்களையுமும்
மைக்கேட்பித்தேனிவற்றிலெது தக்கதோவதை நீர்
சொல்லுமெனவிப்படி ராஜா சொன்னதைக்கேட்டு
க் கிழமந்திரியெல்லோரு மாற்சார்பாலேயே சொ
ன்னமையால் யோக்கியமாகவேயிருக்கின்றன. சத்
துரு பலவானாயிருந்தாலுமவனுக்கு விசுவாசங் கா
ண்பித்தவனைக் கெடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டாற்
றுர்க்கமுதலியவற்றிலிருந்து தனக்குஞ் சத்துருவு
க்குமிருக்கிற பலாபலங்களை யறிந்தெதுசெய்வதோ
வது செய்யவேண்டுமிது விகிதமாம். மாதர்கள்
முகநட்புள்ளவர்கள் பகைவர்கள் சூதாடுகிறவர்க
ளிடங்களிலே மெய்முன்னுக்கு வராது. தெய்வ
க்குருவிவர்களிடத்தின் மெய்யாகவே நடக்கவே
ண்டுமெனவிப்படிப் பெரிய மந்திரியின் வசனங்க
ளைக் கேட்டு மேகவர்ணன் பிறனுடைய புனைசல்க
ளையெப்படி யறியலாமெனச் சிரஞ்சீவி மறைந்த
பொருள்களைப் பிராமணர்கள் வேதத்தினாலேயும்

பிசுவாசனையினாலேயு மரசன்வேவுகாரனையனுப்பி யுமுற்றவர்க டங்கள் கண்களாலுமிப்படிப்பலவித மாயறிகிறார்களெனக்கேட்டு, மேகவர்ணனல்லதிந் தப் பிரதானிகளென் பலபல விதமாய்ச் சொன்னார் களெனச்சிரஞ்சீவி நாரதன் றருமராஜனுக்குச்சொ ன்னதைக் கோரசன்றனக்குபபோகமானவற்றைக் குறித்தொரு நாழிகை விசாரியாவிட்டாலுமுடனே கெடுகிறவரார். உடையவன் கண்ணோடாப் பயிரழி யாதாவாதலான் மந்திரிமுதலானவர்களுடைய ச மாசாரங்களைக் கணந்தோறுந்தெரிந்துகொண்டெ ப்போதுந் தானெச்சரிக்கையா யிருக்கவேண்டுமெ னக்கேட்டு மேகவர்ணன் காகங்களுக்குங்கோட்டா ன்களுக்கும் வைரமெப்படிவந்ததுசொல்லுமெனக் காலங்கண்ட கிழமந்திரி சொல்லத்தொடங்கிற்று,—

‘‘ஒருநாண்மயின் முதலாகிய பறவைகளெல்லாங் கூடியிருந்து நமக்கெல்லாங்கருடனரசனாயிருந்து ந ம்மைக்கொல்லுகிற வேடர்களினின்று நம்மைக்கா ப்பாற்றுமலிதாகிதமுந்தெரியாமலிருக்கிறான். இத் தன்மையுடையவிறைவனிருந்து பயனென்னை. நம க்கரசனே வேண்டாமென்போமானால் மீகாமனில் லாமற் கப்பல்களை காணாததுபோலரசனில்லாவிட் டாணிலைகெட்டுப் போவோமாகையாலெல்லாப்பற

வைகட்குமரசனாகக்கோட்டானை நியமிக்கவேண்டு
மென நிச்சயித்திராசபட்டாபிஷேகத்துக்கு வேண்
டிய பதார்த்தங்களைச்சேகரித்துப்பின்பு பலவாத்தி
யங்களை முழக்கிக் கோட்டானைச் சிங்காதனத்தின்
மேலுட்காருவிக்கவேண்டுமென்றிருக்கையி லொரு
காகம் வந்தவற்றைப் பார்த்திதென்னகாரிய மிதெ
ன்னகாரியமென வப்போதெல்லாப் பறவைகளும்
பறவைகளில் வஞ்சகமுள்ளதுகாகமு மனிதரினாவி
தனும் விலங்குகளினரியுமாதர்களிற்பணிப்பெண்ணு
ஞ்சதுரர்களா யிருக்கிறார்கள். ஆதலாலிச் செய்தி
யையிதற்குச்சொல்லியிதனுடன்பாடும் பெறவேண்
டுமென்று தீர்மானித்ததைப்பார்த்தெங்களுக்கரசனி
ல்லாமையாலிக்கூகையை யரசனாக்கிக் கொள்ளுகி
றோமிதற்கு நீயுமுடன்படவிதைக்கேட் டக்கா
கங்குலுக்கென்று நகைத்துச்சிரக்கம்பனம்பண்ணி
ஓஒவிது முழுதுங்கெட்டகாரியம். அழகும் வல்ல
மையுமுண்டாகிய மயின்முதலாகியவநேகம் பற
வைகளிருக்கையிலிந்தப்பகற்குருடாகிய குரூபியர
சுக்குத்தக்கவனா, குளிக்கப்போய்ச்சேற்றைப்பூசிக்
கொள்ளலாமா, தோலோதோலிதற்கு நானுடன்ப
டேன். கருடராசனிருக்கையின் மிகவும் பயங்கரசு
பாவமும் வலியின்மையுமுள்ளவிக்கூழையை யரச

ளுக்கியுங்கட்குப்பலனென்னை. ஒருவன்சுவாமியாயி ருக்க வேறொருவன் குணசாலியாயகப்பட்டாலும வனுபயோகியாகான். பராக்கிரமமுங்குணமுமுள்ள வரசனுலகத்திலொருவனேபோதும். பலபெயரரச ர்களானுன் மனிதர்கடுன்பமடைகிறார்கள். கருடன் பெயரினாலேயே யெல்லா வரங்களும் பெற்று மனி தர்கணம்மிடத்தின் மதிப்புண்டாயிருக்கிறார்கள். வ லியவர்களுடைய பெயரினாலேயெளியவர்களுக்குங் காரியமாகின்றது. முன்னொரு முயல் சந்திரவிம்ப த்தைக்காட்டிச் சுகமடைந்ததையறியீர்களா" என வதைக்கேட்ட பறவைகண் முயலெப்படிச்சுகமடை ந்ததன்னே சொல்லவேண்டுமென்க் காகஞ்சொல் லலுற்றது,—

"ஒருகாட்டிற்சதுரதந்தனென்னுமரசயானை பல யானைகளோடு கூடிக்கொண்டிருக்கும்போதங்கேம ழை பெய்யாமையா லாறேரிகுளங்குட்டை களங் ளெல்லாம் வற்றிப்போக வப்போதியானைகளெல்லா ந்தாகித்துச்சதுரதந்தனைப்பார்த்துச் சுவாமி நாங்க ளெல்லாந் தாகத்தின்பொருட்டுச் செத்தார்போலா னோம். சிலர் தண்ணீர்க்காகச்செத்தார்களாகையான் மிகவுந் தண்ணிருள்ளவிடந்தேடிப் போயிருப்போ மானாலெல்லாஞ் சுகமடைவோமெனவிவற்றின் பேச்

ழைசக்கேட்டுத்தன் மனதில் யோசித்திதற்கைந்து நா
ளைப்பயணதூரத்திலொரு பெரிய மடுப்பாதாளகங்
கையினானிறைந்திருக்கிறதங்கே போனாலெல்லோர்
க்குமிகவுந்தண்ணீர்கிடைக்குமென்றிப்படியுறுதிசெ
ய்துகொண்டப்படியேயங்கே போய்த்தெளிந்த நீ
ரைக்கண்டந்திவர்க்குஞ் சலக்கிரீடைசெய்துகொ
ண்டிருந்து கரையில் வந்திருந்தன. அப்போதங்கே
வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருந்த வெகுமுயல்களிற் சி
லயானைகளின் காலின்கீழகப்பட்டிறந்தன. சிலச்சி
லமுயல்களுக்குக்கால் கைகளொடிந்தன. சிலவற்றி
ற்குடல்கணெருங்கின. சிலசிலவற்றிற்குக்குடல்கள்
சரிந்தன. சிற்சில விரத்தத்தானிறைந்தன. இப்படிப்
பொல்லாங்குநேரிட்டவுடனே சிலமுயல்களொன்று
ய்க்கூடி யின்றைக்கியானைக்கூட்டம் வந்துநம்மை
யழித்ததிப்படியே தினமுமிருக்குமிங்கே வேறே த
ண்ணீரில்லை யிதனானமக்கு மீளாச் சங்கடநேரிட்ட
து. யானைதொட்டாலும் பாம்புமோந்தாலுமரசன
ழைத்தாலுந்துர்சனன் மரியாதை பண்ணினாலுமுயி
ர்ச்சேதம் வருமாதலாலிதற்கேதாவதுபாயம் யோசி
க்க வேண்டுமெனவப்போது சில முயல்களுயிரைக்
காப்பாற்றும்பொருட்டுப் பூமியை விட்டுவிடலாமெ
ன்றிருக்கிறதினாலிவ்விடத்தைவிட்டுவிடவேண்டுமெ

னவிதைக்கேட்டு வேறுசில முயல்களெம்முடைய பெ
ரியோர்கள் வாழ்ந்தவிடத்தை விட்டு வேறிடத்திற்
போகாமல் யானைகளஞ்சத்தக்க தந்திரமெடுக்கவே
ண்டும். நஞ்சில்லாப்பாம்பும் படமெடுத்தாலதற்கு
நஞ்சில்லாதிருந்தும் பயங்கரமாயிருக்கிற படத்தின்
வடிவைப்பார்த்து மனிதர்கள் பயப்படுகிறார்களென
வதைக்கேட்டொரு முயல் யானைகள் பயப்படும்படி
யோருபாயஞ்சொல்லுகிறேன்; விசயதந்தனென்று
நம்முடைய சுவாமி சந்திரமண்டலத்திலிருக்கிறா
னவன்றூதனுப்பினானென்றொரு நிமித்தம் வைத்தொ
ரு பொய்த் தூதனை யவர்களிடத்துக்கனுப்பினால்
காரியமாகுமெனவிதைக் கேட்டவுடனேயெல்லாம
ப்படியே நிச்சயித்து நெட்டைக்காதனைப் பார்த்து
நீ சாதுரியவானெதிரிகளைச் சமாதானம் பண்ணுகி
றவனாதலாற் றூதகாரியத்தி னிபுணனாயிருக்கிறாய்;
மௌட்டியமில்லாமையுஞ் சோம்பாமையும் பொய்
யாமையுமுகித்தறிதலுந் தூதலக்ஷணமென்று சொ
ன்னவற்றிற்கு நீயே வாசஸ்தானமென்று நினைக்கி
றோமாகையா, னீபோனம்முடைய காரியங்கைகூ
டு மூடத்தூதனை யனுப்பினாற் காரியங்கெட்டுப்போ
மென்றுசொல்லி யதையனுப்பவதுபோய் யானைகள் வ
ரும் வழியிலோருயர்ந்த மேட்டி லுட்கார்ந்திருந்து

பூபதியைப்பார்த்துச்சொல்லுகின்றது. அடாதுஷ்டயானையே வெட்கத்தைவிட்டிந்த மடுவில் வந்து பலவகைப்பட்ட விளையாட்டு விளையாடுகிறாயாதலாலுனெல்லாரையுமடித்தெறிந்துவிடுவே னெனவிதைக்கேட்டியானை யுன்பேச்சைக்கேட்டு நான் மிகவுமாச்சரியப்படுகிறே னியாரென, முயல் விஜயதந்தராசனுடைய தூதனவன் கட்டளையையுனக்குச் சொன்னேனவன் சந்திர மண்டலத்திலிருக்கிறபடியாற் சந்திரனுன்னிடத்திற்கனுப்பினானெனவிதைக் கேட்டிவன் வலியவனுடைய தூதனென்றெண்ணி யதைப் பார்த்துச் சந்திரனுடைய கட்டளையென்னவெனவது நீயிங்கே வந்து நாணமில்லாமற் கிரீடைசெய்து வெகுமுயல்களைக்கொன்றாய். ஆகிலுநானொருதரம் பொறுத்தேனிப்போதுனக் குயிர்மேலாசையிருந்தான் மீண்டிங்கே வரவேண்டாமென்றிப்படிச் சந்திரனுடைய கட்டளையாயிருக்கிறதையுனக்கு நான்சொன்னேனிப்போதிதற்குப் பிரதியுத்தரவு சொன்னாற் சுவாமிதிருவடிகட் கறிவிப்பேனென, யானையவனிடத்திற் கென்னை யழைத்துக்கொண்டுபோ நானுன்னெசமானனுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி வேறொரு குளத்திற்குப் போவேனெனவிதைக்கேட்டு, முயனீதனியாயென்னோடு கூடவாவுனக்குச் சுவாமியைக் கா

ஃபிச்கிறேனெனப் பிறகிரண்டும் போகையிலோரோ ரியினருகேபோய் முயல்யானையைப்பார்த்திந்தச்சந் திரன் தண்ணீர்க்குள்ளே வந்திருக்கிறானவனை நமஸ் கரித்துவிட்டுக் கடுகெனப்போவில்லாவிட்டாலவனு டைய சமாதிக்குப் பங்கம் வந்தாலவற்கு வெகு கோபம் வருமெனவப்போதியானை பயந்து சந்திரவி ம்பத்துக்கு நமஸ்காரம்பண்ணிவிட்டுப்போயிற்றது முதற்கொண்டு முயல்களங்கே சுகமுற்றிருந்தன. இ ப்படிப்பெரியோர்களை யடுத்திருந்தான் மலைபோல வந்தவினை சூரியன்முன் பனிபோல நீங்கும். கொ ல்லையிற்குற்றியையடைந்த புல்லுழவருழுபடைக்கு க்கெடுமோ, துஷ்டர்களுடைய கூட்டுறவு கணப்போ திருந்தாலுங்கெடுதிவரும். முன்னொரு முயலுமாந் தையுஞ்சண்டையிட்டுக் கூர்ம்பல்லனருகே போன வுடனே யிரண்டையுமது கொன்றதறியீரோ" எனக் கேட்டுப் பறவைகள் காகத்தைப் பார்த்தெப்படியெ னக் காகஞ் சொல்லத்தொடங்கிற்று.—

"முற்காலத்திஞன் குடியிருந்தவொரு முதுமரப் பொந்திலிருந்த கபிஞ்சலனென்னுங்குருவியுநானுமா லைக்காலத்திற்பலபல பேச்சுகள் பேசிக்கொண்டு சு கித்திருக்கையிலொருநாளவன் வேறொரு பக்ஷியோ டுகூடப்போய் மீண்டு வாராமையானானையோவ்வன்வ

லையிற்பட்டானே, யாராவதுகொன்றார்களோ, தெரியவில்லையெப்போதும் வேறேரிடத்திற் றங்குகிறவனல்லவேயென்றிப்படி விசனப்பட்டு வழிபார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது மூன்றாநாளவன் பொந்திலொரு முயல்வந்து நான் பலபல விதமாய்த்தடுத்துச்சொல்லியுங்கேளாமன் முரட்டுத்தனமாய்க்குடிபுகுந்தது. எங்கேயோ சிலநாள் கபிஞ்சலன் மனதின்படியே நெற்கதிர்த்தின்றுகொண்டிருந்து பிறகு தன்வீட்டுக்கு வந்துபார்க்கையிற்றன்வீட்டின் முயலிருக்கக்கண்டதைப்பார்த்தடா சசமேயுனக்கென் வீட்டிலிருக்கை நன்றன்றுபோட்டென்ப் புறப்பட்டுப்போவென விதைக்கேட்டு முயலடா பேதாயிதுவன் வீடன்றென் வீடே வீணுக்கப்போய் சொல்லிப்பயனில்லாமலட்டைபேயலிழக்கிறாய். வாவி, கிணறு, குளங்கோயில், சத்திரமிவற்றின் சொந்தவற்றை விட்டு நீங்கின பிறகந்நீங்கினவனிடத்திலிராது. மற்றுமொருவன் வீட்டைப்பிறரொருவன் பத்தாண்டளவுமியாவருமறியவநுபவித்தாலவ்விடவனதே, இந்தவிடயத்திற்சாக்ஷியுமெழுத்தும் பிரமாணமாகாது. இத்தியாயமனிதர்களிடத்திலிருக்கிறது. பறவைகளிலெது வலிதோவது கைக்கொள்ளுமென்றிப்படிச் தர்மநியாயமிருக்கிறதினால் வீடெனதேயென, ஆந்தைக்கீ

தர்மசாஸ்திரத்தைக்குறித்துப்பேசுகின்றஸமயாளியு
நானுஞ்சாஸ்திரிகளிடத்திற்போயிதைக்குறித்துக்கே
ட்டவர்கள்யாராயிருக்கலா மென்கிறார்களோவவர்
களிருக்கவுடம்படுவோமென்று சொல்லி நிச்சயித்தி
ருவரும்விவாதம்பண்ணிக்கொண்டுபோகையிலிவ்வ
ழக்கெப்படியாகிறதோபார்க்கலாமென்று நானுமவர்
களைத்தொடர்ந்துபோனேன். அங்கேகூர்ம்பல்லனெ
ன்னும்பூனையிவர்கள்பேச்சைக்கேட்டிவர்கள்வழக்கு
த்தீர்ப்புக்குப் போகிறார்களிவர்களை மோசம்பண்ண
வேண்டுமென்று நிச்சயித்தந்த வழியிலாற்றங்கரை
யிற்கண்ணை மூடிக்கொண்டு சூரியனைப்பார்க்கிறதா
போலபிநயித்துக்கொண்டு ஆ ஆ இந்தவசாரமான
சமுசாரத்திலுண்டாகிற வின்பங்கக்ஷணத்திலழிந்துக
னாப்போற்பொய்யாகிறதினாற்றருமத்தைவிடவேறே
கதியில்லை. அறத்தைவிட்டேநாள்களைக் கழிக்கிறா
னேவவன் மரப்பாவையையொத்தவன். அவனோ மூச்ச
விட்டுக்கொண்டிருக்கையிற்றானே பிணமென்றெண்
ணவேண்டும். எப்படித் தயிரிற்சாரநெய்யோ, என்
னில் விசேஷமெண்ணெய்யோவப்படிப்பிறழத்திரு
க்கிறதிற்சாரந்தருமமாம். இதைத்துறந்து மிகவுஞ்
சோற்றைத் தின்றுகொண்டே காலங்கழிக்கிறவர்க
ளிலச்சுமையா யிருக்கிறார்களென்று அக்கப்பக்ஷி

றேன் ஓ சனங்களே தருமம் பலபல விடையூறுக
ளோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிறதாகையாற் சுருக்க
மாய்ச்சிறிது தருமஞ்சொல்லுகிறேன். பிறர்க்குதவி
செய்வதற்கொத்த புண்ணியமும் பிறரை வருத்துவ
தையொத்த பாவமுமில்லை. மேலுந்தனக்குத்துன்
பந்தருவதுபிறனுக்குந்தருமென்றிப்படித் தர்மரகசி
யங்களைக்கேட்டுள்ளத்தில் வைக்கவேண்டுமெனவிப்
படியதன் வாக்கியத்தைக்கேட்டு முயல் கபிஞ்சலா
தருமஞ்சொல்லுகிறவனாற்றங்கரையி லுட்கார்ந்திருக்
கிறானவனைக் கேட்பமெனக் கபிஞ்சலனிவனமக்கிய
ல்பான பகையாளியாதலாற்றூரத்திலிருந்தே சொ
ல்லவேண்டுமென்று நிருணயித்தவனைப்பார்த்து ஓ
தபோநிதியே நீயறமுணர்ந்தவனாகையாலெங்களிரு
வருடைய வழக்கைக்கேட்டுத் தருமநூற்படி நியா
யஞ்சொல்லிப் பொய்சொல்லுகிறவனைக் கொல்ல
வேண்டுமெனவிவ்வார்த்தையைக்கேட்டுப் பூனை கா
தின்மேற்கையைவைத்திப்படிப்பட்டபேச்சை மறு
படி சொல்லாதேயுங்கள். நரகத்திற்குக் காரணமா
கிய விதை விட்டு நானறத்தையனுசரித்துக்கொண்
டிருக்கிறேன். மேலுங்கொலைசெய்கிற புலிமுதலா
னவற்றைக் கொல்லுகிறவர்களுநரகத்திற்குப் போ
கிறார்களென்று சாதுக்கள் சொல்லுகிறார்களானுங்

மற்றவர்கள் கொலையினுனரகம் வருமென்பதிலாச் சரியமென்ன, யாககருமத்திற்பசுவைக் கொல்லுகிறவர்கள் வேதத்திலுள்ள பொருளையறியாதவர்கள் அந்த விஷயத்திலேமுழு வருடத்தினெல்லைக் கொண்டுவந்தோமம் பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. பசுக்களைக்கொன்று மரங்களை வெட்டியோமம்பண்ணிச் சுவர்க்கங்கிடைக்கிறதானுனரகத்துக்கேன்போகிறுர்கள். ஆதலாலிவையெல்லாம் வஞ்சகர்களுடைய காரியமென்றறிந்திருக்கின்றமையாலுங்களைச் சுத்தமாய்த்தின்னேன். உங்களுக்கு வழக்குமாத்திரந்தீர்ப்பேன். நான் கிழவனுனபடியினுலெனக்குத் தூரத்துச்சொற் கேளாது, நீங்களி கிட்டவந்தொருவர்க் கொருவரிருக்கின்ற வழக்கென்னமோவதைச் சொன்னுற்கேட்டிம்மைக்கு நலந்தருவதாகிய நடுவுநிலைமையாய்ச்சொல்லுவேனுகையினுலாயினுங் கோபத்தாலேனுமநியாயத் தீர்ப்புச்சொல்லுகிறவனரகத்திற்போவானுதலா னீங்களென் காதினருகேவந்துங்கள் வழக்கைத்தெரிவியுங்களெனவவை யிப்பசப்புவார்த்தையினுலதினிடத்தினம்பிக்கைவைத்துக்கிட்டவர வவற்றைக் கைகளினுலொருமிக்கச் சேர்த்துப்பிடித்து வழக்கறவிரண்டையுந்தின்றது. ஆதலாற்றீயோரைச்சேர்தலிப்

படிக்கொத்ததீங்கு நேரிடுமென்றறிந்து செய்யத்த க்கதெதுவோ வதைச் செய்யவேண்டுமென, அப் படிக் காகஞ்சொன்னதைப் பறவைகளெல்லாங்கே ட்டிவன் சொன்னது நன்றென்றெண்ணி யிப்பொ ழுது சேகரித்தபொருள்களையெல்லாமிப்படியே வை த்து மற்றொருவனையரசனுக்குவதைக்குறித்து மீண் டெல்லாங் கூடுவோமென்றுறுதிசெய்துகொண்டெ ல்லாருந்தத்தமிடத்திற்குப் போயினார்கள். அப்போ துசிங்காதனத்தினருகேமனையாளோடு கூடவுட்கார் ந்திருந்த கோட்டான் றன் பெட்டையைப்பார்த்துப் பெண்ணே மங்களஸ்நானமாகியுமிப்போதிராச்சியா பிஷேகமேன் பண்ணுமலிருக்கிறார்களெனப்பேடுன் னிராச்சியாபிஷேகத்துக்குக் காகமிடையூறுசெய்த படியாற்பறவைகளெல்லாந்தங்கள் வீட்டுக்குப்போ யின. காகமாத்திரமிருக்கிறதென, இதன் வார்த்தை யைக்கேட்டுக் கோட்டான் காகத்தைநோக்கியடா துஷ்டா நானுனக்கென்னசெய்தேனென்றென்காரி யத்தைக்கெடுத்தாய். இதனாலின்றுமுதலுன்குலத்து க்குமென்குலத்துக்குந்தீராப்பகையிருக்கட்டும். வா ளினால்வெட்டினாலும் பாணத்தினாலெய்தாலுமக்கா யமாறிக் குணப்படுஞ்சொல்லின் காயமப்படியாறா தென்றுசொல்லிவிட்டுத் தன் பெட்டையோடு கூட

த்தன்னிடத்துக்குப்போயிற்று. பின்னரக்காகமன திற்றிகிறப்பட்டு நுணலை தன் வாயாற்கெடுமென்பது போலிந்தப்பேச்சைச்சொல்லி நான் வீண்பகை சம்பாதித்தேன். சமர்த்தனாயிருக்கிறவன் சபையிற்பிறரை நிந்திக்கலாகாது. மேலும் யாதொன்று செய்வதை மனங்கலந்த நட்டோரையுசாவிச்செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யாமலிப்போது சங்கடத்திலகப்பட்டேனென்றிப்படிப்பச்சாத்தாபப்பட்டவனுந்தன் வீட்டிற்குப் போயினான். அதுமுதற்கொண்டு கோட்டானுக்குநமக்கும் பகைத்தலைமுறை தலைமுறையாக விடாமற்றொடர்ந்து வருகிறதெனவப்படிக் கிழமந்திரியின் மொழியைக் கேட்டு மேகவர்ணராசன் மறுபடியுமதைப்பார்த் தையாவிப்போதென்ன செய்யலாமெனவவன் பார்ப்பானிடத்திலிருந்தாட்டைச் சில வஞ்சர்களெப்படிவஞ்சித்துக் கொண்டு போனார்களோ வப்படி நான் கோட்டான்களிடத்திற்குப் போயவர்களை வஞ்சனைபண்ணிக் கொல்லுகிறேனென வதைக் கேட்டிராசனவர்களாட்டையெப்படிக் கொண்டுபோனார்கள் சொல்லுமென மந்திரி சொல்லுகிறான்.

"ஒரு தேசத்திலே மித்திரசர்மாவென்னும் பிராமணன் மாசிமாதத்தில் யாகஞ்செய்யவேண்டிப் பசுச

ம்பாதிப்பதற்காக வேருரூர்க்குப் போயொருவனை
ப்பசு கேட்கவவனிவனற்காரியத்தைக்குறித்துக் கே
ட்கின்றுனென்றற்குடம்பட்டு நேர்த்தியான வொரு
பெரியவாடு கொடுக்க வாங்கிக்கொண்டு வருகையி
லவ்வாடிங்குமங்குமோடத் தொடங்கினதினலதைத்
தோளின்மேற்போட்டுக்கொண்டு நடக்கையிலதைச்
சில வஞ்சனைக்காரர்தூரத்திலிருந்து பார்த்துப் பா
ப்பானை வஞ்சித்தந்தப் பசுவை வாங்கிக்கொண்
டோமானுலெல்லாரும் பசிதீர்த்துக் கொள்ளலா
மென்றுலோசித் தவர்களிலொரு தூர்த்தன்வந்தோ
யநித்தியாக்கினி வளர்க்கின்ற பிராமணு நீ சீலனுயி
ருந்திப்பழிப்பான காரியத்தையேன் பண்ணுகிறுய்?
மிகவுமீனமுள்ளநாயைத் தோண்மேலெப்படிக்கொ
ண்டுவருகிறுய்? நாய், கோழி, சண்டாளன், கழு
தையாகியவிவைகளைத் தொடலாகாதென்று சாத்
திரமிருக்கிறதேயென்று சொல்லக்கேட்டுப் பிராமண
ன் கோபித்துக்கொண்டு நீ யாகப்பசுவை நாயென்
றெப்படிச் சொல்லுகிறுய்? நீ கண்கெட்டையாவெ
ன்றுவெனத் தூர்த்தன் பிராமணு கோபித்துக்கொ
ள்ளாதே சுகமாய்ப் போவெனப் பிறகு பிராமணன்
கொஞ்சதூரநடந்து போனன். மறுபடி யிரண்டாந்தூர்
த்தன் வந்து, ஓ அந்தணுவிக்கன்றின்மேலுனக்கென்

ன பட்சமிருந்தாலுஞ் செத்தபிறகதைத் தோளின் மேலெடுத்துக்கொண்டு போதல்சரியன்று, செத்த பிருகங்களைத் தொட்டாற் சாந்திராயணத்தையும் பஞ்சகவ்வியத்தையுமல்லாமலந்தத் தீட்டுப்போகாது. இப்படிக் கொத்த சிஷிதத்தைத் தோண்மேலேன் சுமந்துபோகவேண்டுமென வப்போதுமப்பிராமண னப்படியே சொல்லிவிட்டுப் போகத் தொடங்கிறு னுடனே மூன்றுங்கபடியெதிரிட்டு ஓ ஐயனே கழுதையைத் தீண்டுகிறவனுக்குச் சசேலஸ்நானஞ்சொல்லியிருக்க நீ யதையெப்படிக் கொண்டுபோகத் துணிந்தாயென வந்தணனிந்தவாட்டைக் குறித்து மனிதர்கள் பலவிதமாகத் தர்க்கிக்கிறபடியாலிதுவே தோவொரு ராட்சசனுயிருக்குமென்றெண்ணியதைப் பூமியில்விட்டுத் தன் வீட்டுக்குப் போனன். பின் பவ்வஞ்சகர்களதைக் கொன்றுதின்றார்களாகையாலுன் சத்துருவை வஞ்சித்துன்கருமத்தை முடிப்பேன். நானென்னவுபாயஞ் சொல்லுகிறேனே வப்படியேசெய். நீ சத்துருபக்ஷத்திலிருக்கிறுயென்றென்னை நிந்தித்துவேறென்றனிரத்தத்தை யென்மேலெல்லாம்பூசி யாலமரத்தின் கீழெயெறிந்துவிட்டு நீ கூட்டங்களோடுகூட மலையின்மேற் போயிருந்தாற் கோட்டான்கடங்கள் பகைவர்களுக்கிவன் விரோதி

யாயிருக்கிருனென்றெண்ணிக் கொள்ளுவார்கள். பிறகு நானவர்கட்கு நம்பிக்கைவருவித்துத்துர்க்கமுதலானவற்றினுளவறிந்து சத்துருநாசம்பண்ணுவேன். அதுவரைக்கு நீயங்கேயிரு. இவ்வாலோசனை நான் முன்னமேசெய் திப்போதுனக்குச் சொன்னேனென விப்படியதனுள்ளுறையைக்கேட்டு மேகவர்ணனத்தியந்தம் பிரியமான பிராணனை நீ துரும்புபோணினைத்தாயெனப்பிரதானி ராசகாரியத்துக்காகச் சேவகர்களிப்படியே செய்யவேண்டும். இடர்வருங்காலத்திற்சேவகர்களுதவுவார்களென்றரசர்கடாமபிமானத்தினுலவர்களைப் பரிபாலிக்கிருர்கள். அப்படியுதவாவிட்டாற்பரிபாலனத்துக்குப் பயனென்னையென் றிப்படிச்சொல்லிப்போய்க்கலகத்துக்காரம்பித்தது. இந்த ரகசியமிரண்டாம் பேருக்குத்தெரியாததனுன் மற்றைப்பறவைகளதைக்கொல்லத் தீர்மானிக்கவப் போதுமேகவர்ணனிங்களவனைத்தண்டிக்கவேண்டாம். இவன்பகையாளிக்கு நன்மைபண்ணுகிற துஷ்டனுகையாலிவனை நானே சிக்ஷித்துக்கோபமாறுவேனென்று சொல்லி யெழும்பியெழும்பி மூக்குமுனையாலதைப்பொய்யாகக்குத்திச்சங்கேதப்படி யாலமரத்தின் கீழெறிந்து கூட்டத்தோடுகூட வேறிடத்திற்குச் சென்றது. பொழுதுபோனவுடனே ராசகோ

சிரஞ்சீவி நான மேகவர்ணன் மந்திரி என்பேர் சிரஞ்சீவி line omitted

ட்டானவவிடத்திற்கு வந்து மரத்தைச்சுற்றி முற்று கைபோட்டுக்கொண்டுகாகங்களைப் பார்க்கும்போதி யாதொன்றுமங்கே யில்லாமையாற்றன்கூட்டத்தை ப்பார்த்துக் காகங்களெவ்வழியாய்ப் போயினவவ்வ ழியுங்கட்குத் தெரிந்திருந்தாலிப்போதே யவர்களைக் கொல்லுவோம். பகைவர்க ளொக்கமுதலியவற்றைச் சேர்வதற்கு முன்னேயானாலவர்களை வெல்லலாம்.பி ன்பு வெல்லக்கூடாதென்றிப்படிச் சொல்லிக்கொண் டிருக்கையிற்சிரஞ்சீவிமெல்லெனக்கத்தினான். அதை க்கேட்டமாத்திரத்தில் வெகு கோட்டான்கள் போ யதைக் கொல்லத்தொடங்கும்போது, சிரஞ்சீவி அ க்கொடியவனெனக்கிப்படிப்பட்ட வவஸ்தைவரப்ப ண்ணினானையா னுங்களரசனைச் சரணமாகவ டைகிறேனென விதைக்கேட்டுச் சேவகர்களருமர்த் தனனுக்குச் சொல்லவவனதைக்கேட்டாச்சரியமா யதனருகே போய், ஓ சிரஞ்சீவியுனக்கிந்த ஸ்திதி யேனேரிட்டதெனச்சிரஞ்சீவி கைகூப்பிக்கொண்டு முன்னாணீர் காகங்களையடித்தீரொன்று கோபமாயந்த க்கொடிய மேகவர்ணனும்முடனே போர்செய்யவா யத்தப்படவப்போது நான்ராசனேயிதுவுனக்குத் த க்கதன்று. வலியவனுடனே யெளியவன்போர்செய் தால் விளக்கையவிக்க விட்டிற்போய் விழுகிறாற்

போற்கெடுதியுண்டாகுமாதலாலவருடனே சமாதானம் பேசியவர்கள் கேட்பதைக்கொடுத்துப் புத்திமானானவனுயிரைக் காப்பாற்றவேண்டும். பணமெப்போது மீட்டிக்கொள்ளலாம். உயிரிழந்தாற்பெறக்கூடாதென்றிப்படிச் சொல்லவென்னை நீ பகைவர்பக்கமாய்ப் பேசுகிறாயென்று வைதிந்தவுபத்திரவம்பண்ணினானிப்போதெனக்கும்முடைய திருவடிகளேதுணை. எனக்கிந்தக்காயங் குணப்பட்டாற்காகங்கண்முழுதையுங் கொன்றுமக்குக் கீழ்ப்பட்டிருப்பேனென் றிப்படியது சொல்லக்கேட் டுலூகராசன், குருதிக்கண்ணன், கொடுங்கண்ணன், கொள்ளிக்கண்ணன், குரூரநாசன், பிரகாரநாசனென்னுந்தன்னுடையவைந்து மந்திரிகளையும் பார்த்துச்சத்துரு மந்திரியாகியவிவனமக்குக் கைவசமானானிவனையென்னசெய்யலாமெனவப்போது, குருதிக்கண்ணனிவனவனுக்கு முதன்மந்திரி காலவிசேஷத்தாலவனுக்கிவன் பிரதிகூலமாய்த் தோற்றப்பட்டான். அவனொருநாளுமிவன்வார்த்தைக்குவேறாக நடக்கிறவனல்லனாதலாலிவனைத் தம்மிடத்தில் வைத்துக்கொண்டிவன் கையாலே சத்துருவோடு சந்திசெய்யவேண்டுமிதுவேதக்கது. சாமமுதலாக நான்குபாயத்திற் றண்டங்கடைப்பட்டதாகையாலே யந்தப்

பிரயோகங்கடைசியிற் பண்ணவேண்டுஞ் சாமர்த்தி
ஞற்செய்கிற காரியமெப்போதுங் கெடுகிறதில்லை.
ஆகையாலவர்களிடத்திற்றண்டத்தை யாலோசிக்க
லாகாது. சருக்கரையைத்தின்று பித்தம்போமானு
ற்கைப்பான மருந்தையேன்றின்னவேண்டுமாதலா
ற்சாமோபாயமே யென்சம்மத மிதுவேநல்லதென
விதைக்கேட்டவுருமர்த்தன னிரண்டாமமைச்சனைப்
பார்த்துன்னுள்ளுறையேதனைச் சொல்லெனக்கொ
டுங்கண்ணன் வேந்தனேயிக்காகங்கணமக்கியல்பா
ன வைரிகளாகையாலிவர்கள் சமாதானந்தக்கதன்
று தண்டமே தகுந்தது. வெல்லக்கூடாத பகைவ
ர்களிருந்தாலவர்கட்கு விரோதமாகிய தாயாதிகளை
வருத்தவேண்டும். இல்லாவிட்டாற்பணங்கொடுத்தா
வது பொய்ப்பத்திரம் பிறப்பித்தாவதவர்களொருவ
ர்க்கொருவர் பகையெழுப்பவேண்டும். நடுவிற்புரா
சனுண்டானுன்முத்தும் பந்தனைப்படுகிறது. ஆதலா
லிதைக்குறித்தென் சொல்லைக்கேட்டுச் சுவபக்ஷ
த்தை ரக்ஷித்துக்கொண்டு பரபக்ஷத்தைப்பேதிக்க
வேண்டுமிக்காகம் வைரியாயினுங்கொல்வது நன்ற
ன்று. ஒருவேளை பகைவனுநன்மைசொல்லுகிறான்.
ஒரு திருடனொருவனைப்பிழைப்பித்ததுமொருராட்
சதனிரண்டு பசுக்களைப் பிழைப்பித்தது மறியீரோ

வென வரசனதைக்கேட்டதுவெப்படியெனக்கொடு
ங்கண்ணன் சொல்லத்தொடங்கிற்று.

" ஒரு நகரத்திலிருக்கிறவேழைப்பார்ப்பான் றன
க்கொருவன் கொடுத்த பசுவின் கன்றிரண்டையும்
புன்முதலானவைகள் போட்டு மிகவும் பெருத்துக்
கொழுக்க வளர்த்தா னக்கடாரிகளைப் பார்த்தவற்
றைக்கொண்டுபோக வொருதிருடன் றும்பெடுத்து
க்கொண்டு புறப்பட்டுவரும் வழியிற்கோரப்பல்லுநீ
ண்டமூக்குஞ் செம்பட்டமயிருஞ் சிவந்த கண்ணுங்
கறுத்தவுடம்புமாகவிருக்கிற வொரு ராக்ஷதனைக் க
ண்டு பயந்தவனைப்பார்த்து நீ யாரெனவவனுன் சத்
தியவசனனென்னும் ராக்ஷதனீயார் சொல்லென வி
வனுன்றிருடனொரு வறியபிராமணன் வைத்துக்கொ
ண்டிருக்கிறவிரண்டு பசுக்களைத் திருடப்போகிறே
னெனராக்ஷதன் மித்திராவவ்வந்தணன் பரிசுத்தனு
கையாலுனுமவனைத்தின்பேன். பின்பிருவர் காரியமு
மாகுமென விப்படிப் பேசிக்கொண்டிருவருமங்கே
போகும்போ தந்தணன் றூங்கிக்கொண்டிருந்தமை
யாலவனைத் தின்ன விராக்கதன் போகவவனைப் பா
ர்த்துச் சோரன் மித்திரா நான் பசுவிரண்டையுங்க
ளவுசெய்தபிறகு நீயவனைத்தின்னென ராக்ஷதன் சி
னேகிதனே பசுக்கூச்சலாற் பார்ப்பான் விழித்துக்

கொண்டானம்முடைய காரியமெல்லாங் கெட்டுப் போமாதலானான் முன்னேயவனைப் புசிக்கிறேன். பின்னர் நீயச்சமில்லாமற்கோக்களைக் கொண்டுபோவெனக் கள்ளனியவனைத் தின்னத்தொடங்குமாவத்தால் வேறொருவன் வந்தாலவனென்னைக் கொண்டுபோகவொட்டானாதலாற் பசுக்களிரண்டையுங்கொண்டுபோனபின்பு நீயவனைத் தின்னென்றிப்படியிருவர்க்கும் வாதநடக்கையி லவ்வேதியன் விழித்துக் கொண்டான். அப்போது கள்ளன் ஓ பிராமணாவிவ்வரக்கனுன்னைத் தின்பேனென்கிறானென வதைக் கேட்டிராக்கதனிக்கள்வனுன் மாடுகளைக் களவாடவந்தானெனவிப்படியிருவர் பேச்சையுங் கேட்டுப் பார்ப்பான்மெலுக்குவைப்பட்டிஷ்டதேவதை தியானத்தா லிராக்ஷதனினின்றுந் தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு கையிற்றடியெடுத்துவந்து கள்வனையடித்துத்துரத்தினான். ஆதலான் மாற்றானுமொருகாலிதஞ் சொல்லுகிறானென்கிறேனென விப்படியவனுள்ளத்தை யறிந்தரிமர்த்தனன் கொள்ளிக் கண்ணனைப்பார்த்துன் மனதைச் சொல்வாயெனவவன் மகாராஜனே சாமமும் பேதமுமெனக்குடம்பாடல்ல, சமாதானத்தாற் பகைவனுக்குச் செருக்குண்டாகுமற்றுமுமது பேதத்தையவனறிந்தாலொருவேளை

யோசமுஞ்செய்வானுதலால் விவேகி கொடையாற் பகைவனை வசம்பண்ணி யதைமேன்மேலும் பெரு ச்செய்தாற் பின்பவன் றனக்குத் தானே கைவசமாவான். மேலுமிவனவர்களோடு விருத்தமாய் நம்மிடத்தில் வந்தமையால் விரோதிகளிடத்திலிருக்கிற குறைச்சல்களை யறிவித்து நமக்குச்சந்தோஷம் வருவிப்பானதுபற்றி யிவனைப்பாதுகாக்கவேண்டும். இவ்வனஞ்செய்தாலொருவர்க்கொருவ ரின்சொற்களாற் காலப்போக்குஞ் சம்பவிக்கும். மேலுநம்முடைய மர்மங்களையும் வெளிவிடான். இங்ஙனமன்றியொருவர்க்கொருவரிரகசியங்களை வெளிவிட்டாலவர்கள் வயிற்றிலிருந்த பாம்பும் புற்றிலிருந்தபாம்பு நாசமடைந்தாற்போற் கெடுவார்களென வுலூகராஜனதெப்படியெனக் கொள்ளிக்கண்ணன்.

"விஷ்ணுவர்மனென்னுமொருமன்னனுக்கு வயிற்றிலொருநோயுண்டாகி நாளுக்குநாளுடம்பு மெலிந்துபோகிறதினாலவன் றேசாந்தரங்கட்குப் போயொருகோயிலிலிருக்கையி லவ்வூரிலிருந்தரசு செய்துகொண்டிருக்கிறபலியென்பவனுடைய குமாரிகளிருவரும் பலியினிடத்திற்கு வந்தபோதவர்களிலொருத்தியரசனைநோக்கி ராசனே வெற்றியடைவாயென்றாள். மற்றொருத்தி நல்லபோசனம்பண்ணுவாயெனவிதை

க்கேட்டவுடனே யரசனுக்குக்கண்கள் சிவந்தமைச்சர்களைப்பார்த்திந்தக்கெட்ட பேச்சுக்காரியை நோயாளிக்குக்கொடுத்தாலிவளல்லபோசனங்களை யநுபவிப்பாளென வமைச்சர்களிராஜன் கட்டளையிட்டபடியே கோயிலிலிருந்தவிராசகுமாரனாகிய பிணியாளிக்கவளைக்கொடுத்தார்கள். பின்பவள் கணவனை யீச்சுரனைப்போலெண்ணிப் பணிவிடைகள் செய்தவனையிட்டுக்கொண்டு மற்றொரு தேயத்துக்குப்போம்போது வழியிலோரிடத்திலிறங்கிவேலைக்காரனைக்கூடவழைத்துக்கொண்டுசமையலுக்கானகடைச்சரக்குகள் வாங்கப்போனபோது,வியாதிஸ்தனாகிய ராஜகுமாரனித்திரைபோனான். அவ்வேளையிலங்கொருபுற்றிலிருந்தபாம்பு ராஜன்கிட்டவந்துபேசவவ்வொலியைக்கேட்டவன் வயிற்றிலிருந்தபாம்புஞ்சத்தித்ததப்போழ்திரண்டுக்கும்வாக்குவாதமுண்டாகவிதற்குள்ளேயவன்பெண்டாட்டிவந்து மரத்தின்மறைவினின்றவற்றின்பேச்சுகளைக்கேட்டுக்கொண்டிருந்தாள் புற்றுப்பாம்புவயிற்றுப்பாம்பைப்பார்த்தடா துராத்மாவேயிந்தவழகுள்ள ராஜபுத்திரனையேன்வருத்துகிறாயென, வயிற்றரவாகாரநிறைந்தகுடந்கிலிருக்கிற வென்னை நீயேனிந்திக்கிறாயெனப் புற்றரவு துஷ்டா கடுகுகின்றாளை ளியிறப்பாயவன் சுகமடைவான்.

இதுவொருவர்க்குந்தெரியாதெனப்பின்பவ்வயிற்றர வுவெங்கீராலுனக்கும் லயம்வருமென விப்படியவ்வி ரண்டிரகசியங்களையுங்கேட்டவளவ்வண்ணமே செ ய்தப்பாம்பைக்கொன்றாள். அதனான் மன்னவனோய் தீர்ந்துதன்னகரத்திற்குமனைவியோடுகூடவரும்போ தங்கேறியிலவடந்தையுஞ்சுற்றமும்பார்த்திருவர்க்கு ஞ்சத்காரம்பண்ணியவர்களை வழியனுப்பப்பின்பிரு வருந்தங்கடேசத்துக்குப் போயரசாண்டுகொண்டி ருந்தார்கள். ஆகையாற்பரஸ்பரம்ரகசியங்களைக்காப் பாற்றாவிடினிப்படி நஷ்டநேரிடுமென விதைக்கேட் டிறைவன் குருநாசனைப்பார்த்தான் னிஷ்டமேதென வதுவிம்மூவர் சொன்னதமுத்தமமாக விருக்கவில் லை. சாமதானபேதமென்னுமுபாயங்கள் வலியில்லா தவர்களைக்குறித்திருக்கின்றன. வலியுள்ளவர்கள் ச த்துருக்களிடத்திற்றண்டமே செய்யவேண்டும். அ தைத்துறந்து சாமமுதலாகிய தந்திரத்தையோசிக் கிறவனைப்பகைவர் பயந்தவனென்றெண்ணி யவன் மேல் வருவார்களாகையால் வேந்தன்றண்டத்தினா லேயே பாக்கியஞ் சேகரிக்கவேண்டும். பராக்கிரம மில்லாவிடிலெது தெய்வத்தாலேனேரிடுகிறதோ வதை நுகரவேண்டும். மேலுமுலகத்திலெல்லோரும் லட் சுமியைவிரும்புகிறார்களப்படிவிரும்பினாலுமனவூக்க

த்தோடு தண்டத்தாலெதிரிகளையவமானம் பண்ணு கிறவர்களுக்கே லட்சுமிகைவசமாகிருள். சோம்பலானவர்களருமையானபொருளைக் குறித்திலக்குமியைப்பிரார்த்திக்கிருர்கள். பராக்கிரம முள்ளவனே தன்சௌரியத்திஞலிலக்குமியைப் பல்விதமாகவநுபவிக்கிருஞதலாற்பலவான் பகைவனைக்கொல்லவேண்டுமெனவிதைக்கேட்டரசன் பிரகாரநாதனை நோக்கியுன் மனதிலென்னவிருக்கிறதெனவவன் மகாராசாவேயிவன்றங்களையடைக்கலமாகவடைந்த படியிஞலிவனைத்தலைவஞக்கிமுற்காலத்தி லிராமசந்திரன் விபீஷணனைந்தலைவஞக்கிபிராவணுதிகளை யெப்படியழித்தாஞேவப்படியே சத்துருக்களைத் தாமழிக்க வேண்டும். மேலுஞ்சரணமடைந்தவனைக் கொல்லுகிறவன்ரௌரவநரகத்தையடைவானென்று சிபிச்சக்கிரவர்த்தி தன்மாமிசத்தை வேடனுக்குக்கொடுத்துப்புருவைவிடுவித்தானென்று பாரதத்திற்சொல்லியிருக்கிறது. அப்படியேயொருவனிடத்திலவன் பகைவன்வந்து நடுக்குறும்போதவனுக் காதித்தியஞ்செய்வதைக்குறித்தவன்ருப்பிற்குதித்தானென விதைக்கேட்டரிமர்த்தனனதெப்படி சொல்லெனச் சொல்லுகிறது.

"ஒருவனத்திலொரு வேடன்கையிற் குருவிக்கூடுங்கண்ணியுந்தடி முதலானவெட்டைக்கருவிகளுமெடுத்துக்கொண்டு திரியாநிற்கையிலசதியிற் பெருமழைவந்திருட்டிக் கொண்டு பிரளயகாலம்போலக் காற்று மெழும்பவப்போ தவ்வனசரனடுக்கலெடுத்து மரத்தின்சார்பினின்று பகவானே. யிந்தவேளையிலுன்னைவிட வேறொருவருங்காப்பாற்றுவாரில்லையெனவவ்வேளையிலம்மரத்தின்மேலிருக்கும் புறாத் தன்பெட்டைவரவில்லையென்று விசனமாயின்றைக்கென்னுயிர் வரவில்லையவளை யாராயினும் பிடித்தார்களோவென்னமோவவளில்லாமலிங்கெங்கும் பாழாகத்தோற்றுகிறது. மனையாளில்லாதவீடு சுடுகாட்டைப்போலிருக்கிறது. கற்புங்கணவனின்புறும் வகைச்செயலுமுள்ள வில்லாளையுடையானெவனோவவனே பாக்கியவானென்றிப்படியவன் புலம்புகிறதைக்கேட்டவ்வேடன் கைக்கூட்டிலகப்பட்டிருக்கிறபெண்புறாத் துக்கித்து முன்பிறப்பிற்றீவினைசெய்தவர்களுக்குப்பலவகைப்பட்ட துன்பமுஞ்சிறையுநோயும் வறுமையுஞ்சம்பவிக்கின்றன. அஃதிருக்கட்டும். எச்சமயத்திலெதுநேரிடுமோ வதற்குத் தப்பாதும் பிசகுகிறதில்லையென்று சொல்லிப் பிறகு தன்பதியைக்குறித்து ஓஓ என்பிராணநாயகா [illegible] வீட்டுக்குவந்தவிவ்வே

டனுக்குக் குளிர்முதலாகிய துன்பத்தை நீக்கியுதவி செய்யவேண்டும். வந்த விருந்தையோம்பாவிட்டாலவன்றன் பாதகத்தையில்வாழ்வானுக்குக் கொடுத்தில்வாழ்பவன் புண்ணியத்தைக் கொண்டுபோகிறானாதலாலிவனம்முடைய பெண்டைப் பிடித்தானென்னுந் துக்கத்தை மனதில்வையாமலிவனுக்கின்றமாத்திரம் பூசிக்கவேண்டுமெனவிப்படிப் பெண்புறாவின் வாக்கியத்தைக்கேட்டு வேடாவுன்வரவு நல்லவரவாகுக. நீ மனதிற்சிறிதுமையமில்லாமலுன் வீடாக நினைத்துவேண்டுவதைக் கேளென, வில்லி கபோதமேயென் குளிரைப்போக்கடியெனக்கபோதங்காட்டிலிருந்தொரு கொள்ளியெடுத்துக்கொண்டு வந்து சருகுகளின்மேல்வைத்து மூட்டி வேடனைப்பார்த்து நெருப்புமூண்டெரிகிறதிதினீ குளிர்காய் முன்றிவினையானான் பறவையாயிருக்கின்றமையாலென்னன்னிடையுன்பசிக்கேற்ற பதார்த்தமில்லை. இப்போதநேக துன்பங்கட்கிடமாயும் பரோபகாரமாகாமலுமிருக்கிற விச்சரீரத்தை வைத்துக்கொண்டிருந்து பலனென்னை. இதனானீயுன்னாத்மாவைச் சந்துஷ்டிசெய்வியென்றிப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே பிறருதவியின்பொருட்டெரிகிற வழலிலானந்தத்தோடு விழவப்போது, வேடன் ஆ ஆ என்பொருட்டிஃதுடலைத்து

றந்தது. மேலு நான்றியொழுக்கமுள்ளவன். வேறொ
ன்றின்றசையினாற் சீவனம் பண்ணுகிறேன். பரோ
பகாரமுஞ்சிறிதாயினுந்தயையுங்கனவிலு மறியேனா
தலாலூனைத்தின் றூனைப்பெருக்கின பாவி கோரந
ரகத்திற்குப் போவேனிதையெனக்குத் திருஷ்டாந்த
மாயிந்தப் புறாக் காண்பித்ததனாலிதுமுதலாகப் பசி
தாகங்குளிர் வெயில் பொறுத்தலிவற்றா லுடம்பை
யுலர்த்தி நான் பாபமில்லாதவனாகக் கடவேனென்
று சொல்லிப் பச்சாத்தாபத்துடனே தன்கூடு தடிக
ண்ணி முதலானவாயுதங்களை முறித்தெறிந்துவிட்ட
ந்தப்பெண்புறாவை விட்டுவிட அதுவுயிரினுஞ்சிறந்த
தன்னாயகன் றருமத்தின் பொருட்டுடலைக் கொடுத்
தானென்றெண்ணி யதுவுமந்த நெருப்பிற்குதித்திற
ந்தவுடனே யதுவொரு திவ்வியஸ்திரியாய்க் கண
னோடுகூடச் சொர்க்கத்துக்குப்போயிற்று. வேடனு
மிரக்கத்தினாற் பரிசுத்தனாய் நெருப்பிற்றேகத்தைப்
போட்டுவிட்டு நற்கதியையடைந்தானாதலாலபயமெ
ன்றடைந்தவர்களைக் காக்கவேண்டுமெனவிதைக்கே
ட்டரிமர்த்தனனெனக்குமிப்படியே யபிப்பிராயமிரு
க்கின்றது. இவன் சத்தியவானும் புத்திமானுமாயிருக்
கின்றான். கபடியல்ல னிவற்றை யறியாமன் மேக
வர்ணனிவனை மானபங்கஞ்செய்தானிவனைக் கொன்

ருஞன்விசுவாசகாதகனுவேன். பிரமகத்தி, கள்ளுண் டல், களவாடல் இவற்றிற்குப் பிராயச்சித்தமுண்டு. விசுவாசகாதகத்துக்கதுவில்லையன்ருே, ஆகையாலி வனுக்குச் சம்மானம்பண்ணி நமது துர்க்கத்திற்கிட் டுக்கொண்டு போகவேண்டுமென் றுறுதிசெய்திரா சன் சிரஞ்சீவியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறது. நீயெ ன்கோட்டையில் வந்து சுகமாவிருநானுன்னைப்பாது காப்பேனென விதைக்கேட்டுச் சிரஞ்சீவிகளிப்புற்று மகாராஜாவேநான் விஸ்தரித்துச்சொல்லுவதென்ன வென்குடிப்பிறப்புப்பிரபுவுக்குச் சகவாசத்தால் வர வரத்தெரியுமென, அப்போது குரூரநாசனிப்போது கோட்டான் குலமெல்லாமிராசன்குற்றத்தாற்பாழா கும். பிறர்குற்றங்களை யரசனுக்கறிவிக்கவேண்டும். அரசனிதத்தைக் கேளாவிடினதற்கென்னவுபாயமிரு க்கின்றதென விங்ஙனஞ்சொல்லவரசனதைக்கேளா மற்சிரஞ்சீவியைத் தன்னரணிற்கொண்டுபோய் வை க்கப்பின்னர்ச்சிரஞ்சீவிநம்மைக்கொல்லவேண்டுமெ ன்றவனெல்லாரிலுங்கெட்டிக்காரன். மேலுமெசமா னனுக்கு நன்மையேசெய்பவன். மற்றவர்களெசமா னனைப்போல மூடர்களாகையாலவனொருவனில்லா விடிலிவர்களை வெல்வதருமையன்றென்றிப்படி மன துக்குட்குது கலிப்புடனேயாலோசித்துக் கொண்டி.

ருக்கையிலரிமர்த்தனன் காரியகாரர்களைப்பார்த்திச்
சிரஞ்சீவிக்குத் தூர்க்கமெல்லாங்காட்டுங்களென,ரா
சகட்டளையின்படி யெல்லாம்பார்த்து நாமிதற்குள்
ளிருந்தானமதெண்ணமுடியாது. பின்னுநம்முடைய
வஞ்சனைகளையுந்தெரிந்து கொள்ளுவார்களாதலாற்
கோட்டைத் தலைவாசலிலிருந்து மனோபீஷ்டத்தை
முடிக்கவேண்டுமென்று தனக்குள்ளே தீர்மானித்தர
சனைநோக்கிச்சொல்லுகிறது. மகாராசனே நான்வா
யசமாதலாலுள்ளேயிருக்கத்தக்கவனல்லன். உமது
சடைவாசலிற்காத்திருந்து கபடமில்லாமற் சேவித்
துக் காலந்தள்ளுவேன். அன்புள்ளவனுமனதழுக்கி
ல்லாதவனுமாகிய சேவகனெங்கிருந்தாலுஞ்சிந்தை
யில்லையென்றிவ்வண்ணஞ்சொல்லிக் காகமங்கேயே
யிருந்தது. அப்போது குரூரநாசன் இராஜா வமைச்
சர் முதலிய நீவிரெல்லீருமூர்க்கர்களாயிருக்கிறீர்க
ளென்றெண்ணுகிறேன். முற்காலத்தினடந்தவொரு
கதையுமிருக்கிறது. முதன்மூடனிரண்டாவதுவே
டன் மூன்றாவதரசனான்காவதமைச்சனென்று சொ
ல்லிவிட்டொரு பறவை பறந்து போயிற்றெனவப்
போதவர்களதெப்படியெனக் குரூரநாசன் சொல்
லுகிறது.

"பொன்னாகவெச்சமிடுகிறவொரு பறவை மலையின்மேனெடுநாளாயிருக்கையிலங்கேயொருநாட்போனவேடனது பொன்னாக மலவிசர்ச்சனம்பண்ணப் பார்த்து மிகவுமாச்சரியமாய் நான் பாலியமுதலாகத்திரிந்துவருகிற வெகு காடுகளிற்பார்த்த பலசாதிப் பறவைகளிலுமிப்படியொன்றைப் பார்த்ததில்லையாதலாலிதையுயிருடனே பிடித்துக்கொண்டுபோவோமென்றெண்ணி மரத்தில் வலைகட்ட வப்போதப்பறவைவழக்கப்படி வந்து சடிதியிலவ்வலையிற்சிக்கிற்று. வேடனதைக் கூட்டிலடைத்துத் தன் குடிசைக்குக்கொண்டுவந்திது நம்மிடத்திருப்பதையரசனறிந்தாலிப்பறவையைக் கொண்டுபோவதுமன்றி, நம்முயிரையும் வாங்குவானாதலாலிக்குணநிதியையரசனுக்குக் கொடுப்போமென்று நிச்சயித்துப்பறவையைத் தந்தரசனுடனே நடந்தசெய்தியை விண்ணப்பம்பண்ணவப்போதவனிரத்தினமிழைத்தவொரு கூட்டில் வைக்கவதைப்பார்தது மந்திரியசம்பாவிதமான விவ்வேடன் பேச்சைக்கேட்டிதையேன் வாங்கினீர் விட்டுவிடுமெனவிதைக்கேட்டப்பறவையை மன்னவன் விட்டவுடனேயதுராசன் மனைச்சிகரத்திலுட்கார்ந்துகொண்டு முன்னே நான் மூடனிரண்டாவது வலைகாரன் மூன்றாவதிராசனுன்காவது

மந்திரிமூடர்களென்றிப்படிச்சொல்லிப்பறந்துபோ
ய்விட்டதென்றிச்சங்கதியைச்சொல்லிப்பின்னிஷ்ட
மித்திரர்களைப்பார்த்தின்றைவரைக்குமிவ்விராஜாவி
ன் சார்பிலிருந்தேனினிவேறொருமலையைச்சார்ந்திரு
க்கவேண்டும். நரியானது குகையைப்பார்த்துக் கூப்
பிட்டுச் சுகமடைந்தாற்போல வருவதற்கு முன்னா
லோசிக்கிறவனின்பமடைவானென வப்போதவைக
ளதெப்படியெனக் குரூரநாசனொருவனத்தில் வசித்
திருந்த கிரகிரனென்னுஞ்சிங்கமோர்நாளிரைக்கு நெ
டுநேரந்திரிந்தும். யாதொரு. பக்ஷணமுங்கிடையா
மையினாற் போதுபோனவுடனே யொருபெருங்கு
கையைப்பார்த்திதிலடைகிறதற்கியாதேனுமொருபி
ராணிவருமதைத் தின்றுபசியாறலாமென்று தனக்
குட்டீர்மானித் ததிலொளித்துக்கொண்டிருக்கையி
லக்குகையில் வசிக்கிறவலிபுச்சனென்னு நரிவந்தங்
கே சிங்கத்தின் காற்சுவடுகளைக்கண்டு சந்தேகித்து
ச் சிங்கமிதிலிருக்கிறதையுமில்லாததையுஞ் சோதித்
துப் பின்புள்ளே புகவேண்டுமென்றெண்ணித் தூர
த்தினின்று கொண்டு ஓ குகையேகுகையேயென்றி
ரண்டுதரங்கூவி யழைத்துக்குகாய் நீ யென்னோடு
பேசாமலிருக்கிறதென்ன உனக்குமெனக்கும் பிர
திதினஞ்சம்பாஷணை நடந்துகொண்டிருந்ததே யி

ன்றைக்கேனீபேசவில்லை விளைவாய்ச்சொல்லில்லா
விட்டானுன் மற்றோரிடத்திற்குப்போய்விடுவேனெ
ன்றுசொல்லி மீண்டுங்கூப்பிட்டது. அப்போது சி
ங்கநினைக்கிறது. இக்குகை நாடோறும்பேசிக்கொ
ண்டிருக்குமின்றைக்கு நமது பயத்தினு லதனோடு
பேசவில்லை. இதற்குப்பதிலாக நாமுத்தரங்கொடு
ப்போமென்றுலோசித்துப் பிரதித்தொனியினுலந்
கேயிருந்த பிராணிகளெல்லாந்திடுக்கிடும்படியந்நரி
யைக்கூவ, நரியப்பா நான் பிழைத்தேனென்று வே
றோரிடத்திற்கோடிப்போய்விட்டது. ஆதலால் யா
தொன்றையுமுன்னேயாலோசித்துச்செய்யவேண்டு
மென்று தன்மித்திரர்கட்குச் சொல்லியவர்களோடு
குரூரநாசமந்திரி தேசாந்தரம்போயிற்று. பின்னர்க்
சாகமந்திரி இப்போது கோட்டான் கூட்டத்தைக்
கொல்வதற்கு வருத்தமில்லை விவேகமில்லாத மந்தி
ரியையுடையவரசன் சீக்கிரத்திற்கெடுவான். விவே
கமந்திரி வஞ்சனையான மித்திரர்களைப் பகைவனென்
றறிந்துகொள்வான். இப்படியறிகிறவனிவனிடத்தி
லிப்போதொருவனுமில்லை. ஆதலானங்குலத்தின் ம
ங்களத்தைக்குறித்தியாதாயினும் பிரயத்தனஞ்செய்
யவேண்டுமென்று மனதினிச்சயித்த தன்றுமுதற்றின
ந்தினமொவ்வொரு விறகுகொண்டுவந்து வழியன்

டை போட்டுக்கொண்டேவந்து போராகக்குவிந்த மாத்திரத்திலதைப்பார்த்துச் சூரியனுதித்தவுடனே கோட்டான்களெல்லாங் குருடுகொண்டிருக்கையில் விறகுகளையுஞ்சுள்ளிகளையுங் குகையின் வழியிற் கும்பலாகச்சேர்த்துத் தான் மெள்ள மேகவர்ணனிடத்திற்குவந்தது. அப்பொழுது மேகவர்ணராசனென்னசெய்தியெனச்சிரஞ்சீவி நான் பகைவர் குலவேரைப்பிடுங்கத்தக்கவுபாயஞ்செய்திருக்கிறேன். நீங்களொவ்வொருத்தரொவ்வோரெரிகொள்ளி விழுக்காடு கொண்டுவந்தென் சாகையின்மேற்போட்டாற்கோட்டான்களெல்லாமிறக்குமென விதைக்கேட்டுக் காகராசனென்னவுபாயஞ்செய்தாய் சொல்லென, மந்திரி மகாராசாவே யிதுசொல்லத்தக்க சமயமன்று. நான் சொல்லுகிறசெய்தியைப் பகைவரறிந்து வேறோரிடத்திற்கோடிப்போனானம்முடைய வித்தனை முயற்சியும் வீணாய்ப்போம். மேலுங்கடிதிற்செய்யத்தக்க காரியத்திற்றாமசஞ் செய்யலாகாதெனக்கேட்டுக்காகராசன்றன்பரிவாரத்தோடுகூட வெரிகொள்ளிகளைக் கொண்டுவந்துலூகங்களிருக்குங் குகைவழியிற்போட வந்தப்புகையினாற்கோட்டான்கள் பயந்து கலக்கமுற்றிரைச்சலிட்டுக்கொண்டு வெளியே வருகையிற் போகவழியில்லாமை

யாலப்போது குரூரநாசன் சொன்னதை நினைத்துக்கொண்டவன் வார்த்தையைக்கேளாமைக்குப் பலனிதுதானிதுதானென்றழுகுரலோடுசொல்லிக்கொண்டிருக்கையி னெருப்புச்சுவாலை யதிகரித்துக்கோட்டான்களிறந்தன. பின்பு மேகவர்ணராசன் முன்விட்ட தன்மரத்திற்குடிபோய்ச் சுகமாவிராச்சியத்தையனுபவித்துக்கொண்டிருக்கையிற்சிரஞ்சீவியைப்பார்த்து நீ பகையாளி வீட்டிலிருந்தெவ்வாறுகாரியத்தை முடித்தாயெனச்சிரஞ்சீவி குரூரநாசன்றவிர மற்றவர்களெல்லாரு மூடராகையாலவர்களவன் புத்தியைக்கேளாமலவனை யவமானம்பண்ணியென்னைத்தங்கள் தூர்க்கத்திற்கிட்டுகொண்டுபோனார்கள். அதனாலவன்றன் சிநேகபந்துக்களோடுகூடமறுதேயத்திற்குப்போனான். மற்றைக்கோட்டான்கண் மூடராகையா லெரிந்திறந்தார்கள். இவ்வாறே முன்னோர் காலத்திற் சத்துருநாசத்தின் பொருட்டொரு கிருஷ்ணசர்ப்பந்தவளைகளைத்தோளிற்சுமந்து கெடுத்ததெனவதைக்கேட்டுக்காகராசனகைத்துப்பாம்பு தவளைகளைத்தோளிற்சுமந்துகொன்றவிதமென்ன சொல்லுமையாவெனச் சிரஞ்சீவிசொல்லலுற்றது.

"ஒருதேயத்தின் <u>மந்தவிஷ</u>னென்னும் பாம்பிரைகிடையாமன்மிகவும் பசித்தோரோரிகளாயண்டைவ

ரும்போததிலே தவளைகணிரம்பியிருப்பதைக் கண்டிங்கே யாதொரு கபடம்பண்ணினாலல்லாமனமக்கிரையகப்படாதென நிச்சயித்துக்கண்ணை விழித்துக்கொண்டுட்காந்திருக்கவப்போதொரு தவளை பார்ப்பே நியிரைதேடுமுயற்சியைவிட்டுச் சும்மாவேனுட்காந்திருக்கிறுயெனவதைக்கேட்டுச்சர்ப்பமபாக்கியனுகிறவெனக்காகாரமெங்கிருந்துகிடைக்கும். இன்றைக்குப் பிரதோஷகாலத்திலிரைக்காகத்திரிந்துகொண்டிருக்கையிலொரு தவளையைப்பார்த்ததைப்பிடிக்கப்போகையிலதுவங்கிருந்தமிகவுஞ்சத்பாத்திரனுகியவொரு பிராமணனன்டையோடிப்போயிற்று. அது தெரியாமனுனிங்குமங்கும்பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலங்கே நீராடிக்கொண்டிருந்தவொருபிராமணப்பிள்ளையின் காலை யிதுதான் றவளையென்று நினைத்தவன் காலைக்கடித்தே னவனக்கணமே யிறந்தானப்பிள்ளையின் பிதா மிகவுந்துக்கத்காலென்னைப்பார்த்துத் துஷ்டப்பாம்பே யாதொரு குற்றமுஞ்செய்யாதவென் பிள்ளையைக்கடித்தபடியினுனீ மண்டூகங்களுக்கு வாகனமாகக்கடவாய்மற்று மவைகளுடைய சேர்க்கையாற் சீவனமும்பண்ணக்கடவாயென்றிப்படிச் சபித்ததினுனுங்கட்கூழியஞ்செய்ய வந்தேனென விங்ஙனமப்பாம்பின்

பேச்சைக்கேட்டது வெல்லாத்தவளைக்குஞ்சொல லத் தவளைகளெல்லாந் தங்களரசனுடனே கூட வெளியே வந்து மிகவுங்களிப்புடனே மந்தவிஷ சர்ப்பத்தின்மே லுட்காந்தன. அதுவவற்றிற்குப் பலவித கதிகளைக் காண்பிக்கும்போது தவளைகள் யானை குதிரை தேர்களிலு மிவ்வாகனநன்றாயிரு க்கிறதென்று மெச்சிச்சந்தோஷிக்கப்பின் பந்தப் பாம்பிரண்டு மூன்று நாள்வரைக்குமப்படியேநட ந்து பிறகுமந்தகதியாய்ப் போகத்தொடங்கிற்றப் போதவைகளின்றைக்கு மெல்லெனவே னடக்கிறு யென வப்போது புசங்கராசன் பசித்திருக்கிறதினு னடக்கக்கூடவில்லை யென, மண்டூகராசனீ சிறுதவ ளையாகப்பார்த்துத் தின்றுகொண்டிருவென விதை க்கேட்டுச்சர்ப்பமெனக்கிவ்வண்ணமேயந்தணன் சா பமிருக்கிறதப்படியே தாமுங்கட்டளையிட்டீரென்று சொல்லி நாடோறுந்தவளைகளைத் தின்றுகொண்டிரு க்கும்போதங்கே வேறோரரவு வந்திதனடத்தையைப் பார்த்து நம்முடைய பக்ஷணங்களை நீயேன் சுமக்கி றாயிது மிகவும் விருத்தமுனக்கிது யோக்கியமன்றெ னவதற்குமந்த விடஞ்ஞியவைகளெல்லாமறிவேன். சில நாளிலென்கருத்து நிறைவேறுமக்காலத்தை யெதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேனென்றிவ்வாறு சொல்

ஸிப் புன்சிரிப்புடனே பழையபடி நடந்துகொண்டிரு ந்ததிப்படி யெல்லாமண்டேகங்களையுந்தின்று கடைசி யிலவற்றின ரசனையும்பக்ஷித்தது. எந்தச்சமயத்திலெ துசெய்யவேண்டுமோ வப்படிச்செய்துசத்துருக்களை வேரோடுகூட நாசம்பண்ணவேண்டும், நெருப்புத் தன் பராக்கிரமத்தினாற் காடுமுழுதையுந்தகிக்கிறது. மரவேர்கள் பூமியிலிருக்கின்றன. மிருதுத்தன்மை யினாற்றண்ணீருங் காற்றுஞ் செடிமரங்களையவ் வே ரோடு பிடுங்குகின்றனவெனவிங்ஙன மதன்வாக்கிய ங்களைக்கேட்டு மேகவருணன் கடையானவரிடையூ றுவருமென்று பயத்தினாற் காரியங்களைத்தொடங்கு கிறதில்லை. இடையானவர் காரியஙகளைத்தொடங்கி விக்கினம் வந்தால்விட்டுவிடுகிறார்கள். ஆயிரமிடை யூறுகள் வந்தாலுமெடுத்த கருமத்தைமுடிக்கிறவர் கடையாயாராவராதலானீயநேகவித கஷ்டப்பட்டு ப் புத்தியினாலே வெகுபகைவர்களைக் கொன்றாயினு யோக்கியமாகவேயிருக்கிறது. சத்துரு, அக்கினி, இர ணமிவற்றின் சேஷம்வைத்தால் மீண்டும் வளருமெ ன்றறிந்துநீ வைரியைக்களைந்தாய். ஆயுதத்தாலொ ருவன் சாகிறான். புத்தியினாலனேகம்பெயரொருமிக் கச் சாகிறார்களென்றிராஜன் சொன்னமொழியைக் கேட்டுச்சிரஞ்சீவியெல்லாமுன் பிரதாபத்தாலாயிற்

ஞுன்னைப்போலிருக்கிற சத்துக்களுக்கீசுரனும் விதியு நல்ல புத்தியைக்கொடுக்கும். அசத்துக்களுக்குத்துர்ப்புத்தியைக் கொடாநிற்குமிதுவல்லாமற் றடியெடுத்துக் கொண்டடிக்கிற தில்லை. கர்மத்தையனுசரித்துக்கொண்டிருக்கிற புத்தியினாற் பயன்களையடைகிறார்களென்றிப்படிச்சொல்லி மேகவருணனம்மரத்தின்மேற் சுகமாயரசுசெய்துகொண்டிருந்தது.

இங்ஙனஞ் சோமசன்மாவிராஜகுமாரர்கட்குக்ககூகையின் கதையாகச் சந்திவிக்கிரகமென மூன்றுந்தந்திரஞ்சொல்லினான்.

மூன்றவது

சந்திவிக்கிரகம் முற்றிற்று.

நான்காவது

லப்தஹானி.

அல்லது–பேறழிவு.

சோமசன்மாவரசகுமாரரை நோக்கியிடருற்றகாலையிலறிவு குன்ருதவன், குரங்கு முதலையினின்றுவிடுபட்டாற்போற் பெருந்துன்பத்தினின்று மீளுவானெனச் சிறுவர்களதெவ்வணஞ் சொல்வாயெனவாசிரியன் சொல்லலுற்றனன்.

“கங்கைக் கரையினுவன் மரத்தின்மேற்சுமுகனென்னுமொரு வானரஞ் சிலகாலம் வாசம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கையி லங்கே வந்தவோரிளைத்த முதலையைப்பார்த்து நீயென் கிரகத்துக்கு விருந்தாக வந்தமையாலுனக்கு நாவற்பழந் தருகிறேனென்று சில பழங் கொடுக்கத் தின்றத்தியந்த சந்தோஷத்துடனே தன்னிடத்திற்குப்போயன்று தொடங்கித் தினந்தினம் வந்து நானாவார்த்தைகள் பேசிக்கொண்டிரண்டு மந்நியோந்நியமாயிருக்கையி லொருநாண்முதலை சில கனிகள் கொண்டுவந்து தன்னில்லாட்

குகொடுக்கவதுதின் றக்கனி யமிர்தம் போலிருக்க
க்கண்டு தன்னாயகனைப் பார்த்துப் பிராணநாதாவி
ந்தத் தித்திப்பான கனிகளெங்கிருந்து கொண்டுவ
ந்தாயெனவாண்முதலை சமுகவானரனென்னுமென்
னன்பனெனக்குநாடோறுங்கொடுக்க நானங்கேதா
னேயவற்றைப்புசித்துக் கொண்டுவந்தே னின்றைக்
குத்தின்று மிகுந்ததையுனக்குக் கொணர்ந்தேனென
விம்மொழிகளைக்கேட்டுப்பெண்முதலையித்திங்கனியி
ன்பவனிரலமிர்தத்திற்கொப்பாயிருக்கு மதைக்கொ
ணர்ந்தெனக்குக்கொடு. அதனானுன் மூப்புச்சாக்கா
ட்டில்லாமலுன்னோடு நெடுங்காலஞ் சுகித்திருப்பே
னெனவிதைக்கேட்டுமுசலியெனக் குயிர்க்குயிராயி
ருக்கிற நட்டோனாகியவானரத்துக்குநீயேனிந்தத்தி
ங்கு நினைக்கிறாயெனவது நானுனக்ககத்தியமாயிரு
ந்தாலதனிரலைக்கொணர்ந்துகொடு. இல்லாவிட்டா
னானுயிர் வைத்துக்கொண்டிரேனென வாண்முதலை
காதலியே சகோதரனிலுமித்திரனதிக மாதலாலவ
னைக்குறித்து நீயடம்பண்ணவேண்டாமென்று மோ
வாய்க்கட்டையைபபிடித்துவேண்டிக்கொள்ளப்பெ
ண்முதலை நீயென்றைக்குமென்பேச்சுக்குக் குறுக்கு
ச்சொன்னதில்லை. இன்றைக்குமாத்திர மனக்குறை
ச்சற்பண்ணுகிறாயாதலாலிதோநான் சீவனைவிடுகிறே

னெனப்பிடிவாதஞ்செய்யக் கராபெண்ணினிச்சயத்தையறிந்தச்சுமுகனெனக்குக்கொல்லக்கூடாதவனுயிருக்கிருன். நீபாபிடித்ததைவிடாமலிருக்கிரு யாதலானுனிருதலைக்கொள்ளியெறும்புபோலாயினேனென்றிங்ஙனஞ்சொல்லிச் சுமுகனிடத்திற்குப் போயிற்று. அப்போது சுமுகனண்பனேயின்றைக்கேன் விசனமாயிருக்கிருயென; முதலை மற்றொன்றுமில்லை. உன் மச்சினிச்சி யென்னைப்பார்த்துத் துஷ்டா நன்றிகெட்டவனே நீயாராலேசேவனம்பண்ணுகிறையோ அவனையொருநாளைக் காயினுநமது வீட்டிற்கழைத்துவந்து விருந்திடவேண்டாமா. அவன்வீட்டுக்குமாத்திரம் வெட்கமில்லாமற்போய்ப்போய்நல்லபழங்களைத்தின்னுகிருயேயென்றுஇப்படித்திட்டிக்கோபித்தாள். ஆதலானீயென் வீட்டுக்குவா உன்னைக்குறித்துப்பலபலபதார்த்தங்கடேடிவைத்துக்கொண்டு வழிபார்த்துக்காந்து கொண்டிருக்கிருளென, வானரநண்பனே யெனக்குத்தண்ணீரில் வரக்கூடாது. நீயென்பிரியமுள்ள மச்சினிச்சியையிங்கே கூட்டிக்கொண்டுவாவென, மகரஞ் சுமுகனை நான்கங்கைக்கரையிலிருக்கிறேன். நீயென்முதுகின் மேலுட்காந்துக்கொண்டுவா நோவாமற்கொண்டுபோவேனெனவதினம்பிக்கை வைத்துக் குரங்கப்படியே யுட்காந்

துகொண்டமாத்திரத்தின் முதலை தண்ணீரிற்குதித் தப்போகையில் வானரமெனக்கச்சமா யிருக்கின்ற து மெள்ளமெள்ள நடவென்றது. அதைக்கேட்டு மு தலையிப்போது சுமுகனம்முடையவாதீனத்திலிருக் கிறுனினியிவனுக்கு நங்கருத்தை வெளிவிடுவதற் குக் குறைவென்னவிருக்கிறது. உரலிலகப்பட்டது லக்கைக்குத் தப்புமாவென்றிங்ஙனந் தனக்குட்டீர் மானித்துக்கொண்டு மித்திரா வுன்னிஷ்டதேவதை யை நினை. பெண்சாதியின் பிடிவாதத்தாலுன்னைக் கொல்லக் கொண்டுபோகிறேனெனக் குரங்கு நா னென்ன பிழைசெய்தேனென, முதலை நீ நேற்றுக் கொடுத்த நறுங்கனிகளையென்மனைவி தின்றதன்மே லித்தன்மையான தீங்கனியைத் தினந்தின்னுகின்ற பாக்கியவானீரல்கேவலமமிழ்தத்தை யொத்திருக்கு மாதலானீயவனீரலையென்க்குக் கொணர்ந்து கொ டாவிடினுன் பிராணனைவைத்திரேனென்றுள். அ தைக்குறித்துத்தானுன்னைக் கொண்டுபோகிறேனெ னவதைக்கேட்டு வானரம் ஓகோவிப்படியென்றெனை க்கு முன்னமே தெரிந்திருந்தாலந்த மரத்தின்மே லொளித்து வைத்திருக்கிறவந்த வீரலையுனக்கங்கே யே கொடுத்திருப்பேன். வெறுமிருதயத்சோடிரு க்கையிலென்னை வீணுகக் கொண்டுவந்தாயெனக்கி

லைசப்படவப்போது மகரமென்பிராண மித்திராவ
தைக்கொடுத்தாலவள்சந்தோஷமாவாளென்றுசொ
ல்லி வானரத்தை யதிசீக்கிரத்தின் முன்னிடத்திற்
கொண்டுவந்து விட்டவுடனே வானரங் குதித்து ம
ரத்தின்மேலேறிக்கொண்டின்றைக்குக் காலன்கை
யிலிருந்து விடுபட்டேனென்றெண்ணிக்கொண்டிரு
க்கையின் முதலை மித்திராவீரலைச் சுறுக்காய்க்கொ
டுவுன்னண்ணியாருக்குக்கொடுத்துவிட்டு வருகிறே
னெனக்கேட்டுவானரநகைத்து மூடா துஷ்டா வீர
லுடம்பைவிட்டிருக்குமா, அஃதிருக்கட்டு நீ விசுவா
சகாதகனுதலாலிங்கிருக்கவேண்டாஞ் சீக்கிரத்திற்
புறப்பட்டுப்போவுன்னைப்பார்க்கவென்கண்ணுகி
ன்றதென்றிங்ஙனஞ் சுமுகன் சொன்னவுடனே, மு
தலை பச்சாத்தாபப்பட்டு நானிவனுக்கு வழியிலுண்
மைசொல்லியிழந்தேனிப்போது மறுபடி விசுவாச
ம் வரப்பேசியிவனைக் கொண்டுபோகவேண்டுமென்
றுலோசித்து மித்திரா நானுன்னைப்பரீக்ஷிக்கலாமெ
ன்றிவ்வாறு சொன்னேன். மேலுமுலகத்தினடவா
தவன்பேச்சை நிசமென்றெண்ணித் திருப்பிக்கொ
ண்டுவரவில்லை. ஈரல் சரீரத்தை விட்டு வேறிடத்தி
லிராதென்பது சிறுபிள்ளைக்குந் தெரிந்திராதா, நா
னிதுவிளையாட்டுக்குச் செய்தேன். ஆதலானீயென்

வீட்டுக்கு லேசமும்பயமில்லாமல்வா. உன்பொருட்டென்பெண்டாட்டி வழிநோக்கிக்கண்பூத்துப்போசக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறாளெனச்சுமுகன் பசித்தவனது விசுவாசத்தினம்பிக்கை வைக்கலாகாதென்று பிரியதரிசனனைக் கங்காதத்தனஞ்சி மீண்டுங் காணவில்லையென வப்போது முதலை பிரியதரிசனனுக்கவனேனஞ்சினனென, வானரஞ்சொல்லலுற்றது.

"ஒரு கிணற்றிலிருந்த கங்காதத்தனென்னுமொரு பெருந்தவளையை மற்றத்தவளைகண் மிகவும் வருத்தப்படுத்திக்கொண் டிருக்கிறதனாலது ராட்டினத்தோண்டி நெறியே வெளியில்வந்திந்தத்தாயாதிகள் வலியவரும் பலருமாயிருக்கிறார்களிதற்கென்னசெய்வோமென்றெண்ணமிட்டுக்கொண்டிருக்கையிலொருபாம்பின்புற்றைப்பார்த்து வழிப்போக்கர்காலிற்றைத்தமுள்ளை முள்ளாலேயேவாங்குகிறதுபோலிந்தப்பாம்பை நமதுவீட்டுக்குக் கொண்டுபோய்ப் பங்காளிகளைக் கொல்லவேண்டுமென நிச்சயித்தவளையின் கிட்டவிருந்து பாம்பைக்கூவப் பாம்பிவன் மாந்திரிகனோ நம்மைக் கொல்லவந்தவனோ கூப்பிடுகிறவனின்னவனென்று தெரியவில்லை. ஆதலாலிவனையிங்கிருந்தே கேட்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்து நீயாரென, மண்டூக நான்கங்காதத்தனென்

னு மண்டூகராஜனுன்னைச் சரணமாகவடைந்தேனெ
னக்கேட்டுப் பிரியதரிசனனெருப்புத் துரும்புகளின்
சேர்க்கை நில்லாததுபோல நானுன் பரமசத்துரு
வாயிருக்கையினியிங்கே வந்திந்த விபரீதபாஷணை
மேன் பண்ணுகிறாயெனக் கங்காதத்தனென்னை மா
ற்றார் வருத்துகிறார்களென்றுன்னிடத்திற்கு வந்தே
னீயெங்கள் சன்மசத்துருவென்பது மெய்யே. ஆனா
லும் வலியபகைவர்களை வைரிகளைக்கொண்டேயடி
க்கவேண்டுமென நீதிநூலிருக்கிறதெனக் கேட்டிச்ச
ர்ப்பமென் வரவங்கெப்படிக்கிடைக்குமென, மண்டூ
கமுன்னை நானனாயாசமாகக்கொடுபோவேனெனவு
ரைக் கேட்டுப்பிரியதரிசனனுந்தன்னிலையைக் குறித்தெ
ன்றைக்கும் விசாரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றோம்.
அவ்வாகாரந்தானே வந்தின்றைக்குநம்மை யழைத்
துக்கொண்டுபோகவிருக்கையிலாலசியமேன் பண்
ணவேண்டும். வலியவந்த சிதேவியைவேண்டாமெ
ன்று தள்ளலாமாவென்று தனக்குள்ளாலோசித்து
க்கொண்டு தவளையின்பின்னேவரத் தவளையதையி
ராட்டினத்தில் வழியாய்க்கொண்டுபோய்த் தன்வீட்
டில் வைத்துக்கொண்டது. அந்தப்பாம்பு தவளைக
ளையெல்லாந்தின்றது. பிறகு கங்காதத்தனைப்பார்த்
து மித்திரா உன் சத்துருக்களையெல்லாங்கொன்ற

படியினாலெனக்கேதாவதாகாரங்கொடுவெனத் தவ
ளை நீயுன் ஸிநேகிதன்காரியத்தைச்செய்தாயிப்போ
து வந்தவழியே வீட்டுக்குப் போகலாமெனவதைக்
கேட்டுப்பாம்பு கங்காதத்தா வந்தப்பிலத்தில் வே
றேதாவதுவந்து தங்கியிருக்கும் யானங்கேபோவெ
ன்ன செய்வேனீயே யுன்சமுதாயத்திலிருந்து நித்
தியமெனக்கொவ்வொரு தவளைகொடுத்துக்கொண்
டுவா வில்லாவிட்டா லுனெல்லாரையு மொருங்
கே சொல்லுவேனென விவ்வுத்தரவைக்கேட்டுக்
கங்காதத்தன் பயப்பட்டு நித்தமொரு தவளைவிழுக்
காடுகொடுத்துக் கொண்டிருக்கத்தின்று கடைசியி
லொருநாள்கங்காதத்தன் புத்திரனையுந்தின்றது. அ
தைக் கங்காதத்தன் மனைவி பார்த்து மிகவுமிடும்
பையற்றுக்கங்காதத்தரே, நீரிக்கொடியோனைக்கொ
ண்டுவந்து குலத்தை நாசப்பண்ணினீரினியிவ்விடம்
விட்டுப்புறப்படும். இல்லாவிடினிவனைக் கொலைசெ
ய்யச் சூழ்ச்சிசெய்யுமென விதைக்கேட்டாராய்ச்சி
செய்துகொண்டிருக்கையிற் பாம்பெனக்கேதாயினு
ந்தின்னக்கொடுவெனக்கங்காதத்தன் மித்திரா, நா
னிருக்கையினீ தீனிக்கேன் விசாரப்படுகிறாயிப்போ
தென் மனைவியையனுப்பி வேறு கிணற்றிலிருந்தின்
னுமண்டூகங்களை யழைப்பிக்கிறேன். அதுவரையு நீ

சும்மா விருவெனக்கேட்டுப் பிரியதரிசனனீயெனக்க
ன்னதாதாவாதலாற் பிதாவாகவிருக்கிறாயுடனே தவ
ளைகளையழைப்பியெனப்பின்னர் மனைவியை மற்றொ
ரு கூபத்திற்போக்கிப் போனவளின்னும்வரவில்லை.
நானேபோயநேகந் தவளைகளைக் கொண்டுவருகிறே
னியிங்கே சுகமாகவிருவென்று சொல்லித்தானு மி
ராட்டினவழியே புறப்பட்டுப்போயிற்று. பின்பு பி
ரியதரிசனன் றவளைகளைக்குறித்து வழிபார்த்துக்
கொண்டங்கேயிருந்தப்படி வெகுநாள்கழிகையின்
மற்றொருவளையிலிருந்த பல்லியைப்பார்த்துப் பிரா
ர்த்தித்து, ஓ பல்லியேயுனக்குங் கங்காதத்தனுக்கு
மிகவுஞ்சிநேகமாகையாலவனிருக்கிற விடத்திற்குப்
போயுன்னைப் பிரிய தரிசனனழைக்கிறானென்று மி
னியுனக்குத் துரோகம்பண்ணினாலெனக்காணையிரு
க்கிறது நீ மனதிற்சிறிதுமையப்படாதேயென்று மி
வ்வாறுசொல்லென வதனுத்தரவைப் பெற்றுக்கொ
ண்டக்கவுளிகங்காதத்தன் பாற்போயெல்லாச் செய்
தியையுஞ்சொல்லக் கங்காதத்தன் பசித்தவன் விசு
வாசத்தை நம்பலாகாது. நீ போய்ப்பிரியதரிசனனு
டனே துஷ்டா வினிக்கங்காதத்தன் வரானென்று
சொல்லெனக் கவுளிபோய்ப் பாம்புக்கிவற்றையெல்
லாஞ்சொல்லிற்று. அப்படிப்போல நான் மீண்டுமு

ன் வீட்டுக்குவரோமெனை விதைக்கேட்டு முதலை நீ வராவிடினெனக்கு நன்றிமறந்தமை சம்பவிக்கும். ஆதலானுன் பட்டினியிருந்துன்னைக்குறித்திங்கேயே பிராணனை விடுவேனெனவப்போது வானரமானது, நரி நீள்செவியனுக்கு நம்பிகைகை வருவித்தெப்படிக் கொன்றதோவப்படி நீயுமென்னைக் கொலைசெய்யவிரும்புகிறுயென, முதலை யதைக்கேட்டஃதெப்படியெனக்குரங்குசொல்லுகிறது,—

"ஓரடவியிலிருக்கின்ற கராளகேசரியென்னுஞ்சிங்கத்துக்குத் தேகமேதோ குணமில்லாதிருந்தமையாற்றுசரனென்னு நரியைப்பார்த்துப் பிரதானியேயின்றைக்கெனக்கெங்கும் போகக்கூடாது, நீயே போயாதாயினு மிரைகொண்டுவாவென, நரி நாலண்டையுமோடித்திரிகையிலொரு கழுதையைப் பார்த்து மாமா கும்பிடுகிறேனீயிப்போதுமிகவு மிளைத்துப்போனுயென, அப்போது கழுதை மருமகனேயென்ன சொல்வேனெனக்குத்தலைவன் வண்ணுனைவனத்தியந்தங்கண்டகனென்மேற்பெருஞ்சுமைகளைப்போட்டுக்கொல்லுகிறதேயன்றி வயிற்றுக்குப் புல்லுச்செத்தை போடுகிறதில்லை. புழுதியிலிருக்குமறுகங்கட்டையைத் தின்றுகொண்டிருக்கிறேனதுவுடம்புக்கெங்ஙனம் புஷ்டிகொடுக்குமென் பிழைப்

பொருபிழைப்பாவென, நரியிப்படியிருந்தானீயென்
ேனாடுகூடவா வாற்றங்கரையிற்பச்சைப்புன்னிரம்ப
விருக்குமிடமுனக்குக் காண்பிக்கிறேனென, அதைக்
கேட்டுக்கழுதை யவ்விடநன்றாயிருக்கும், அங்கேநா
ெனான்றியாயெப்படியிருப்பேனென, தூசரன் மாமா
வங்கே புருஷனில்லாமல்விஸ்தாரமாயிருக்கின்றபெ
ட்டைக்கழுதைகளெங்கட்குத்தக்க புருஷனகப்பட்
டாற்கொண்டு வரவேண்டுமென்றெனக்குச் சொல்
லியிருக்கின்றமையா லுனக்குரைத்தேனென. அதை
க்கேட் டாசையினாற்கர்த்தபம் பின்னேபோகவதை
க்கண்டுசிங்கம்பாய்ந்தவுடனே நீள்செவியனேட்டம்
பிடித்தது. பின்னர் நரிகோபித்தக்கண்டீரவத்தைப்
பார்த்தின்றைக்குன் வீரத்தைநான்பார்த்தே னுன்மு
ன்னெதிர்ப்பட்ட கழுதையு மோடிப்போயிற்றினி நீ
யானையையெவ்வாறடிப்பாயென, அதைக்கேட்டுக்
கராளகேசரி தலையிறக்கமாயிருக்க. மீட்டுநரிமற்று
மோர்தரநானவனையுன்னண்டை கொண்டுவருகிறே
னப்போதாயினு மேமாறுமலவனையடிக்க வேண்டு
மென்றுசொல்லி நீள்சேவியனருகேபோய் நீயேனோ
டிப்போகிறாயெனக் கழுதைமருமகனே யென்னையி
ந்நேரமெமன் வாயிற்கொடுத்திருப்பாய். அதிர்ஷ்டத்
தினாற்பிழைத்தேன் வச்சிரம்போனகத்தையுடையவ

ப்பிராணியாரென, அப்போது நரி நகைத்தம்மானந்
தப் பெண்கழுதை யுன்னைப்பார்த்து மிதமற்ற களிப்
போடேயுன்னண்டைவருகையினீவீணாய்ப் பயந்தோ
டினாய். அவளிப்போது நீள்செவியனென்னைக்கல்யா
ணம்பண்ணிக் கொள்ளாவிட்டானாலுயிர்வைத்திரோ
னென்று நிச்சயித்திருக்கிறபடியா னீவிரைவாய் வர
வேண்டும்; வராவிடிற் பெண்கொலை நேரிடுவதன்றிக்
காமதேவனாலுஞ் சபிக்கப்படுவாய். அவன் முத்தி
ரைசர்வார்த்தசாதனமான ஸ்திரீவடிவா யிருக்கின்றது
தை யவமானம்பண்ணுகிறவர்களைச் சடைச்சாம்பலா
ண்டியாக்கிக்காமதேவன் காட்டிற்கனுப்புவானென்
றிப்படி நரியுரைக்கக்கேட்டுக்கழுதையதன்
பின்னேபோகச்சிங்கந்தட்சணமேயடித்து நண்டை
ச்சுட்டுநரியைக்காவல்வைத்தாற்போலதற்கு நரியை
க்காவல்வைத்து நீராடப்போக,இதற்குள்ளே நரியத
னீரலையுங்காதையுந்தின்றது. பின் சிங்கம் வந்து பார்
க்கையிலீரலுங் காது மில்லாமையாற் சம்புகத்தைப்
பார்த்திதையார்தின்றதென, நரியிக்கழுதைக் கீரலு
ங்காதுமில்லை. இருந்தாலதுமறுபடியுமுன்னண்டை
வருமாவென, அது விதையுண்மையென்று நம்பி நரி
க்குள்ளமாம்சபாகங்கொடுத்து மற்றதைத்தின்றது.
அப்படிநீயென்னைக்கொல்லவிரும்புகிறாயென,முதலை

யெவன்றன் பிரயோசனத்தை விட்டுள்ளதைச் சொ
ல்லுகிறானோவவன் யுதிஷ்டிரனென்னுங் குசவனைப்
போற்றுன்பமடைவானென, வானரமதெப்படியென்
றுகேட்க, மகரஞ் சொல்லுகின்றது,—

“ஒருகுப்பத்தில் யுதிஷ்டிரனென்னுங்குயவன்பா
னைகளையெடுக்கையிலோட்டாங்குச்சொன்று கபால
த்திற்றாக்கிக்கத்திவெட்டுப்போற்காயம்பட்டது பிற
கு சிலநாட்கழித்தத்தேயத்திற்கருப்புவந்தமையால
வன் மறு தேயத்திற்குப்போயிராஜனிடத்திற்சேவக
த்திலமர, அவ்வரசனவ்வடுவைக்கண்டிவன்போர்க்க
ளத்தின் முன்காயம்வாங்கினசூரனென்றெண்ணிய
வனை மிகவுமுபசரித்தவனிடத்திற் றயையாயிருந்தா
ன். அதுமுதற்கொண்டு மற்றைச்சேவகர்களவன்
மேற் பொறாமையாயிருக்கத்தலைப்பட் டிராசன்ற
யையிருக்கையாலொன்றும் பேசாமலிருந்தார்கள்.
அப்படியிருக்கையிலொருநாளிராஜனேகாந்தமாயுதி
ஷ்டிரனைப்பார்த்துனக்கிக்கத்திவெட் டியாருடைய
சண்டையிற்பட்டதென, குசச்சேவகன்ராஜனே, நா
ன் சூளைபோட்டுக்கொண்டிருக்கையில் விழுந்தோடு
பட்டிக்காயம்பட்டதென, இதைக்கேட்டமாத்திரத்
திலிராசனிக்குலாலனைப்பார்த்து நான் மோசம்
போனேனிதுவிரண்டாம்பெயர்க்குத்தெரிவதற்குள்

ளே நீ யோடிப்போவிதைச்சூரர்கள்கண்டானீயுன்
னுயிர்காணமாட்டாயெனக் குயவன்சுவாமி யென்
கைகால்களைக்கட்டி ரணரங்கத்திற்போட்டென்னஸ்
தலாகவத்தைப் பார்த்தருளும். வாய்புளித்ததோ
மாங்காய் புளித்ததோவென்று சொல்லலாமோவெ
ன, ராஜ னீபிறந்தகுலம்போர்க்களத்தில் வருவத
ன்றங்ஙனமாக நீ நரிக்குட்டிபோலேன் சும்மாத்
துள்ளுகிறாய், குரைக்கிறநாய் வேட்டைபிடிக்குமோ
வென, குலாலன் அந்நரிக்குட்டியாரிடத்திற்றன்னை
ப்புகழ்ந்துகொண்டதுசொல்லுமையாவென, அரச
ன்சொல்லுகிறான்,—

"ஒருவனத்திற்பெட்டைச்சிங்கத்தோடு கூடியிருந்
த சிங்கத்துக்கிரண்டு குட்டிகளுண்டானவுடனேபல
விலங்குகளைக்கொன்று தன் பெண்சிங்கத்தின் கையி
ற்கொடுத்ததைப்பார்த்திப் பிள்ளைகளுக்கு விளுத்தெ
ரிகிறவரைக்குமிவர்களை நம்பித்தனியே விட்டிராதே
யென்றுபத்திரஞ்சொல்லி, நித்தியந்தான்மாத்திரம்
போய், மிருகங்களைக்கொன்றுகொண்டுவந்துகொடு
த்துக்கொடுண்டிருக்கையிலொருநாளதற்கொன்றுங்
கிடையாமற்றிரும்பி வீட்டுக்குவரும்போது, வழியி
ற்கையிலகப்பட்டவொரு நரிக்குட்டியையடியாமற்
பிடித்துப்பெட்டையண்டை கொண்டுவந்தின்றைக்

கிதைவிட, வேறொன்றுங்கிடைக்கவில்லையென, அ
ப்பெட்டையக்குட்டி மிகவுஞ்சிறிதாயிருக்கின்றதை
ப்பார்த்துத் தன்குழந்தைகளிலொன்றாய்க்காப்பா
ற்றிக்கொண்டுவருகையி லம்மூன்றும் பெரியனவா
யொருநாள் காட்டுக்குப்போனபோதங்கொரு யா
னையைக்கண்டிதன் கிட்டப்போகலாகாதென்றுசொ
ல்லிவிட்டு நரிக்குட்டி வீட்டுக்கோடிப்போயிற்று.
மற்றிரண்டுமதைப்பார்த்ததன்பின்னே வீட்டுக்குவ
ந்து தன்றாயுடனேயந்நரியின் காரியத்தைச்சொல்
ல, நரிக்குட்டியதைக்கேட்டுமிகவுங் கோபித்து நா
னிவர்களினுஞ்சௌரியத்திற்குறைந்தவனா யிவர்க
ளென்னைப்பழித்து நகைப்பானேன் கூழ்க்கு மாங்
காய்தோற்குமா நானிவர்களைத் தண்டித்தென்பரா
க்கிரமத்தைக்காட்டுவேன். கொட்டினாற்றேள் கொ
ட்டாவிட்டாற் பிள்ளைப்பூச்சியாமென. அதைக்கே
ட்டுப் பெண்சிங்கநரியை யேகாந்தமாயோரிடத்தி
ற்கொண்டுபோய் நீ நரிக்குட்டியுன்குலத்தில் யானை
யைக்கொல்லுகிற சக்தியில்லையுன்னை நானென்பா
ல்கொடுத்து வளர்த்தமையாலிந்தப் பராக்கிரமஞ்
சொல்லிக்கொள்ளுகிறாய். இவர்களினியுன்னையின்
னானென்றறிகிறதற்கு முன்னே நீ புறப்பட்டோடி
ப்போ வில்லாவிட்டா லவர்கள்கையிலடியுண்டிறந்

துபோவாயென, அதைக்கேள்விப்பட்டவுடனே சம்புகமோடிப்போயிற்றாதலா னீகுசவனென்று வெளிப்படுவதன்முன்னே விரைவாயிதைவிட்டுப்போவென, அவனந்தராஜாவினுத்தாரப்படியோடிப்போனானென, இப்படி முதலையின் பேச்சைக்கேட்டுச் சுமுகன் ஸ்திரீகளின் கிருத்திரமமொருவருக்குந்தெரியாதாகையாலவர்கள் விசுவாசத்தை நம்பலாகாதென, முதலையிதெதினாற்சொல்லுகிறாயென வானரஞ்சொல்லத்தொடங்கிற்று,—

"தாராநகரத்திற்குடும்பத்தோடு கூடவிருந்தசத்திபவிரதனென்னும் வேதியன்றன் மனையாட்டியெல்லாரோடுங் கலகம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கையாலவனவண்மேலிருக்கிறமோகத்தினாற் றன்றேயத்தைத்துறந்தவளையழைத்துக்கொண்டுதேசாந்தரம்போகையிலவ்வழியிற்பார்ப்பினி நாயகாவெனக்குமிகவுந்தாகமெடுக்கின்றதெங்கிருந்தாயினுந்தண்ணீர்கொண்டுவாவென, அவனவளையங்கேயேவைத்துவிட்டுத்தண்ணீர்க்குப்போய்வந்தவளிறந்துபிணமாய்க்கிடக்கிறதைப்பார்த்துமிகவும் புலம்பி வருத்தப்படுகையிலுன்வயதிற்பாதி யிவட்குக்கொடுத்தாயானுன்பிண்டெழுந்திருப்பாளென்றாகாசவாணியுண்டாக, அதைக்கேட்டுப்பார்ப்பான் பவித்திரத்தோடேபாதிவ

யதை மூன்றுதரமுச்சரித்துக் கொடுக்கவதனாலவள் ஜீவித்தெழுந்து சலபானம்பண்ணினாள். பின்பொரு பட்டணத்திற்போயிறங்கியந்தணன் செலவுவாங்கக் கடைக்குப்போனபோதங்கே யொரு முடவனேற்றி யாகச் சங்கீதம்பாடவதைக்கேட்டவண் மோகித்தவ னருகிற்போய்ச் சிநேகாவென்னையங்கீகாரஞ்செய்யி ல்லாவிட்டாலுனக்குப்பெண்கொலை வருமென், அ தைக்கேட்டவனிதோ முடவனுக்குக்கொம்புத்தேன் கிடைத்ததேயென்று பொங்கியவள் கையைப்பிடித் துக்கொள்ள, அப்போதவளிவ்வுடம்பையுனக் கர்ப்ப ணம் பண்ணினே னினிநீ யையமில்லாமலென்னுட னே கூடவாவென, அப்படியே யம்முடவனவளண் டை யுட்காந்திருந்தானிதற்குள்ளே கடைச்சரக்குக ள் வாங்கிக்கொண்டு வந்தவப்பிராமணனுக்குச் ச மையற்பண்ணி யிலைபோட்டிம்முடவனுக்குக்கொஞ் சமன்னங்கொடுக்கவேண்டுமெனச் சொல்லியவனுட ன்பாட்டினாலம்முடத்துக்கன்னங்கொடுத் திருவரு ஞ்சாபிட்டபிறகு பார்ப்பனத்தி, நாயகனே நீயொன் னைத் தனியாகவிட்டுப் போம்போதெனக்குத் துணை யில்லாமையாலிம்முடவ னெனக்குத்துணையிருக்கட் டுமென, அதைக்கேட்ட வந்தணனிம்முடவனையெப் படிக் கொண்டுபோகலாமென, அவனான் முதுகிற்

கட்டிக்கொண்டு வருவேனென்ன, நல்லதென்றவள் க
படத்தை நிசமென்றெண்ணியதற்குட்பட்டான். பி
ன்பவளவனைப் புடைவையிற் சுற்றி முதுகிற்கட்டிக்
கொண்டு நடக்கையிலவ்வழியிற் பிராமணனினைப்பா
ய்க் கிணற்றங் கரையிற்படுத்துக் கண்ணசந்ததைப்
பார்த்தம்முடவனிடத் து சுக்தியினாற் புருஷனைத்து
ரவிலுருட்டிவிட்டுச் சனி தொலைந்ததென்றம்முடவ
னை யொருபெட்டியில்வைத்து நோவாமலெடுத்துக்
கொண்டு தேசாந்தரம்போகையிலங்கே சேவகர்க
ளவடலைமேற் பெட்டியிருக்கிறதைக் கண்டவளைப்
பெட்டித்தலையுடனே யரசன் சமுகத்திற்பிடித்துக்
கொண்டுபோய் விட்டார்களப்போதரசன் பெட்டி
யைத்திறப்பித்துப் பார்த்தவன் முடவனைக்கண்டிவ
ன் யாரென்னசெய்தியெனப் பார்ப்பினியைக் கேட்
க, அவளிவரென் பர்த்தாவிவர் நோயாளியாயிருக்கி
றதினாலிப்படித் தலையிற் சுமந்துகொண்டு போகி
றேனென்ன, அரசனதைக்கேட்டவள் கற்புடைமைக்
குமகிழ்ந்திவணமக் குடன்பிறப்பென் றெண்ணி யவ
ளைத் தன்னிடத்தி னிறுத்திக்கொண்டா னிங்கே யி
ப்படியிருக்கையி லங்கே யவ்வழியிற்போன வழிப்
போக்கனொருவன் றுரவுக்குள்ளே யிறங்கினபோ
து விழுந்து கிடக்கின்றவனைப் பார்த்திரங்கி யெடு

த்து வெளியே விட்டுப்போக, அவனங்கே பங்கு வையுமனைவியையுங் காணாமலங்கங்கே திரிந்து தேடிக்கொண்டநகரத்திற்குள்ளே போனானிவன்வருவதை யவ்விபசாரிபார்த்து வேந்தனுடனே யிதோவருகிறவிச்சண்டாளனென்பதிக்கு விரோதியென்று முறையிட, அவ்வேந்தனிவனைப் பிடித்துக்காவலில் வையுங்களெனச் சேவகர்கட்குத்தரவுசெய்ய, அவர்களப்படியே செய்யத் தொடங்குகையிலவனிறைவனைப்பார்த்து, ஓ அரசசிகாமணியே நீர் தருமகுணமுள்ளவராயிருக்கின்றீராகலாற் றேறவிசாரியுமென்று தன் குறைகளையெல்லாஞ்சொன்னான். அரசனதைக் கேட்டொரு பஞ்சாயத்து நியமித்தவர்களாலிப்பார்ப்பான் குற்றவாளியல்லனவளே துஷ்டையென்றறிந்தவட்குத்தக்க தண்டனைசெய்து வேதியனைச் சமாதானம் பண்ணினான். ஆதலான் மாதர்களநர்த்தங்கட்கு மூலமாயிருக்கின்றார்கள் விவேகிகளவர்கள் பேச்சுக்குக் காதுகொடுக்கலாகாது. அப்பேச்சுக்குக் காதுகொடுத்து முற்காலத்திலே நந்தனராஜனென்பவனும் வரருசியென்னும் பிரதானியுஞ் சபைநடுவிலே யீனமடைந்தார்களென. முதலையஃதெப்படியென, வானரஞ் சொல்லலுற்றது,—

"பராக்கிரமசாலியான நந்தனராஜனென்பவன்று ளாத்தனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கையிலவன் மனையாட்டி யேதோவொரு காரணத்தாற் பிணங்கிக் கொண்டதைக்குறித்தரசனெவ்வித சமாதானஞ்செய்துங் கேளாமனீ வாயிற்கடிவாளம்போட்டுக்கொண் டுன்முதுகின்மேலென்னை யெடுத்துக்கொண்டு குதிரைபோலக் கனைத்தாலுன்பேச்சிற்குச் செவி கொடுப்பேனென, அப்போது கிருபனவள்பிரீதிக் காகச் சொன்னவண்ணஞ்செய்ய வதைப்பிரதானியின் மனைக்கிழத்தி கேள்விப்பட்டவளுங் கோபமாய்த் தன்பதியுடனே பேசாமன்முறுக்காயிருக்க அவ்வேளையின் முழுதுமறிந்தவனாகிய வரருசியென்னுமந்திரி தன்மனைவிக் கெவ்விதவாறுதல்சொல்லியுமவளுடன்படாமனீ தலைமொட்டையிட்டுக்கொண்டென்னை வலசாரியிடசாரியாகச் சூழவந்து சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் பண்ணுவாயானாலுனக்கு நானுட்படுவேனென, மந்திரியவள் பிடிவாதத்துக்காகவங்ஙனஞ்செய்து மறுநாளுதயத்திற்சபையில் வந்திருந்தவரசனிடத்துக்குப்போக, அரசன் பிரதானியைப்பார்த்து நீ யெதற்காக முண்டனம் பண்ணிக்கொண்டாயென, மந்திரி மகாராஜர்வவர்கள் குதிரையைப்போலக் கனைத்தபடியாலடியேன் ம

ழுங்க மொட்டையிட்டுக் கொண்டேனென, இப்படியிருவர் பேச்சையுங்கேட்டுச் சனங்கணடந்தசெய்தியெல்லா மறிந்துகொண்டார்கள். ஆதலான்மாதர்களுடையவருசித வார்த்தகளைக்கேட்டு மௌநமாயிருக்கவேண்டும். அங்ஙனஞ்செய்யாதவரோடுமறுமொழி சொல்லுகிறவன் புலித்தோலைப்போர்த்துக்கொண்டிருந்த கழுதையைப்போற் கிலேசமடைவானென, அதெப்படியென்று முதலைவினவக் குரங்கு விடைவிடுக்கின்றது,—

“நருமதையாற்றங்கரையிற் பவானியென்னுமோரேழைவண்ணான்றன் கழுதை தீனியில்லாமனாளுக்கு நாளிளைத்துப்போகிறதைக்குறித்து விசனப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையிலொருநாளினையாமற் கிடைத்த புலித்தோலைக் கொண்டுவந்து களிப்புடனேயிரவிலக்கழுதை மேற்போர்த்தாரார் பயிர்களின்மேய்வித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, குடிகளிது புலியென்று நினைத்தோடிப் போவார்களிப்படியிருக்கையி லிப்பெருவாயன் மிகவும் பெருத்தொருநாட் பயிரிற்றுளியத்தைத் தின்றுகொண்டிருக்கும்போ தொருபெண்கழுதையின் கூசலைக்கேட்டு மிகவும் பெருங்கூசலிடத் தொடங்கிற்றப்போதக்கொல்லைக்காரனிது புலியன்றென்று நிச்சயித்ததைப் பிடித்தடிப்பொடியவ

டித்தானுதலான் மாதர்களுடனே வீணாகப்பேசலா
காது. இப்படியிருக்கையினியவளைக்குறித் தென்னை
க்கொல்லவிருந்தாய். இதுவுன்குற்றமன்று விசுவாச
காதகம் பண்ணுத லுன்சாதிக்கே யியல்பாயிருக்கின்
றது. அது சாதுக்களின்சேர்க்கையாலுங் குணமா
காது. மேலுந் துஷ்டர்கட்குபதேசித்துப்பயனில்லை
யென்றிப்படிப்பேசிக்கொண்டிருக்கையிற் சலத்திலி
ருந்தொரு சலசரம் வந்துன் மனையாளைப்பார்த்
துக்கொண்டிருந்து பட்டினியாலிறந்தாளென, அந்
த வானரஞ்செவியிலேறினவுடனே முதலை நான்
கொடியோனாதலினித்தன்மையவிடரிலகப்பட்டேன்.
முதனண்பனுக்குப் பொல்லாதவனானேன். இரண்
டாவது மனைக்கிழத்தியுமிறந்தாள். வீடுங்காடாயிற்
று. இல்லைக்கிழத்தி யில்லாதவில்லஞ் சுடலையன்றே
வாதலான் மித்திரவென்பிழையைமன்னி நானுனக்
குத்துரோக நினைத்ததனாற்றீக்குதிக்கிறேனென, இ
தைக்கேட்டு வானரமேயவள் பேச்சினுனீகொலைத்
தொழிற்கேற்பட்டபோதவள் சாவைக்குறித்திப்
போது விசேசித்துயிர்விட நினைக்கிறாயப்படிப்பட்ட
தூர்க்குணியின் சாவுக்குக்களிக்கவேண்டும் பதியை
விட்டுப்பிறனுக்குடம்பட்டிருந்ததனால் முன்னொருத்
தியைநரியுஞ்சிரித்ததென, அப்போதுமகரநரி யாதை
ப்பார்த்துநகைத்ததென, சுமுகன் சொல்லுகிறது ;—

"சம்பகாவதிநகரத்திற்கிழவனுயிருந்த தேவதத்த னென்னுமொரு சாவகாரியின்பெண்சாதியந்நியபுரு ஷர்களிடத்தி லாசைகொண்டிருக்கையி லவ்வவா ளைக் கண்டவொருவிடனவளைக்கண்டு பெண்ணே யென்பெண்சாதியிறந்தபடியினுன் மிகவுந் துக்கித் துக்கெண்டிருக்கிறே னீயென்றுக்கத்தைப் பரிக ரித்தாலுனக்குப்புண்ணியமுண் டுன்னைப்பார்த்துமி கவுமானந்தமாயினேனென, அதைக் கேட்டவளுன் மனதிலிங்ஙனமிருந்தாலென் கிழக்கணவன் பணத் தையெடுத்துக் கொண்டு நீயுநானும் பரதேசத்திற் போய் வாழ்ந்திருப்போமென, அவனிது மிகவுநல் லகாரியஞ்சொன்னுய் நீ கணப்போதானுலு மட்டி யில்லாமலிக்காரியத்தின் முயற்சிசெய்யலாமென, அ ப்படியே மறுநாள் வெளிச்சேறும்வேளையில் வெகு திரவியங்களையெடுத்துக்கொண்டு சங்கேதப்படியி ருவருந்தேசாந்தரம் போகையைக்குறித்திருகாதவ ழி போகையிலங்கேயொரு போற்றைப்பார்த்தவ னிலவன்பின்னே யிவளை யாராயினுந்தேடிக்கொண் டோடிவந்தாற்பணத்தையுமவளையுங் கொண்டுபோ கிறதுமன்றி, நம்முடையஜீவனையும் வாங்குவார்கள், ஆதலால் இவளைவிட்டுப்பொருளைமாத்திரமேமாற்றி க்கொண்டுபோகவேண்டுமென்று மனதிலேயேயா

ராய்ந்து நிச்சயித்துப் பின்பவளைநோக்கி இந்நதிமிக
வுங்கடினமானது தண்ணீருநிரம்பவருகின்றதாதலா
ன்முன்னே யெல்லாவற்றையுமக்கரையில் வைத்து
விட்டுப்பின்புன்னை நோவாமற்கொண்டுபோய்க்கரை
சேர்க்கிறேனென, அவளுன்மனதின்படிசெய்யென,
பின்பவளிடத்திருந்த பணமுழுவதும் வாங்கிக்கொ
ண்டென்பிரியநாயகியே யுன்புடைவையையுமவிழ்
த்துக்கொடுத்தாயானாலுன்னை மறுபடியுங்கொண்டு
போதல் வருத்தமாயிராதெனச் சொல்லியவளப்படி
யேயவிழ்த்துக்கொடுக்கவதையுங்கைக்கொண்டிவள்
வெட்கத்தினாலங்கிங்கோடியாரோடுஞ்சொல்லமாட்
டாளென்றெண்ணிக்கொண்டபகரித்தபொருளோடு
கூடப்போய்விட்டான். பிறகவளதைப்பார்த்துத் த
ன்மனதில் வியாகுலித்துநான்செய்த வேலைக்குப்ப
லனுடனேதானே கிடைத்ததிதையக்கிழப்பிணமறிந்
தாலென்னசெய்யுமோவென்றெண்ணிக்கொண்டு நா
ணத்தினாலே தண்ணீரிலிறங்கி யுட்கார்ந்துகொண்டிரு
க்கையி லோரிறைச்சித் துணிக்கையைவாயிற்கௌ
விக்கொண்டோடிவந்த நரிதண்ணீரினின்றுந் துள்ளி
க்கரையில்விழுந்த மீனைப்பிடிக்க நினைத்து வாயிறை
ச்சியைப்பூமியிற்போட்டுக் கௌவப்போகையிலம்மீ
ன்றண்ணீரிற்குதித்தது. நரிதிரும்பி அத்தசையண்

டை வருவதற்குள்ளேயதையொரு பருந்தறைந்து போகவிதைப்பார்த்திருந்தவம்மாது சிரித்து மாம்ஸமுமச்சமும்போனபிறகு வானத்தைப்பார்த்தாவதென்னவென, அதைக்கேட்டுச் சம்புகங்குரோதத்தோடே யெனக்குநேரிட்டதுபோலவே நீயுமுன் பதியையுஞ் சாரனையுமிழந்திப்போது நிர்வாணத்தோடென்னவென்னையிடுகிறாயேன, இப்படியிருவர்க்கும் வாக்குவாதநடந்துகொண்டிருக்கையிலிஃதவள் கணவனுக்குத்தெரிந்து, அவனவளை மிகவுந் தண்டித்தோட்டிவிட்டானாதலாலந்தத் துஷ்டையைக் குறித்துச் சோகமுறுமன்முதலாய் நீயுன் சாகைக்குப்போவென, மகரந் தன்வீட்டுக்குப்போனவிடத்திலங்கே வேறொரு முதலையிருக்கக்கண்டு நம்மிடத்தையுமொருவன் கைக்கொண்டானிதற்குச்சாமபேததானதண்டங்களிலோருபாயஞ் செய்வதைக்குறித்து நம்முடைய சிநேகிதனை விடச்சொல்லுகிறவர்களில்லை. அவனையே வினாவவேண்டுமென்றுறுதிசெய்து மீண்டு நாவன் மரத்தண்டைவந்து சுமுகனைப்பார்த்து, மித்திரா, பட்டகாலிலேபடுங் கெட்டகுடியேகெடுமென்றாற்போல வென்னபாக்கியத்தினா லென்வீட்டையுமொருவன்பிடுங்கிக்கொண்டானினி நானென்ன செய்வேனென்று முறையிட, வானர நன்றிகெட்டவ

னே யெனக்குப்பொல்லாங்குதேடின நீ மறித்துமு ட்டாட்டனமாயென்னிடத்திற்கேன் வந்தாய், மூ டனுக்குபதேசித்தாலவன் வீடுடையவனை வீடிழக்க ப்பண்ணுவானென, முதலையிதெங்ஙனமெனக்குரங் கு சொல்லத் தொடங்கிற்று,—

"ஒருமரத்தின்மேற் கூடுகட்டியதில்வாழ்ந்துகொ ண்டிருக்கின்றவிரண்டு தூக்கணங்குருவியாலங்கட்டி யுடனேகூடப் பெருமழைபெய்கையிற் குளிரினாலே நளிர்பிடித் துப்பல்லுக்கிட்ட நடுங்கிக்கொண்டொரு மரத்தடியிலொதுங்கியிருந்து வருந்துகிற வானரத் தைக்கண்டுனக்குக் கால்கைகளிருந்துங் குளிர்காற் றுமுதலிய துக்கத்தையையோ நீயேனநுபவிக்கின்றா ய், நீயேன் வீடுகட்டிக்கொள்ளவில்லையென்றிரக்கத் தாற்சொல்லவிதைக்கேட்டத்துஷ்டக்குரங்கு ஊசி மூஞ்சி மூடா நீ வல்லவனுக்குப்புத்திசொல்லுகிறை யாவெனக்கு வீடுகட்டுகிற சக்தியில்லை அதைப்பிரித் தெறிகிற சாமர்த்தியமுண் டுதோபாரென்றதன் கூ ட்டைப்பியத் தெறிந்தது. ஆதலாற்கீழானோர்கட்கு பதேசிக்கலாகாதென, முதலையன்பனே, நான் குற்ற வாளியென்பது மெய்யே, ஆயினுமென்பழையசிநே கிதனாதலாலுன்னைக் கேட்கிறேனென, வானர நீயங் கே போய்ப்பகையாளியோடுபோர்செய், மடிந்தாற்

சொர்க்கமடைவாய்; வென்றால் வீடடைந்து சுகமு றுவாய், முன்னொரு புத்திசாலியுத்தமனுக்குக்கும்பி டுஞ்சூரனுக்குப்பேதமுங் காரியகாரனுக்குத்தானமு மீடானவனுக்குத் தண்டமுஞ்செய்தாற்போலச்செய் யவேண்டுமென, முதலையதெங்ஙனமெனச் சுமுகன் சொல்லலுற்றது,—

"இம்மலையின்மேற்சதுரனென்னு மொருநரிபசியு டனேயங்கங்கே திரியுங்காலொரு செத்த யானை யைக் கண்டதன்றோலைக் கிழித்திறைச்சியைத்தின் னும் வல்லமையதற்கின்மையாலஃதங்குட்காந்திருக் கையிலங்கே வந்த சிங்கத்தைக்கண்டு தண்டனிடவ து நீயாரென,நரி நான்றங்களடியேன்றங்களடித்த யானையைக்காத்துட்காந்திருக்கிறேனெனச் சிங்கமி து நான்கொன்றதன்று, வேறொருவன் கொன்றெறி ந்தானோவன்றித் தானாய்மடிந்ததோ வெப்படியிரு ந்தாலுமதை நான் புசியேனிதுவுனக்கு வேண்டு மானாலெடுத்துக்கொள்ளென, நரி சுவாமியிதுயோ க்கியந்தான். பெரியோர்கடம்மாண்மையாலே சம் பாதிக்கிறார்களெனச் சிங்கமதைக்கேட்டு வேறொரு வனத்திற்குப்போகப் பின்னுமங்கெ வந்தவொரு பு லியைப்பார்த் தம்மானீயிக்காலன் முகத்திலேனெ திர்ப்பட்டாயிவ்வானையைக்கொன்ற மிருகேந்திரனி

ங்கே யாதொருபுலிவந்தாலதற்குத் தெரியாமலெ னக்குவந்து சொல்லுவாயானுனனைக்கொன்றெ திரேனுன் முன்னேயொருயானையையடித்து மேழ் கப்போனவிடத்திலொரு புலியதையெச்சிற்பண்ணி ற் றதுமுதலாகப் புலியைத்தேடிப்பார்த்து மகப்ப டவில்லையென்றென்னுடன் சொல்லியிருக்கிறுனெ னப் புலியச்சிங்கத்தினுத்தரவைக்கேட்டு மிகவும் ப யந்து மருமகனேயெனக்குப் பிராணதானங்கொடு வெனச்சொல்லிக்கொண்டேயோடிப்போயிற்று. ம றுபடியொரு வானரத்தைக்கண்டு முன்னே வந்த வொருதுஷ்டனைக்கும்பிட்டுப்போக்கிறேமிரண்டா மவனைப் பேதித்தோமிப்போ திதனை கையாலிதைக் கிழிப்பிக்கவேண்டுமென்றிப்படித் தன்னுள்ளே நிச் சயித்துப்பின்பு, வானரா, நீ நெடுநாளைக்குப்பின்பு வந்தாய், மற்றும் பசித்திருக்கிறுய் ; எனக்குச்சி ங்கங்கொடுத்தவிவ்வானையிறைச்சியை நீ கொஞ்சந் தின்று சிங்கம் வருவதற்கு முன்னே சீக்கிரமாயோ டிப்போவெனக் குரங்கதைக்கேட்டியானையைக்கிழி க்கவதைப்பார்த்து நரி வானரா, சிங்கஞ்சமீபத்தி ல்வந்ததினி நீ விரைவிலோடிப்போவெனவதைக்கே ட்டுக்குரங்கு பறந்தது, பின்பது பிளந்தவிடத்திலி ருந்த மாம்சத்தை நரி தின்னுகையிலங்கே வந்தவே

றொரு நரியைச்சண்டையிட்டுத்துரத்தித் தான்வே ண்டுமட்டுமிறைச்சிகளைத்தின்றது. ஆதலா னீ யம் மகரத்தைக் கொன்றுன்வீட்டிற்சுகமாவிரு. வேறொ ரு தேயத்திற்சௌக்கியமெல்லாங் கிடைக்குமாயி னுந்தனக்குச்சினேகனங்கொருவனுமில்லாவிட்டாற் சித்திராங்கன்போற் றீங்குகளநுபவிக்க வருமென, முதலை சித்திராங்கனுக்கெப்படி யவஸ்தைநேரிட்ட தென, வானரஞ் சொல்லத்தொடங்கிற்று,—

"அயோத்தியா நகரத்திலிருந்த சித்திராங்கனெ ன்னுமொரு நாய் பஞ்சத்திறைச்சோறுகிட்டாமன்ம றுதேயத்திற் சென்றொரு கிரகஸ்தன் வீட்டுக்குப் போயவ்வீட்டுக்காரி சோறு போட்டாதரித்ததனுல ன்றுமுதல் வெகுநாள்வரைக்கு மங்கேயிருந்தொரு நாள் சகசமாய் வீட்டுக்கு வெளியேவந்தது. வந்த வுடனேயவ்வூர் மற்றை நாய்களிதன்மேலே விழுந்த னேகவிடத்திற்கடித்ததனுதிர மாம்சங்களை வெளிப் படுத்தினதனுற் சித்திராங்கன் மிகவுந்துக்கமடைந் தென்னபஞ்சம்வந்தாலுஞ்சுவயதேசத்தைவிட்டு வ ரலாகாதெனத் தனக்குட் டேறியீண்டயோத்திக் கோடிவந்தமாத்திரத்தி லதற்குறவாகிய நாய்கள் சித்திராங்கா வத்தேயமெப்படியிருக்கிறதெனச் சித் திராங்க னத்தேயஞ் செழிப்பாயிருக்கின்றது, மா

தர்களுந்தயாசாலிகளாயிருக்கிறார்கள், சுசாதிமித்தி ரத்துவ மில்லையாதலாலிவ்வலத்தை நேரிட்டதென் றது. ஆனதுகொண்டு தன்னிடத்திலிருப்பதுபோல ச்சுகம் வேறில்லையென்கின்றேனென, முதலையவ்வா ர்த்தைகளைக்கேட்டுப்போ யவ்வண்ணமே யெதிரியு டனே பொருத்தீன் வீட்டை மீட்டுக்கொண்டங்கே யே வாழ்ந்திருந்தது. ஆதலாற் பராக்கிரமத்தினாற் பாக்கியம் வழிதேடி வந்தடைகின்றது.

நான்காவது

லப்தஹானி முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

அசம்பிரோக்ஷியகாரித்துவம்.

அல்லது ஆராயாதுசெயல்.

சோமசருமனையன்மக்களை நோக்கியாவனொரு வனுடைய தீச்செயல்களைக் கண்ணுற்றாயினுஞ்செவி யுற்றாயினுமறிவுடையோனதைப் புரியலாகாது. அங்ஙனமாகையில வெள்ளறிவ னென்னும் பெயரிய வொருமயிர்வினைஞன்மணிபத்திரனென்போனது கருமங்கண்டுழித் தோராமலங்ஙனம் புரிந்திடருற்றன னென வதைக்கேள்வியுற்றவிளங்குமரரஃதெவ்வா றியம்புதியெனவினவ வாசிரியனுரைக்கலாயினன்.

அவாசிக்கண்ணதாய பைடணபுரிவாசியாகிய மணிபத்திரனென்போனன்னெறிபற்றியொழுகலானுளதாய நல்குரவாற்பரிபவமுற்றிவ்வறுமை கெட்டது சீச்சீ, தயை சாந்திமுதலாகிய குணங்கள் பொருளில்லாதாரிடத்தில் விபரீதமாகத் தோன்றுகின்றனவென்று கணந்தோறுமாகுலித்துக்குடும்பபாதுகாப்பினேக்கத்தினா லறிவுமழுக்க மடைகின்றது, தானியமுதலிய பொருளிலாவீடுகாடொக்குமவன்

கல்வி முதலிய குணச்சிறப்புக்குறையினு மனிதரெ
ண்ணிக்கையிலுளவிங்ஙனம் பல்வகைத்தாய கவற்
சிமிடிமையினை யெய்துகின்றதாகலாற் பட்டினியிரு
ந்துயிர் துறப்பலெனத் துணிந்த மணிபத்திரன்கண்
வளர்கையிற்பதுமநிதிநீத்தோன் படிவமாயவன் க
னவிலடைந்தியானுன் னொழுக்கத்தாற் கட்புலனாக
நானே யிவ்வுருவத்தோடு வருவேனப்போழ் தென்
சென்னிமேற்றண்டத்தாற் புடைப்பையாயின்யான்
குன்றாப்பொற்குவையாவேனெனக் கேட்டவன் று
யிலொழிந்திக் கனவுண்மையோவன்றே லிஃதெப்
போழ்துமெமக்குளதாய பொருட்சிந்தையின்றோற்
றமோவென்றிங்ஙனமறுநாட்கருதிக்கொண்டிருக்கு
ங்காலிரவிற்கண்டாங்குவந்த வந்நீத்தோனைக்கண்டு
நிகழ்ந்த கனவு மெய்யெனத்துணிவுற்றவன் சிரமே
லோர்தண்டங்கொடுதாக்கவவன் பொன்மயமாயொ
ளிவிட்டு நின்றமையாலொன்றிற்பொதிந்து வீட்டில்
வையாநிற்புழியவனில்லாட்கு நகங்களைந்துகொண்
டிருந்த மயிர்வினைஞனை நோக்கியுனக்குச்சிறிதருத்த
ந்தருவேனிவ்வற்புதத்தை யெங்கணுஞ் சிறிதும் புல
ப்படுத்தற்கவென வற்புறுத்தி விடுக்கவவனந்நெறி
ற்பலென மேற்கொண்டு வீட்டிற்சென்றறிவின் சி
றுமையாற்றன்னுளாராய்வானாயினன். வைகறையி

லொரு துறவியையழைத்துவந்தன்றேன் மன்னட
யிற்கோல்கொண்டறைவனவன் சுடர்விரிபசும்பொ
ன்னுவனெனத்தேறி மற்றைநாடுறவிகள் குழுவிற்
சென்று மிகவணங்கி நீவிரெத்திறத்தோர்க்கு மறிவு
ணர்த்திக்களாயேற்றுநிற்கின்றனிர் மற்றுமெவ்வெவ
ரில்லத்தும்பிச்சைக்கேகாநிற்கின்றீர். ஆதலாலித்தி
னநாயினேன் சிறுகுடிலுக்குத்தேவரீர் திருக்கூட்ட
த்தோடெழுந்தருள்வீராகவென வவர்களிற்றலைவ
னிம்மாசுதீர்ப்போனை நோக்கி நாடோறுமந்தணரு
ன்மனைக்கு வராநிற்க நீயிற்றைக்கெமக்கே னியம்
புகின்றனையவ்வேதியனையேயழையாயெனவக்காலை
நாவிதனும்மாட்டுப்பேறுறச் செயல்களிருக்கின்றமை
யானறிகின்றேனாகலானீவிரென்வேண்டுகையை யெ
ட்டுணையு மருமற் றிருவுளம் வைத்தருள்வீரெனப்ப
ணிவாகமொழிந்தவர் கரத்தைப் பற்றியில்லிற் கொ
டுவந்தம்முனியின் கபாலத்திலுலக்கையாற்சாற்றின
வளவிலவன்களைத்து நிலத்திலடியற்ற பனைபோல் வீ
ழ்ந்தனனிதற்றுட்டபசிக்குழாம்வந்து மெய்ம்மறந்து
கிடக்கின்றவனைப்பார்த்தளவிற்பெரிரைச்சலிடவிக்க
லிபலியையவ்வூராள்வோன்காலாட்கள் கண்டாண்
டெய்தியந்நாவிதனைப் பிணித்துத் தந்தலைவன்பாற்
கொடுபோய்விட வ்வூராளி மந்திரிகளை நோக்கி

யிஃதென் செய்தனையெனவுறுக்கினானவ்வமங்கல
ன் மணிபத்திரனகத்துக்கண்டாங்கியான் செய்தன
னெனவத்தலைவனவ்வணிகனை விளித்துன்பானிகழ்ந்
ததென்னையோவெனவவனொன்று முணராதிருந்த
ன னதன்மேலதிகாரத்தலைவ னம்பட்டனைப்பார்த்
திவனாராயாமலிக்கருமம் புரிந்தனனாகலா லிவனைக்
கழுவேற்றுக. இங்ஙனமுன்னொரு பார்ப்பனிபராமரி
சியாமலியற்றின கருமத்தான் மேங்காலைக்குறித்தா
ருலித்தானென மணிபத்திர னிஃதெங்ஙனமருள்வா
யெனவவ்வூராளிசொல்வானாயினான்,—

“உச்சயினிபுரத்தில் வதிந்த தேவனுமவேதியனெ
ன்போன் மனையோடில்லறநடாத்துநாளிற் குழவியி
ல்லாக்குறையாலிருவருமோர் கீரிப்பிள்ளையை மை
ந்தனைப்போற்சருகிவளர்ப்புழியொரு மகவுண்டாயி
ற்றம்மதலையையோர்நாடுங்குவித்துக் கணவனைப்பா
ர்த்தியானுக்கிதின்பொருட்டுச் செல்லாநின்றேனீர்
நங்காண்முளையைப் பார்த்திருமோர்வேளை கிரிகடிக்
குமென்றிங்ஙனம் வகுத்துத்தண்ணீர்க்குச்செல்லப்
பின்னரக்குழந்தை தொட்டிலிற்கண்வளர்ந்தசவ்வந்
தணனுமோர் தடாக் கருமவயத்தனாய்ப் புறஞ்செல்
லத் தருணத்திலொரு கிருட்டின சருப்பம் பிலத்தி
னின்று புறப்போந்து தொட்டிலின்மேற் செல்லாநி

ற்கக்கண்ணுற்ற நகுலமதையக்கணமேவிரைந்து பற்றியுதறிக்கொன்று பல கண்டங்கண்டு குருதியாற்பூசுற்றமுகத்துடனே தனதாற்றலைக்காட்ட விரும்பிவிரைந்து அவாரமுகமாக வருகையில் வந்த பார்ப்பினி செந்நீரானிறைந்தவதன் வதனத்தைப்பார்த்தளவில அது தன்பிள்ளையைக்கடித்துமடித்ததென்றுள்ளித்துள்ளித்துணுக்குற்று நீர்க்குடஞ் சிதைவுறும்படி யதன்றலைமேற்போட்டுக்கொன்றுடனேயுட்புகாநிற்கையின்மகனுறங்குதலையுமருகேகரும்பாம்பின்றுணிக்கைக்குவையையுங்கண்டந்தோகேட்டேன் யானென்னருங்குழவியை நன்காராய்வின்றிக்கொலை செய்தேனெனச்சோகமுற்றுப் புலம்பாநிற்புழியவடலைவனுமெய்திக்குழந்தையிதோவிருக்கையினீவெறுமையென்மகவிழந்தேனென்றேன் கழறிக்கலுழ்கின்றனையென்னடிபேதாயென, மனைவி நீர் யாதோபேராவாவாலென்மொழி தள்ளிப்போனமையாலதன்பயனிதோ வாய்த்தது. இது மிக்கவவாவினன்முடிமேற்சக்கரஞ் சுழன்றதையொத்ததென வவளஃதெவ்வண்ணமுரைத்தியெனவுரைப்பாளாயினாள்,"—

"அமராவதிநகரத் தின்புற்றிருந்தவேதியர் நால்வர்மிடியாற்றுன்புற்றிப் போழ்தியாமடைந்த பொருளின்மையையின்மை யாக்குமிட நாடிச்செல்வே

மாக, பொருளில்லார்க்கு வருமேவெதிதலினு மின்பி லெயென்றிங்ஙனங்கடைப்பிடித்து நால்வருமறுதே யம் போகாநிற்கையில், க்ஷிப்பிராநதிக் கரையணித் தாகப்பைரவாநந்தியென்னும் யோகியொருவனெல் லாம்வல்லோனாய் வீற்றிருக்கின்றனனெனவறிந்தம் மடத்திலவனுழைச்சென்றியன்றமட்டும் பூசிக்கவத் துறவியவர்கள் வழிபாட்டிற்கிரங்கி யும்வரவின்கா ரணமேதென, அவர்கள் அடிகளேயெம்மை நலிகின் ற நல்குரவைத்தொலைப்பான் மிக்கபொருள்விழை வாலெந்நாடு துறந்து புறம்போந்தனம், பொருட்கு வை துணிவின்செய்கையாலன்றியெய்துவதன்றாத லினிதனிமித்தஞ்சார்தலையு முயலவேண்டுமென்று துணிந்தீண்டு நுஞ்சரணடைந்தேமினித்தேவரீரெம் விழைவை முடிப்பீர் மறுப்பீரோவெம்முயிரை நும் பால் விடுக்குதுமென, யோகியிவர்கள் ப்ரபரப்பை யுங்கடைப்பிடியையு முணர்ந்து நான்கு சித்தியைச் சிந்தித்தன்னோரைநோக்கி நீவிரிமயகிரிநெறிபற்றிப் பிசகாதுபோமின். போவுழி யெவன்வர்த்தியாண்டு விழுமோவவற்காண்டு சித்தியாமென்றுரைத்தவர் க டலைமீது நான்கு திரிச்சிலைகளை வைத்தபின் னப் பொன்விருப்போரங்ஙன மவராணையைச்சிரமேற்று ங்கிமயமலையிடத்திற்போகச் சிறிதாறுகடக்கையி

லொருவன் வர்த்திவீழ்ந்ததக்காலையன்னவ னங்கு
த் தொட்டுப் பார்ப்புளித்தாமிரக்கனியாவிருக்கவவ
ன்றனைவிட்டு நடந்தவேனையோனை மித்திரரோ நும்
மவாக்கெடத்தாமிரங்கொண்மினெனக்கேட்டு மூவ
ரும்பேதாயிஃதாலென்னபயனிஃதெத்துணைப்பெறி
னு நம்மிடிமை யெட்டுணையுமகலாதாதலான் யாமு
ன்செல்லுதுமென வுரையாடியவர் முற்செல்லாநிற்
க வவன் றன்னுற்றலளவு செம்புவாரிக்கொடுவந்த
நெறிசென்றனன். பின்னர் முன்னர்க்கூறியவம்மூ
வருமோர் கூப்பாடு சேய்மைபோவுழியங்கொருத்த
ன்றலைத்திரி வீழவவனங்ஙனந்தொட்டு மற்றோரை
நோக்கி யிவ்வெள்ளிகளைக்கைக்கொடு மீள்வேமெ
னவவ்விருவருமுற்படப்பொற்குவையிருக்குமாகலா
ல் யாம்போகுதுமெனவவர்போயபின்னவனும் வெ
ண்பொன்னிராசியிற்றன்வலிக்கியன்றன சுமந்துசெ
றனன். பின்பவ்வெஞ்சியவிருவரு நடக்கையிலொரு
வன் சிரத்திரி நிலத்தில் வீழ்வுறவவன் றோண்டிக்கா
ண்புழிப்பொற்றிரளிருந்தமையானவன் களிப்பின்
பெருக்கிலமிழ்ந்தினவனைய் நண்பனே, நம்மிச்சைம
ட்டுஞ்சொன்னத்திரட்கொடு செல்லுதும் வருதியெ
னவப்போசைப்பேதையறிவிலாய், முன்னே மணி
த்திரளிருப்பனவாமாதலானன்செல்வலெனப்பின்ப

யன் யானிச்செம்பொனேற்றுக்கொண்டுன் வரனு
க்கிக்கொடிருப்பனீவிளைவில் வருதியென வவனங்ங
னமாகவென்றவண்விட்டகல்வுழி, வெயிலின் வருந்
திப்பசிநீர் வேட்கையாற்சித்தி நெறிதப்பி யிவனவ
னுழல்கையிலங்கொருமனிதன் தலையிலொரு சக்
கிரஞ்சுழலவுமவனுடலெங்குஞ் செந்நீரான் மூழ்கி
யிருக்கவுங்கண்டவனைநோக்குற்று நீ யாவனுன்றலை
மேலிந்நேமி சுழல்வதென்னையென்றிம்மாற்றம் வி
னயவளவிலவ்வாழியிவனுச்சிமீது வந்திருக்க வவ்
வேதியன்றனுக்குற்றிதென்னை, கிணறுவெட்டப்பூ
தம்புறப்பட்டாற்போலாயிற்றெனக்கவலையுற்றிந்நே
மியென் மத்தகத்தின் மீதுறுவ தென்னையென, மு
ன்சக்கிரிமொழியலுற்றனன். இதுகாறுமெனக்குறு
பவமிருந்ததிக்காலையின் மற்றொருவன் சித்தித்திரி
யோடெய்தியுசாவுவனப் போழ்திவ்வாழியவன்றலை
யைப்பற்றிக்கொளுமென்றெனக்குநேரன் வர
மிருக்கின்றதென வச்சக்கிரத்தலைப்புதியோன் பி
ள்ளையார்பிடிக்கக் குரங்காமுடிந்ததுபோ லென
க்காயிற்றென்று தன்னிற்கவன்று நெட்டுயிர்ப்பெ
றிந்து பண்டையநேமித்தலையனைநோக்கி நீயிங்கெ
ய்தியெத்துணை நாளாயின விளம்புதியெனவவனெ
னக்குக்காலவரையறை தெரியாது. இராமனரசிய

ற்றுங்காலையினான் மிடிபட்டிங்கிச் சக்கிரத்தாற்பி
டிபட்டனனெனவதைக்கேட்ட வேதியனீங்குவல்சி
நீர் தருபவரொவரொனப்பூர்வசக்கிரிபசொதாகமிவ்வுழி
வருத்துதலில்லை. முழுதுமித்துன்பேறுநரவேண்டு
மிஃதுநிதிக்கோனிதியைக்கவர்வான் வருபவர்க்கச்
சுறுத்தும்பொருட்டு வைத்திருக்கின்றது. இவ்வச்
சத்தால் யாவருமிங்குவாராரொன்றிங்ஙன நிகழ்வ
னயாவுஞ் சொல்லியிப்போழ்தென் மெய்க்காற்றப்
பெறுத வேதனையுளதாயிற்றுகலா ஞன் செல்வனெ
னச்செல்வுழிச்சென்றனன். பின்னர் முற்கூறிய சு
வர்ணசித்தி சொல்லியாங்கு நெடுநேரமிலன்வரு
நெறி நோக்குற்றிருந்துங்காணாமையாற்றேடிவந்த
வன்சென்னியிற்சக்கிரஞ் சுற்றுகின்றமைகண்டையு
ற்றருகெய்தி நண்பனேயிஃதென்னையென்னையென
வவனிஃது பேராசையின் பயனெனச்சுவர்ணசித்தி
ஓகோவிது பிள்ளைவரத்துக்குப்போனவிடத்திற்புரு
டனைப் பறிகொடுத்தாற்போலாயிற்றேயெனச்சற்று
க்கலங்கிப்பின் வெள்ளறிவோர்க்குக்கல்விப்பயிற்சி
சிறிதுளதாயிற்பிறனறிவைக்கேளாது செத்த சிங்க
த்தையுயிர்ப்பிக்கின்றவர்போற் கேடுறுவார்களென
வதைக்கேட்டுச் சக்கிரதர னஃதெங்ஙனமென வி
னவப்பொன்வாய்ப்பினனிவுக்கின்றனன்,—

"துளசாபுரமென்னு மூரினில்வொருசாலை மா
ணுக்கராய்க்கல்விபயில்கையிலவர்களின் மூவர்க்கு
மந்திரவித்தை கைவரவப்போதவர்க ளரசனையடு
த்துப்பெரும்பொருளீட்டுதலன்றே வித்தையுணர்ச்
சிக்குப்பயனென வதுகேட்டவருளொருவன் வாரு
ங்கணம்முளிவ்வொருவன் கல்வி யறிவிலனாகலாலி
வற்கீட்டும்பொருளிற் கூறுகொடே மாதலானிவ
னிக்கொடியிற்றனே தன்னில்லத்திற் கேகற்பால
னென வதைக்கேட்டு மற்றொருவனிவன் கல்விகல்
லாதுயினுமிளமைதொட்டு நம்மோடு விளையாட்டய
ர்ந்தோழனாயினன்றியு நம்மினு முலக நடையிற்றே
ர்ந்த வனரசன்மாட்டுலகநடையறிந்தவனினுங்கல்வி
மாத்திரம் பயின்றோன் புகழெய்தானாதலா லிவற்
குநாலிலோர்கூறு கொடுக்குதுமெனவதை யெவரு
மொப்பிப் பின்பு நால்வரும் வேற்றுத்தேய நோக்
கிப்போவுளியங்கேயோ ரடவியி லோருயிர்நீத்தவரி
மாகிடந்தமைகண் டொருவனும் பிழைப்பிக்கக் கற்
ற வித்தையை யிவ்விறந்ததன்பா லியற்றித் தெளி
வோமென வதையுலகநடைவல்லோன் கேள்வியுற்
றிவ்வரிமாவைச் சீவிப்பிப்பி னிஃதெல்லோரையுந்தி
ன்னு விடாதிதன்பாற் பரீக்ஷைசெயலொழியற்பா
லதெனப்பலவகையான் மறுத்தனன். அம்மூவரும

ச்சொன்மொழியை யெறிந்து செருக்கினா லச்சிங்கத்
தையுயிர்ப்பிக்கத்தொடங்க மற்றவ னித்தருதியில்
செயற்குச்சதுரனாவான் சேய்மையாகற்பாலனென்
றுரைத் தவனீளப்போயோர் நெடுமரத்தின் மிசை
யிருக்கப் பின்னரிவர்களம்மறவிலங்குக்குயிர் தந்த
மாத்திரத்திலதுமூவராவியையும்வாங்கிற்று. ஆதலா
ற் கல்வியினுமறிவுபெருமையதெனவப்போது சக்கி
ரியிஃதுகாரணமன்றறிவுடையோன் வீட்டிற்பலகா
ப்பமைத்திருப்பினு நாசமுறுகின்றான். பேதையாயி
னான் காட்டகத்திற்றனித்திருந்துழய்கின்றனன். மு
ன்னாயிரம்புத்தி மல்லாந்ததையு நூறுபுத்திதொங்கி
னதையுமொருபுத்தி நீரில் விளையாட்டயர்ந்ததையு
ங்கேட்டிலையோவெனப்பொன்வாய்ப்பிணனஃதெவ்
வாறறைதியென, நேமித்திரிதலையன் விடைவிடுக்கலா
யினான்.

"மகததேயத்திலோர் மலர்ப்பொய்கையிலறிவா
யிரத்தனாறறிவனென்னு மிரண்டு மீனங்கட்குமோ
ரறிவனென்னுந் தவளைக்கு நட்புளதாயிருக்குங்கா
லையி லோர்திவசமாண்டோர் வலையன் வந்து பிற்
றைஞான் றீண்டுள கொழுமீன்களை வலையெறிந்து
கவர்வேனாகவென் றுரைகூறியிறந்தமையையறிவுற்
றவம்மண்டூகந் தன்னுற்றார்க் கறிவுறுத்தழியறிவா
யிரத்தனா னீர்மைபலவுங்கற்றுவல்லேனென, நூற

றிவன் யானிலேபெயரலாகா தியாதாகற்பாலதோ
வஃதீண்டேயாகுகவென வதைக்கேட்ட தவளைவாரீ
ர் நட்டோரோ நான் போகின்றேனீவிருநடமினென
வவ்விரண்டு நீயோரறிவனாகின்றனை யாதலாற்போ
வையாறுற்போ யாம்வருவேமல்லேமெனப் பின்ன
த்தவளை தன்குழுவோடுவேறிடம்போயிற்று. மறுநா
ட்செம்படவர் வீசியவலையிற்சிக்கிய பற்பல மற்சி
யங்களோடகப்பட்டவறிவாயிரத்தனைத் தலைமேற்சு
மந்து நூறறிவனைவாலைப்பற்றியு நடக்கையிலிதை
யோரறிவன் கண்டு தன் பெண்டிரை நோக்கியறி
வாயிரத்தனுக்கு நூறறிவனுக்கு மிங்ஙனங் கேடெய்
திற்று. நாமோரறிவனீரில் விளையாடுகின்றேமெ
க்குதுகுலித்துச்சொல்லிற்று ; ஆகலான்மிக்கறிவோ
னுக்கு மூழிறுலிவ்வணந்துன்புளதாமெனப் பொன்
வாய்ப்பினனீஃசெவியனை நன்மதிதடாநிற்கையிலி
சைபாடிக்கட்டுண்டாற்போலுனக் கிப்பேரிடருளதா
யிற்றெனச் சக்கிரதரனஃதெங்ஙனநிகழ்ந்ததுவையெ
னச்சுவர்ணசித்தி சொல்லலாயினான்.

"நெடுஞ்செவியல் சுமதியென்னுங்கழுதை நரிகளி
ரண்டுமிடைவிடாமலூரினர் பைங்கூழை மேய்ந்து
வனத்திற்றங்குழியோர்நாள் விலாப்புடைக்கத்தின
திரண்டுந்தேக்கெகதிர்ந்து குந்தியிருக்கையி னெடுஞ்

செவியலிங்நிலவெறிக்கு மிரவிலெனக்குப்பொழுது கழிவின்றுதலான் யான் கானஞ்செய்வேனெனச்சுமதி நீள்செவிய நீபாடற்கவுழவருன் குரலைக்கேட்டுத் துயிலொழிந்துன்னைப் புடைப்பார்கண் மௌனமாயிருவென, நீள்செவிய லுனக்கிவ்விசையைக்குறித்துணர்வின்மையா லென்னைத் தடுக்கிருயென்றந்நரியைவைது கழுதை தன் பெருங்குரன்முழுதுந்திறந்து பாடிற்றப்போழ்தவ்வுழுநர் விழிப்புற்றக்கழுதையைக்குண்டுருட்டாய்ப்பிணித்து நையப்புடைத்தனர். நரியதைக்கண்டு மாமாவென்மொழி தள்ளியிசை பாடினமையா லிப்பயனடைந்தனையென் றிகழ்ந்துரைத்ததெனச் சக்கிரதரனன்மொழி வினவியுமந்தரனென்னுந்தந்துவாயன் மரணமுற்றனனென, பொன்வாய்ப்பினனிஃதெவ்வணமுளதாயிற்றியம்புதியெனச்சக்கிரி சொல்வதாயினுன்.

"நராயணநகரத்தின் மந்தரனென்னுந்தந்துவாயன் பலவகைப்பட்ட வத்திரநெய்து வருமூதியத்தான் மனைவியோடுண்டுடுத்துக்காலந்தள்ளி வருகையிலவன்றறிமுறிந்தமையான்மரம் வேண்டுற்றுக்காட்டிற்புக்காஞகத்திரியாநிற்கையிலோர் பெரியவாகையைப்பார்த்து வெட்டத்தொடங்குழி யதன்மேலிருந்தயட்சனிவ்வென்னிடத்தை வருத்தாதே நீ விருப்

புற்றதை வெறுப்பின்றித்தராநிற்பேனெனச்சாலிய ஞனென்னில்லம் புகுந்தவளையுமுசாவி யவர்சொ ன்னவண்ணங்கேட்பேனென் றவ்வண்ணம் வீடுநோ க்கி வருங்கானெறியிலெதிர்ந்த மித்திரனாய நாவித னை யென்செய்வதியம்புதியெனவன்றோ னீயிராச்சி யங்கே ணீயரசுநானமைச்சுமாவேமென வதைக்கே ட்டபினந்நடந்த செய்தியைத்தன் மனைவியாகிய சா லிச்சிக்குத் தெரிவிக்கவம்மடந்தையிராச்சியத்திற்கு வரம்பிலிடையூறுகளிருக்கின்றனவாகலானது கேட் கற்பாற்றன்று. வேறொரு வதனமுமிருகரமுங்கேட் பையாயிற் றிவசத்திற்கிரு சீரைநெய்தானம்மில்வாழ் க்கை செவ்வனடக்குமென வதைமேற்கொண்டு மீட் டவ்வனத்தத்தருவருகிற்சென் றவ்வியக்கனைநோக்கி யெனக்கு மற்றோர் சென்னியுமீரத்தமுந்தருதியென வவனங்ஙனமாகவெனச் சொல்லியவளவில் வினைய வாறடைந்துவப்பெய்தித்திருமிக்கிரகத்திற்குவருகை யின் மாக்களிவ்விபரீதத்தைக்கண் டிஃதோ ரிராக்க தனென்றெண் ணுற்றுத் தலையாலொரு கல்லெறிந்து கொன்றனராதலால் வரற்பாலது பிழையாதென்று ணர்வுற்றுவல்லோர் வீணாசைகொள்ளார். அங்ஙனம் வீணெண்ணங்கொண்டு கிருபணனென்போன் கே

டுற்றனனெனச் சொன்னசித்தியஃதெவ்வா றாயதிய
ம்புதியெனச் சக்கிரதரன் சாற்றலுற்றனன்.

"பண்டரபுரத்திற் கிருபண் சருமனென்னுமொரு
வேதியனிரந்து வயிறு நிரப்பியெஞ்சிய தவசங்களைப்
பெய்துநிரப்பியபானையைச்சிக்கத்தின் மீதிருத்தியத
னடியிற் படுப்பனிங்ஙனமொழுகுகையிலோர் நாட்கி
டந்தவாறே சிறுவிலைக்காலமெய் தினிப்பண்டம்விலை
ப்படுத்தியப்பொருட்கோர் காராடுகொண்டதுபல்கி
யபின்னரவற்றையாவிற்கு மாறியவ்வாபெருகியபின்
னரவற்றிற்கிடாகவாம்பரிகொள்வேன். பின்பப்பரிகு
ட்டிகளீன்று விருத்தியாயபின்னவற்றை விற்றியான்
செல்வமுடையேனாவேன். பின்னோர்பார்ப்பனக்கன்
னிகையை நாடி மணம்புரிவேனம்மாதகட்டோர் ம
கவுளதாமது தவழ்கையில்யான் பெண்டினைநோக்
கியடிப்பெண்ணே குழவியையெடுவென்பேனவள் ப
ணியூற்றந்தாலெடா ளப்போழ்தியானவட்கிங்ஙன
மோருதைகொடுப்பலென விங்ஙன மெண்ணமிட்
டோருதையுதைக்க வவ்வுதையரிசிப் பானையிற்றாக்
கியஃதுடைபட் டிருந்தபண்டமுழுவதுங் கொட்டு
ண்டிறைந்து பயன் பெறாதாயிற்று. ஆதலால் வீண்க
ற்பனைகற்பித்தலாகாதெனவதைக்கேள்வியுற்ற பொ
ன்வாய்ப்பின னுன்மீது குற்றம்யா,திது பற்றுள்ளத்

தின் பெருமை. கிருபணத்துவத்தினற் சந்திரசேன ராசன் மிகத்துன்புற்றனனெனச் சக்கிரதரனஃதெங்ஙனமாயதெனச்சுவர்ணசித்தி சொல்லுகின்றனன்.

“அயோத்தியாநகரத்திற் சந்திரசேனனென்னுமரணாயன்றன் மகன் வலிமுகத் தோடாடலயர்வதில் மிக்கவேட்கையைக் கண்டு பற்பல வலிமுகங்கொணர்ந்து சாலையில் வளர்ப்பிப்புழியங்கு மடையனுக்குங்குற்றேவல் செய்வோர்க்கும் பகைமூண்டமையறிந்தவற்றுளோர் சதுரப்பாடுடைய முசுவிவண் கலாதிகழ்ந்திருக்கின்றமையா லிவ்விடந்துறந்து காடகம் புகுவேமெனவதைக் கேட்ட வானரக்குழு நீ மூத்தமையாலறிவிழந்து பலபலபடி பிதற்றுகின்றுயிங்கணாயனையடுத்துப் பலவண்ண வுண்டிகளுண்டு குழீஇயிருந்தே மிந்நலத்தை வலியவீசி வனத்திற்றழைதின்றுழல்வது நன்றன் றியாதொன்றெய்தற்பாலதோவஃதிங்ஙனே யெய்துகவென விம்மொழி கேட்டக்கிழக்குரங்கு தன் குடும்பத்தோடுவேற்றிடம் புக்கது. பின்னரோர்நாள் பணிசெய்வோன் மடையனைக்கரத்தண்டத்தாலோச்சி யெறிந்தமையாலவனவனை யெரிகொள்ளிகொண் டெறிந்தானக்கனற்பொறி வைத்தூறிற்பற்றிக் குதிரைச்சாலையாவற்றினுமூண்டதனகத்துள பரிகளிற்சிலவெரிந்திறந்தன.

சிலவுடற்பாதி கரிந்துவீழ்ந்தன. சில கண்முதலியவுறுப்புகள் வெந்தன. இச்செய்தியரசனறிந்தக்கணத்திற்குதிரை மருத்துவரைக் கூயவ்வசுவவேக்காடொழிதற்கெதுசெய்யலாவதெனவவ்வாமாத்திரர்குரக்கினெய்யாலன்றிக் குணமுருதென வண்ணலுடனேயேவல் புரிவோரானனமேறிட்டிவ்வானரக்குழுவைக்கொலைசெய்திப்பண்டிதர் சொல்லியாங்கு புரிந்து குணமுறுவிமின்களென்றேவ வவரன்னவாறு செய்தனரிதை யம்முதுகடுவ னறிந்துபெரிதும் வருந்தி யிப்பழி வாங்குவேனென்றுறுதிசெய்து காட்டகத்துத்திரிதருகையில்வழியில் மிகப்பொலிவுள்ளவொரு பெருஞ்சரசைக்கண்டிக்குளத்தகத்துமக்கடைப்பின்மையினிவணோர் பெரும்பேயிருக்கவேண்டுமென்றுள்ளிச்சேய்மைக்கணின்றோர் தாமரைத்தாளைப் பிடுங்கியதனுளத்தினீரையுறிஞ்சுகுடித்ததிதையாண்டு வதிந்த கணங்கண்டதினின்றுமர்க்கடத்தினருகுற்றுன் சதுரப்பாட்டை மெச்சினான் பிரசன்னமாயினே னிவ்வெண்மணிவடத்தை யேற்றுக்கொள்ளெனத்தன்களத்தின் மாலையைக் கழற்றிக்கொடுத்தது. அப்போது குரங்கு பிசாசத்தையுதகத்திலுனக்கு வலியெவ்வளவிருக்கின்றதெனவப்பிசாச மாயிரம்பெயரொருங்கே நீரிலிறங்கினுமவரைப்பு

றம்போகவொட்டேனெனவிதைக்கேட்டவ்லிமுகமு னக்குமிரம்பவுணவு கொடுவருவலென்றவ்விரத்தின மாலையைக் கழுத்திலணிந்துகொண்டு சந்திரசேனவ ளாயன் பதிபுக்கிறைவனைத்தரிசித்துச் சுவாமியுஞ் சோறு நெடுநாளுண்டு வளர்ந்தேனுதலாலுமைக்கா ண வரலாயினேனெனப் பணிந்துசொல்லவளாயனி வ்வரதனவடமுனக் கியாங்குக்கிடைத்ததென, வா னரஞ்சுவாமி காட்டிலோர் மலர்த்தடமிராநின்றதநி ல் வைகறையிற்குதிப்பவனுக்கின்ன மணிகளகப்படு கின்றவென வம்மொழிகேட்டுத்தோன்றல் யானங் செய்துவலென, வானரமிகவுநன்கெனத் தாழப்பின் மன்னன் சேனைக்குழாஞ்சூழ வானரத்தின் பிற்செ ன்றச் சரசினணித்திறுத்துப்பின்னரக்கங்குற் கழிந் துவிடியற்காலையிற்சாகாமிருகமெழுந் தேந்தலையெ ழுப்பி நோக்கி நுமக்கரதனவிருப்புளதேலிதே நற்ப ருவமெனக்கேட்டுக் காலாள்களோடு தடத்திற்செல் லாநிற்கையில், வானரமளாயனைப்பார்த் தெல்லோ ருந்தடத்தகம்புக்குமணிகள் வாரிகொண்டெய்திய பிற்றை நாமிருவரும் புக்கம்மணிகள் கொள்ளுது மெனவவனங்ஙனமாகவெனப்போக்கிய பதாதிகள் வாவியிலிறங்கினமாத்திரையிலப்பாரிடமவர்களையக் நீரிலமிழ்த்திச்சேரக்கொன்றது. பின்பு சந்திரசேன

ன்சேவகர்கள் சென்றுநெடுநேரஞ் சென்றதிருகா றுமெய்தவில்லையென்னென்று பிலவங்கத்தைக்கே ட்கவானரம் வானுறவோங்கியவோர்மரநெடுங்கிளை யிற் பாய்ந்தேறியரசைநோக்கி நீயென் குலமுழு தையுங் கொல்வித்தாயாதலாலக்கடனை நானிங்ஙன ங்கைக்கொண்டே னீயெனக்கன்னந் தந்தமைபற்றி யுன்னையுய்வித்தேனென விப்பேச்சைக் கேட்டண் ணலிரங்கியத்தியாசைகொண்டு முயலுங் கருமங்கே ட்டைத்தராகிற்குமென் றுள்ளினவனுகக் கோயிற்பு க்கன னங்ஙனமாயகரும நீபுரிந்தமையாலஃதுன க்கித்துன்பம்பயந்தது. நல்லதினியானேகுவேனென வப்போழ்துசக்கிரதரன் குறைவுற்ற காலையினட் டோர் பயன்படுகின்றார்களங்ஙனமாக நீயெற்றுறந் தெவ்வாறகலுதியெனச்சுவணசித்தி கள்வ னிராக்க தனைப்பிடிப்புழிவானரம் பேசினமையாலது பிடிப்ப ட்டதாதலானுனிவ்வாழியையஞ்சுகின்றேனெனச் ச க்கிரி யிதெங்ஙனமெனப்பொன்வாய்ப்பினன் சொ ல்லுகின்றனன்.

"மதுரைப்பதிக் காவலனாகிய பத்திரசேனக் கோ மானுடையவிரத்திநவதி யென்னும்பெயரிய கட்ட ழகியாகிய மகளைக்கவரக்கருத்துற் றோரிராக்கதன் போந்தற்றநோக்கிச் சின்னாட்டிரிவுற் றவ்வுபாயநட

வாமை கண்டோர் நாட்பதிவிருக்கலக்கன்னிகை ய
ஞ் கண்டடுத்து நின்றதோழி முகநோக்கியுயிர்ப்பா
ங்கியிவ்வரக்க னெனையெல்லுமெல்லியும் வருத்துகி
ன்றனனிதற்கேதேனுமோர்சூழ்ச்சி செய்யவேண்டுவ
லெனவதுசெவிபுக்க விராக்கதனிம்மாதைக்கவரு
ம்பொருட் டியாம்வந்திருக்கையி லிவ்வெண்ணங்
கொண்டேயெம்மினும் வலிய மற்றொருவன் வந்தி
ருந்தாலென்செய்வேமென் றச்சமுற்றனனாயன் குதி
ரைச்சாலையிலோர் சலிக்கவுருக்கொடிருந்தன னங்
ஙனமிருப்புளிப் பரிமாக்கொடுபோம்பொருட்டவணு
ற்றவோர்கள்வ னிஃதேனையவற்றின் மிகநன்றாயிரு
ந்தமைகண்டதன்வாயிற்கலினம்பெய்துபுறத்தீர்த்து
வந்ததன்மீதூர்ந்து வீட்டின்பானடாத்தாநிற்கையி
லஃதிங்குமங்குமோடத்தலைப்படுகையிலவன் சம்ம
ட்டியாலறைந்து பார்த்துச்செவ்வனே செல்லா
மையாலக்கள்வனிதுகாறும் யாங்கண்ட பற்பல மா
க்களிலிஃதொத்ததைக்கண்டோமில்லையாகலானிஃ
தேதோ கிருத்திரமமாயிருக்கின்றதென் றுள்ளங்கல
ங்குறுகையிலக்குதிரை தொன்மரத்தின் கீழ்த்தோ
டவப்போது மேலிருந்த கள்வன் விரைந்தாலின் வீ
ழைப்பற்றித் தோத்தியத்தருமீதேற விராக்கதன் வி
ளாசலுக்கஞ்சியோடினனதைக்கண்ட வம்மரமீதிரு

ந்த வானரமடாவிவன் மனித்தனீயரக்கனுயிருந்து மேனிரிகின்றனேயென வதைக்கேட்ட சோரன் வெருண்டு கீசகத்தின்வாலத்தைப்பற்றி வருத்தவரக்கன் குரங்கு வஞ்சகமுளதென்றெண்ணி மீண்டும்விரைந்தோடினன். ஆதலாலக்கவிக்செய்தியவின்னல்போலெனக்கு முளதாமென் றிங்நேமியைக்குறிந்தஞ்சுகின்றனனெனச் சக்கிரி தெய்வமெதிர்ப்பின் யாவருமிங்ஙன மிடுக்கணனுபவிப்பர்கேண்மோ விலங்கேசன்றிரி கூடாசலமொத்த மலேயுங்கடலொத்த வகழியுந்தானரக்கனும் பேராற்றலுடையானுஞ் சுக்கிரன் குருவுமாகவிவ்வண்ணமொன்றுக்கொன்று குறைபாடின்றியிருந்துமவனேயொரு குரங்கவமானத் ...ற்றலேதாழ்ப்பித்தது. ஆதலால்விதிவலிமுன்யாவன் சூழ்ச்சிவலியாயினினும்யாது பயன்படும். அவ்வூழொன்றியிருப்பின் றீயவுநல்லவாய்விடும். இவ்வண்ணமே சிதடன் கூனன்முக்கட்பெண்ணிவர்கட்கு முன்ன நேரிட்டதொன்று கேட்டிலேயோ வெனப்பொன்வாய்ப்பினனஃ தெங்ஙனமோவியம்புதியெனச் சக்கிரதரன் சொல்வானுயினுன்.

"மதுபுரக்காவலனுகிய மதுருதனென்பவற்குமுக்கட்பெண் டோற்றினமையாற் சோதிடம் வல்லோராக்கூயிதற்குச் செயற்பால தென்னெனக் கேட்

புளிச்சார்வபெளம் கேட்குதியெவருயினுஞ் சொல்வதைமுன்னர் நன்காராய்ந்து சொல்லவேண்டு மங்ஙனமாராயாது சொல்லின் சண்டகருமனைப் போலாகுமென வரையனவன் யாதுரைத்தனனெனச்சோதிடம்வல்லோன் சொல்லலுற்றனன்.

"தண்டகாரணியத்திற்சஞ்சரிப்போனுகிய சண்டகருமனென்னு மோரிராக்கதத்தலைவனவனேரிட்டவோரந்தணன்ருேண்மேலேறி நடத்திக்கொண்டு போவுழியவ்வேதியனவ்வரக்கனடிகண்மிக மெல்லியவாயிருப்பனவற்றைப் பார்த்தையவரக்கத் தலைவ வுன்காலடிகளெப்படி மெல்லியவாயினவெனவரக்கனுனீராடியீரம்புலரளவு நிலன்மீது செல்லேனெனக்கேட்டுச் சிறிதாறு முன்னே தாங்கிப்போயபிறகிராக்கதனேர் குளனின் மூழ்கப்புக்குழிப்பார்ப்பானைப்பார்த் தியானித்தகருமஞ் செய்துவருகாறு நீயடிபெயரற்கவிங்குத்தானே நிற்றியெனச்சொல்லிப்பின்னர் ஸ்நானஞ்செய்தன னந்தணனிதைப் பார்த்திவன் மூழ்கிப்புறம்போந்தானுமிவன் வயிற்றுழலின் மூழ்காதிரோமாகலானேடியுய்யவிதுவேநல்லவமய நீராடிக்கால்புலருமுன் னிவனடவானல்லோவென்று தனக்குட்டெரிந்துகொண்டு விரைந்தோடினனதுகண்டவவுணன் யான் வாய் பதறிக்கைக்கெ

ட்டினது வாய்க்கெட்டாமலிழப்புற்றேன். கடிநிற் பிற்சென்று கவர்வேமேனினுங் கொண்டனோன்பு குறையுறுகின்ற தென்று மறுக்கமுற்றுங்கே நெட்டு யிர்த்து வாளாநின்றனன். ஆதலான் யாதுமுய்த் துணராதியற்றலாகாதெனச் சொல்லிப் பின்னர்ப்ப ன்னூல்களையுநன்காய்ந்து கடைப்பிடித்திம்முக்கண ரிவையைப்பார்க்கவொண்ணு தென்னையோவெனின் விரூபமகவுளதாயினதைக்காணலாகாதென்பதுநூற் றுணிபாமற்றுமிஃதான்றுரொழுக்கமுமாமெனவே ந்தலம்மொழி யுட்கொண்டக்கன்னியை வேற்றுளி வைத்தளித்தபின்னரவள்பூத்தமையா னிவண்மணத் திற்கியைபவனுக்குப் பெரும்பொருட்குவை தருவ லெனத்தேயந்தோறுமணவோலை போக்கினமையை க்கேட்டவிரந்துண்ணுமண்டையராகியவோர் குருட னுங்கூனனும்விவாக விருப்பான் மன்னன்பாற்புக்கன ர். அவருட்குருடனரயனைநோக்கி நுங்கன்னிகையை யெமக்குத்தரிற்கோடுமென விறைவனிச்சுயம் வரற் கு நங்கன்னிகையைக்கடிபுரிவது தக்கதென்றுள்ளி யவனுக்கு மகட்கொடைநேர்ந்தங்ஙனமே கடிமுடித் தளவில்பொருடந்து நீகணமுநீட்டியாமற்பரதேயம் போதியென்றனனவ்விடைகொண்டு மூவரும் பரதே யம்புக்கிருப்புழியவளக்கூனற்கு மையமாயவனை நோ

க்கியிக்குருட்டுச்சவத்தை நஞ்சிட்டுக்கொல்லினுமி
டையூறின்றி யின்பநுகர்வேமெனக்கேட்டவன் செ
த்த பாம்பொன்றைத் தந்தனனவளங்கதை யேற்று
க்கண்டித்தடுப்பின்மேல் வேவவைத்துப் பொறியிலி
யையித் தசைநிற்குறித்துக்கொணர்ந்தே னிச்சுல்லி
யெரித்துக்கொண்டிரு நான்வேறு கருமத்திற்புகுகி
ன்றேனென வக்கண்ணறையவ்வாறே யிளந்தழலா
லெரித்துக்கொண்டிருப்புழியக்குருட்டினசருப்பவா
வி கண்ணிற்புக்கியவ்விடத்தினாற்கண்ணிரோகந்தீர்
ந்து முன்போற்கண்டெரிந்தமையாலிவரிருவருமிவ
ள் குருட்டுதவியானகைத்து விளையாட்டயர்வதைக்
கண்டுகாலானெறிகாணும் பண்டை மாட்டிபோல் வ
ந்து கூனனைப்பற்றியீர்த்துச் சீற்றத்தாற்றாக்கியவ
ள் முகத்திலெற்றினவளவிலவண் மூன்றும்விழி ம
றைந்திக்கூனன் கூனுநிமிர்ந்தது. ஆதலாற்றெய்வ
வொற்றுமையிருந்தால் யாவு நல்லவாமெனச்சக்கிர
தானல்லது நீயுன்கிரகத்துக்கேகுழிவழித்துணையோ
டேகு,ஊர்வழித் தனித்துச்சேறலுமெல்லோருமுறங்
குகையில் விழித்திருக்கையுந்தலையாய பொருளுமின்
பமுந்தனக்கேயுளவாகுக வென்னும்விருப்பமு மொ
ழியற்பாலனவென நூல்கூறுகின்றன. இங்ஙன நூனெ
றி கடவாவொழுக்கினன் புயங்கத்தினின்றுமார்

வேதியனுய்ந்த வண்ணமுய்வனெனச் சுவர்ணசித்தி யப்பனவனாயலெவ்வாறு நிகழ்ந்ததெனச்சக்கிரிசொல்வானாயினான்.

"நாசிகதேயத்தனாகிய தத்தனென்பவனன்னையை நோக்கி யானாரியன் கருமத்தாலோரூர்க்குப் போகுவல்விடைதருதியென வவ்வீன்றாள் குழந்தாயொருவனாயேகற்கவெனக்கேட் டவன்றாயே நெறியூறின்றி யிருக்கின்றதேயென, அவண்மீண்டுமெப்பனே யெஃதுளதாயினு நீ நெறித்துணையின்றிச் சேறலாகாதென்று கூபத்திலோர் நண்டைப்பற்றியோர்கலயத்திற்பெய்து கொடுத்திதையேனுந் துணைக்கொடுபோவென வவ்வாறேயாய்மொழி மேற்கொண்டேகுழி நெறியில் வேனிலால் வேசுற்றோர் தருநீழலிற் கண்வளரா நிற்குமிடத் தியாண்டிருந்தோ வவற்றிண்டவந்தவோரர விம்மட்கலயத்திற் பெய்திருப்பதென்னென்றதனுட்டலை நீட்டுகையிலஞ்ஞெண்டஃதோர் காரரவென்றுணர்வுற்றுக் கொடுக்காலிடுக்கிக்கொன்றது. பின்னரந்தணன் விழித்திப்பணியைப் பார்த்திஃதெங்ஙன மிறந்ததென்னச் சூழ்வுழியதன் சென்னியையவ்வலவன் கதிரிக்கக்கண் டித்துணைச்செயலுமிதுவே புரிந்ததுமாகா தந்தை வழித்துணையாற்பிழைத்தேன் றாயிற் சிறந்தொரு கோயிலுமில்

லை யென்றது பொய்யாதென் றந்நண்டைக்கைக்கொடில்லம் புக்கன்னைக்கட்டாங்க நிலந்தோய வீழ்ந்து பணிவு தோன்றத்தழுதழுத்து வாழ்த்தி நிகழ்ந்த செய்திகளை விளம்பி யின்புற்றிருந்தனனெனப் பொன்வாய்ப்பினனிது தக்கதேயாம், மந்திரந்தீர்த்தம் பெரியோர் சோதிடன்மருத்துவன் குருவின்ஞோர் பாலெவனெவ்வணம் பாவனைபுரிவானவனவ்வணம் பேறு பெறுவனென்றிங்ஙன நேயியானைத் தேற்றித்தன் மனைக்கேகினன்.

அசம்பிரேக்ஷியகாரித்துவமென்னு மைந்தாந்தந்திர முற்றிற்று.

இங்ஙனஞ்சோமசன்மனென்போனரசன் மக்கட்குரைத்த பஞ்சதந்திரம் நிறைவேறிற்று.